

ZMIANA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

OBSZARÓW POŁOŻONYCH WZDŁUŻ RZEKI SIERPIENICY
W GRANICACH ADMINISTRACYJNYCH MIASTA SIERPCA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Sporządzający zmianę Studium	Burmistrz Miasta Sierpca
Jednostka projektowa	ABI. Biuro projektowe

SPIS TREŚCI

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA	1
NA ŚRODOWISKO	1
SPIS TREŚCI	2
I. INFORMACJE OGÓLNE.....	5
1.1. Przedmiot i zakres opracowania	5
1.2. Materiały źródłowe	6
1.3. Podstawowe regulacje prawne	7
1.4. Plany i programy o znaczeniu ponadlokalnym	7
1.5. Priorytety rozwoju Województwa Mazowieckiego	8
1.6. Plany i programy o znaczeniu lokalnym.....	8
1.7. Projekty i dokumentacje odrębne.....	8
1.8. Literatura	8
2. Cel i metodyka prognozy	9
3. Informacje zawarte w powiązanych programach ochrony środowiska.....	10
3.1. Prognoza oddziaływania na środowisko do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego.....	10
3.2. Program ochrony środowiska województwa mazowieckiego na lata 2011-2014..... z uwzględnieniem perspektywy do 2018 r. wraz z prognozą oddziaływania	17
na środowisko	17
3.3. Program ochrony środowiska wraz z planem gospodarki odpadami miasta Sierpc	22
II. CHARAKTERYSTYKA MIASTA SIERPC	23
1. Miasto Sierpc - uwarunkowania regionalne.....	23
2. Uwarunkowania i stan środowiska przyrodniczego.....	23
III. CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW OBJĘTYCH PROJEKTEM ZMIANY	27
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	27
1. Granice i struktura obszarów	27
2. Charakterystyka obszaru	28
IV. UWARUNKOWANIA I OCHRONA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	30
1. Ochrona środowiska przyrodniczego.....	30
2. Geomorfologia i hydrografia obszaru	30
3. Tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi	31
4. Tereny o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich	32
i hydrogeologicznych oraz tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych	32
5. Warunki ochrony przed uciążliwościami w zakresie zanieczyszczenia powietrza..... i emisja hałasu	32
6. Predyspozycje środowiskowe do zagospodarowania obszarów	33
7. Uwarunkowania wynikające z przepisów szczególnych	34
V. CHARAKTERYSTYKA PROJEKTU ZMIANY PLANU	35
1. Podstawowe ustalenia projektu zmiany planu miejscowego	35

2. Zakres zmian w zagospodarowaniu przestrzennym w stosunku do obowiązującego	36
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	36
3. Realizacja celów publicznych.....	38
4. Strefa kształtowania układu osadniczego	39
5. Rolnicza przestrzeń produkcyjna	40
6. Ochrona gruntów rolnych i leśnych.....	40
7. Ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego.....	40
8. Ochrona dziedzictwa kulturowego, zabytków i dóbr kultury współczesnej	40
9. Instrumenty realizacji polityki przestrzennej	42
10. Ustalenia istotne z punktu widzenia prognozy oddziaływania na środowisko	42
11. Ustalenia dotyczące rozbudowy Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Sierpcu	43
w granicach Jednostki planistycznej 4.....	43
12. Ustalenia dotyczące terenów zabudowy produkcyjno-usługowej	45
w granicach Jednostki planistycznej 4.....	45
VI. OCENA ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU ZMIANY MIEJSCOWEGO	46
PLANU	46
1. Przewidywane skutki ustaleń projektu zmiany planu dla środowiska	46
2. Ocena projektu zmiany miejscowego planu w zakresie oddziaływania na.....	50
środowisko.....	50
3. Ogólna ocena oddziaływania na środowisko przyrodnicze	51
4. Określenie możliwości rozwiązań eliminujących lub ograniczających.....	53
negatywne oddziaływanie na środowisko i krajobraz.....	53
5. Ogólna ocena skutków ustaleń na środowisko przyrodnicze.....	54
poza granicami obszaru zmiany studium.....	54
VII. USZCZEGÓLOWIENIE INFORMACJI WYMAGANYCH W PROGNOZIE	55
1. Zakres i stopień szczegółowości:	55
2. Charakterystyka obszaru	55
3. Rzeka Sierpianica	56
4. Charakterystyka przyrodnicza doliny rzeki Sierpianicy	56
5. Typy krajobrazów występujących w dolinie Sierpianicy, na obszarach położonych	57
w granicach zmiany planu	57
6. Rola doliny rzecznej jako korytarza ekologicznego	58
7. Ustalenia projektu zmiany planu dotyczące możliwości zachowania funkcji	60
korytarza ekologicznego, jaką pełni w środowisku przyrodniczym dolina	60
rzeki Sierpianicy.	60
8. Podsumowanie.....	62
VIII. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU.....	63
BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	63
IX. INFORMACJE O POSTĘPOWANIU W ZAKRESIE	63
TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	63
X. UZASADNIENIE WYBORU PRZYJĘTEGO DOKUMENTU W ODNIESIENIU	63

DO ROZPATRYWANYCH ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH.....	63
XI. MONITORING REALIZACJI POSTANOWIEŃ DOKUMENTU.....	64
XII. PODSUMOWANIE I WNIOSKI	65
XII. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	66

I. INFORMACJE OGÓLNE

1.1. Przedmiot i zakres opracowania

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpicy, w granicach administracyjnych miasta Sierpca, zatwierdzonego Uchwałą Nr 396/XLVII/2010 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 10 listopada 2010 r.

Podstawę do sporządzenia projektu zmiany miejscowego planu stanowią:

- 1) Uchwała Nr 228/XXXII/2012 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 23 października 2012 r. w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpicy, w granicach administracyjnych miasta Sierpc;
- 2) Uchwała Nr 229/XXXII/2012 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 23 października 2012 r. w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpicy, w granicach administracyjnych miasta Sierpc;
- 3) Uchwała Nr 259/XXXVI/2012 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpicy, w granicach administracyjnych miasta Sierpc;
- 4) Uchwała Nr 276/XXXVIII/2013 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 27 lutego 2013 r. w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpicy, w granicach administracyjnych miasta Sierpc;

Obszary objęte projektem zmiany miejscowego planu stanowią wydzielone granicami jednostki planistyczne:

- 1) **Jednostka planistyczna 1** – obszar określony w załączniku nr I do Uchwały Nr 228/XXXII/2012 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 23 października 2012 r., obejmujący tereny położone poniżej przebiegu ulic: Słowackiego (od wschodu), Żwirki i Wigury (od północy) oraz powyżej wylotów ulic Konopnickiej i Św. Wawrzyńca od zachodu, a podnóżem skarpy doliny od strony południowej;
- 2) **Jednostka planistyczna 2** – obszar określony w załączniku nr I do Uchwały Nr 229/XXXII/2012 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 23 października 2012 r., obejmujący tereny położone w obrębie ul. Narutowicza i Bojanowskiej;
- 3) **Jednostka planistyczna 3** – obszar określony w załączniku nr I do Uchwały Nr 259/XXXVI/2012 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 28 grudnia 2012 r., obejmujący tereny położone w obrębie ul. Mickiewicza;
- 4) **Jednostka planistyczna 4** – obszar określony w załączniku nr I do Uchwały Nr 276/XXXVIII/2013 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 27 lutego 2013 r., obejmujący tereny wyznaczone przebiegiem ulic: Żeromskiego, Wojska Polskiego, wzdłuż rzeki Sierpicy, projektowaną obwodnicą zachodnią oraz ulicą Bojanowską;

Prognoza oddziaływania na środowisko obejmuje tereny położone w granicach projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz bezpośrednie otoczenie w zakresie potencjalnych wzajemnych wpływów.

Opracowanie jest realizacją obowiązku wynikającego z przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 51 ust. 1 u.u.i.ś. organ opracowujący projekt zmiany miejscowego planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 53 u.u.i.ś. zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie, został uzgodniony z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Sierpcu oraz Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie:

- zakres prognozy oddziaływania na środowisko zgodny z art. 51 ust. 2 ustawy ooś,
- stopień szczegółowości - w prognozie należy odnieść się do możliwości zachowania funkcji korytarza ekologicznego (w myśl definicji, zawartej w art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.), jaką pełni w środowisku przyrodniczym dolina rzeki Sierpicy).

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu zmiany miejscowego planu uwzględnia wymagania określone w art. 51 ust. 2 u.u.i.ś. oraz art. 52 ust. 1 i 2 u.u.i.ś.

Opracowanie składa się z tekstu oraz rysunku prognozy, wkreślonego na rysunki zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wykonanych osobno dla każdej z Jednostek planistycznych.

Mając na uwadze wymagania proceduralne i prawne, w prognozie oddziaływania na środowisko zamieszczono:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami;
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;
- charakterystykę środowiska, w szczególności obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpicy;
- uwarunkowania środowiska przyrodniczego oraz uwarunkowania ekofizjograficzne do zagospodarowania przestrzennego;
- charakterystykę ustaleń projektu zmiany miejscowego planu,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu;
- informacje o potencjalnych zmianach stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu;
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu - informacje dotyczące rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub we współczesnej wiedzy;
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko;
- ustalenia dotyczące możliwości zachowania funkcji korytarza ekologicznego, jaką pełni w środowisku przyrodniczym dolina rzeki Sierpicy;
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;

W granicach projektu zmiany miejscowego planu nie występują obszary Natura 2000, w tym:

- obszary specjalnej ochrony ptaków powołane formalnie w Polsce do 4 lutego 2011 r. rozporządzeniami Ministra Środowiska (kody: PLB i numer);
- specjalne obszary ochrony siedlisk zatwierdzone do 10 stycznia 2011 r. przez Komisję Europejską (kody: PLH i numer) – tzw. obszary mające znaczenie dla Wspólnoty;
- dodatkowe specjalne obszary ochrony siedlisk konsultowane od czerwca 2010 r. przez Ministerstwo Środowiska, a nie włączone jeszcze na listy obszarów formalnie proponowanych przez Rząd RP (kody: PLH i numer rozdzielony dolną kreską);
- dodatkowe obszary specjalnej ochrony ptaków konsultowane od grudnia 2010 r. przez Ministerstwo Środowiska, a nie zatwierdzone jeszcze rozporządzeniem Ministra Środowiska;
- dodatkowe specjalne obszary ochrony siedlisk proponowane przez przyrodnicze organizacje pozarządowe, a do końca 2010 r. nie zaaprobowane przez władze RP (kody: pltmp i numer);
- dodatkowe obszary specjalnej ochrony ptaków proponowane przez przyrodnicze organizacje pozarządowe, a do lutego 2011 r. nie zaaprobowane przez władze RP (kody: PI i numer).

1.2. Materiały źródłowe

Prognoza została opracowana w oparciu o następujące dokumenty wyjściowe:

- 1) Uchwały Rady Miejskiej Sierpc w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpicy, w granicach administracyjnych miasta Sierpc, w tym:
 - a) Uchwała Nr 228/XXXII/2012 Rady Miejskiej Sierpc z dnia 23 października 2012 r.,
 - b) Uchwała Nr 229/XXXII/2012 Rady Miejskiej Sierpc z dnia 23 października 2012 r.,
 - c) Uchwała Nr 259/XXXVI/2012 Rady Miejskiej Sierpc z dnia 28 grudnia 2012 r.,
 - d) Uchwała Nr 276/XXXVIII/2013 Rady Miejskiej Sierpc z dnia 27 lutego 2013 r.;
- 2) Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpicy, w granicach administracyjnych miasta Sierpc, zatwierdzonego Uchwałą Nr 396/XLVII/2010 Rady Miejskiej Sierpc z dnia 10 listopada 2010 r.;
- 3) Tekst oraz rysunki projektu zmiany miejscowego planu w skali 1:1000, stanowiące **załączniki nr 1/1, 1/2, 1/3, 1/4** do uchwały;

- 4) Opracowanie ekofizjograficzne do projektu zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego Uchwałą Nr 396/XLVII/2010 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 10 listopada 2010 r. oraz projektu zmiany Studium UiKZP miasta Sierpca;
- 5) Pismo Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 29-01-2014 r. (znak: WOOS -1.411.2.2014.DC), w którym został ustalony zakres prognozy oddziaływania na środowisko:
- „a) zakres prognozy oddziaływania na środowisko zgodny z art. 51 ust. 2 ustawy ooś,
 - b) stopień szczegółowości - w prognozie należy odnieść się do możliwości zachowania funkcji korytarza ekologicznego (w myśl definicji, zawartej w art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.), jaką pełni w środowisku przyrodniczym dolina rzeki Sierpienicy.
- Informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem. W prognozie oddziaływania na środowisko, uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania (art. 52 ust. 1 i ust. 2 ustawy ooś)”.

1.3. Podstawowe regulacje prawne

- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 , z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 1997 Nr 115, poz. 741, z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 1995 r. Nr 16, poz. 78 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 1985 r. Nr 14, poz. 60, z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2001 r. Nr 62, poz. 628, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774);
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587);

1.4. Plany i programy o znaczeniu ponadlokalnym

- Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030
Dokument rządowy przyjęty przez Radę Ministrów 13 grudnia 2011 roku;
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego
przyjęty Uchwałą nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 r., ogłoszony 15.07.2014r. w Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 2014.6868.
- Prognoza oddziaływania na środowisko do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego, Mazowieckie Biuro Planowania Regionalnego w Warszawie, 2013;
- Opracowanie ekofizjograficzne do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego, Mazowieckie Biuro Planowania Regionalnego w Warszawie, 2011;
- Program Ochrony Środowiska Województwa Mazowieckiego na lata 2011-2014
z uwzględnieniem perspektywy do 2018 r. ,
przyjęty Uchwałą Nr 104/12 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 13 kwietnia 2012 r.

1.5. Priorytety rozwoju Województwa Mazowieckiego

Priorytety rozwoju Województwa Mazowieckiego zostały ustalone w następujących dokumentach strategicznych, przygotowanych przez Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie:

- Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego na lata 2014-2020
Zarząd Województwa Mazowieckiego, Warszawa 2015 r.;
- Strategia Rozwoju Województwa Mazowieckiego do 2030 roku. Inteligentne Mazowsze
Mazowieckie Biuro Planowania Regionalnego w Warszawie
Samorząd Województwa Mazowieckiego, Warszawa 2012 r.;
- Regionalna Strategia Innowacji dla Mazowsza do 2020 roku
Zarząd Województwa Mazowieckiego, Warszawa 2015 r.;
- Program Operacyjny Kapitał Ludzki - Plan Działania na lata 2014-2015
Europejski Fundusz Społeczny, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

1.6. Plany i programy o znaczeniu lokalnym

- Plan Rozwoju Lokalnego Miasta Sierpca na lata 2014-2020, wrzesień 2014 r.,
opracowany przez Wydział Promocji i Pozyskiwania Funduszy Zewnętrznych, w oparciu o materiały
Urzędu Miejskiego w Sierpcu, jednostek podległych, instytucji zewnętrznych, firm lokalnych oraz
dane Statystyczne Powiatowego Urzędu Pracy i Głównego Urzędu Statystycznego;
- Program ochrony środowiska wraz z planem gospodarki odpadami miasta Sierpc, tom I i II, wrzesień 2004 rok.
Abrys Sp. z o.o. ul. Zeylanda 6, 60 – 808 Poznań.

1.7. Projekty i dokumentacje odrębne

- Studium dla potrzeb ochrony przeciwpowodziowej - ETAP I (uzupełnienie „Studium dla obszarów
nieobwałowanych narażonych na niebezpieczeństwo powodzi – Etap I”),
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie;
- Dokumentacja geologiczno-inżynierska w ramach opracowania studium zagospodarowania doliny rzeki
Sierpicy w okolicach Sierpca;
prof. dr hab. inż. Lech Wysokiński wraz z Zespołem, ITB Warszawa, 2005 r.;
- Zagospodarowanie przestrzenne dolin rzecznych a zagrożenie powodziowe województwa mazowieckiego,
MBPR Warszawa 2008 rok;
- Studium naukowo - badawcze zagospodarowania doliny rzeki Sierpicy na terenie miasta Sierpca
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Wydział Inżynierii i Kształtowania Środowiska,
Zespół pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Jerzego Jeznacha, Warszawa, 2002 r.;
- Koncepcja zagospodarowania rzeki Sierpicy na terenie miasta Sierpca;
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Wydział Inżynierii i Kształtowania Środowiska,
Zespół pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Zbigniewa Lechowicza, Główny projektant: dr inż. Piotr Król
Katedra Geoinżynierii, Warszawa, 2009 r.;

1.8. Literatura

- Kondracki J., 2002, Geografia regionalna Polski, Wydawnictwo Naukowe PWN. Warszawa 2007;
- Atlas Hydrologiczny Polski, Tom I, Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Warszawa 2000;
- Atlas Geograficzny Polski, Wydawnictwo OPRES, Kraków 2005;
- Atlas Geograficzny Polska, kontynenty, świat. Wydawnictwo Nowa Era. Wrocław 2009;
- Natura 2000 w planowaniu przestrzennym - Rola korytarzy ekologicznych,
Mariusz Kistowski, Marcin Pchalek, Grupa Robocza „Natura 2000 a infrastruktura i planowanie przestrzenne”
Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2009 rok;
- Charakter i znaczenie korytarzy ekologicznych,
Jarosław Czochoński, Departament Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego,
Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego;
- Struktura i funkcje korytarzy ekologicznych, Marek Kucharczyk, Zakład Ochrony Przyrody Instytut Biologii UMCS;
- Strategia wdrażania krajowej sieci ekologicznej ECONET-POLSKA, Narodowa Fundacja Ochrony Środowiska.

2. Cel i metodyka prognozy

Głównym celem sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie przewidywanego wpływu na środowisko, jaki może mieć miejsce na skutek realizacji ustaleń dotyczących zagospodarowania przestrzennego, między innymi poprzez ocenę relacji pomiędzy przyjętymi rozwiązaniami planistycznymi, a uwarunkowaniami środowiska przyrodniczego, a także aspektami gospodarczymi i społecznymi, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

Punktem odniesienia do analiz jest charakterystyka stanu i procesów zachodzących w środowisku oraz uwarunkowania wynikające z predyspozycji środowiskowych oraz obowiązku ochrony istniejących wartości.

Prognoza określa skutki ustaleń dla elementów środowiska: powietrza, klimatu, powierzchni ziemi, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, ludzi, świata zwierzęcego i roślinnego oraz krajobrazu, w związku z potencjalną możliwością wystąpienia emisji zanieczyszczeń do atmosfery, hałasu, wytwarzaniem odpadów na obszarze objętym zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz na terenach pozostających w zasięgu bezpośredniego oddziaływania.

Zadaniem opracowania jest ocena zgodności planowanych zmian w zagospodarowaniu obszaru z uwarunkowaniami stanu istniejącego i przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, a także ocena wpływu przewidywanych przedsięwzięć pod kątem wrażliwości i odporności środowiska na degradację, zdolności regeneracyjnych oraz ochrony różnorodności biologicznej.

Prognoza nie zawiera szczegółowych informacji z zakresu charakterystyki poszczególnych elementów środowiska ani uwarunkowań przyrodniczych dla poszczególnych funkcji.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody indukcyjno - opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w logiczną całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń projektu miejscowego planu.

Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. i przewidując potencjalne zmiany w środowisku w odniesieniu do stanu istniejącego oraz skonfrontowano rozwiązania planistyczne z uwarunkowaniami przyrodniczymi.

Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w tym kontekście - stopień ogólności (lub szczegółowości) ustaleń planu. Stopień szczegółowości prognozy jest współzależny od materialnych podstaw źródłowych jej sporządzenia. W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - tekst i rysunek.

Zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz z § 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w projekcie zostały zawarte ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ustalenia dotyczące granic, przeznaczenia, sposobów i warunków zagospodarowania terenów oraz zasady kształtowania zabudowy na obszarach położonych w granicach zmiany planu.

Planowane przedsięwzięcia zostały zdefiniowane odpowiednio do nomenklatury wynikającej z ww. przepisów. Utworzono w ten sposób określone spektrum dopuszczalnych na danym terenie inwestycji.

O ile jednak nie istnieją materialne i prawne przesłanki, projekt zmiany planu nie ustala lokalizacji dla konkretnej zdefiniowanej inwestycji i nie posługuje się danymi mogącymi ją charakteryzować.

Ustalenia projektu zmiany planu nie mogą być też traktowane jako gwarancja, że inwestycje powstaną w ogóle lub w dopuszczalnej (maksymalnej) skali. Każde przedsięwzięcie winno być realizowane zgodnie z odrębnymi, obowiązującymi procedurami i przepisami prawa.

Ustalenia projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpicy, w granicach administracyjnych miasta Sierpca korelują z założeniami i celami zawartymi w programach lokalnych i ponadlokalnych, uwzględniają odrębne, dostępne opracowania specjalistyczne, określając dopuszczalne zakresy i ograniczenia w działaniach inwestycyjnych na podstawie obowiązujących przepisów prawa.

3. Informacje zawarte w powiązanych programach ochrony środowiska

3.1. Prognoza oddziaływania na środowisko do Planu Zagospodarowania

Przestrzennego Województwa Mazowieckiego

(Mazowieckie Biuro Planowania Regionalnego w Warszawie, 2013)

ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Na podstawie analizy uwarunkowań środowiska przyrodniczego zidentyfikowanych w projekcie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego, Opracowaniu Ekofizjograficznym do Planu (PZPWM) oraz Programie Ochrony Środowiska WM, a także w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko, wskazać można - następujące problemy ochrony środowiska, które są istotne dla gospodarowania przestrzenią regionu:

- presja urbanizacyjna na tereny cenne przyrodniczo (w szczególności wokół Warszawy i większych miast), prowadząca do degradacji krajobrazu, zanikania terenów otwartych oraz pogorszenia warunków funkcjonowania obszarów przyrodniczych, warunków życia ludzi (utrudnienia w zakresie wymiany powietrza, gospodarki wodami opadowymi, dostępu do terenów wypoczynkowych);
- brak wyznaczonych terenów pełniących funkcję korytarzy ekologicznych (objętych ochroną) dla zachowania bioróżnorodności i tworzenia warunków do migracji gatunków,
- niskie tempo rekultywacji terenów poeksploatacyjnych oraz rewitalizacji obszarów zdegradowanych i zdewastowanych;
- utrzymujący się niezadowalający stan czystości wód powierzchniowych będący skutkiem nie w pełni rozwiązanej gospodarki ściekowej w aglomeracjach miejskich oraz niewystarczającej sanitacji obszarów wiejskich (dysproporcji pomiędzy stopniem zwodociągowania i skanalizowania terenów);
- występowanie obszarów o dużej częstotliwości susz hydrologicznych, stanowiących zagrożenie deficytem wód w regionie, będących wynikiem m.in. niewystarczającego stopnia retencjonowania wód i niskiej lesistości regionu (22,8%);
- zagrożenie gleb erozją wietrzną oraz występowanie niekorzystnych procesów geomorfologicznych, w tym osuwisk (w szczególności skarp nad Wisłą i Narwią);
- zagrożenia powodziowe w dolinach rzek (Wisła, Narew, Bug, Bzura, Pilica) i niezadowalający stan urządzeń przeciwpowodziowych, wpływający na ograniczoną skuteczność ochrony przed ewentualnym zagrożeniem ludności i mienia, przy wzroście zainwestowania na terenach zalewowych;
- zanieczyszczenie powietrza (szczególnie duże w miastach) oraz niekorzystny klimat akustyczny w strefach oddziaływania głównych ciągów komunikacyjnych;
- niedostateczny stopień uporządkowania gospodarki odpadami komunalnymi - niski stopień selektywnej zbiórki i odzysku surowców z odpadów komunalnych, stwarzający konieczność ich składowania, a także niewystarczająca liczba specjalistycznych instalacji do zagospodarowania różnego rodzaju;
- zbyt niski udział energii wytworzonej ze źródeł odnawialnych.

CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Polityka Ekologiczna Państwa

Priorytetami Polityki Ekologicznej Państwa są ochrona zasobów naturalnych oraz poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego. Kierunki działań systemowych istotne dla Planu obejmują:

- uwzględnienie zasad ochrony środowiska w strategiach sektorowych,
- zarządzanie środowiskowe,
- udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowiska (strategiczna ocena oddziaływania na środowisko),
- odpowiedzialność za szkody w środowisku,
- aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym, w tym konieczność przywrócenia właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030

Strategicznym celem polityki zagospodarowania przestrzennego kraju jest efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych: konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej.

Wśród celów urzeczywistniających przestrzenny model rozwoju Polski znajduje się (Cel 4):

Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych.

Oznacza to ukierunkowanie polityki przestrzennej na przeciwdziałanie fragmentacji siedlisk i tworzenie rozwiązań wspomagających osiąganie przestrzennych powiązań przyrodniczych. W dokumencie określona została podstawowa sieć ekologiczna kraju, którą tworzą obszary biocentrów (obszary koncentracji walorów przyrodniczych o różnym formalnym statusie ochronnym) oraz korytarze ekologiczne (obszary o wysokiej koncentracji siedlisk i gatunków) zapewniające łączność między poszczególnymi obszarami prawnie chronionymi. W system włączone są sieci przyrodnicze miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodków metropolitalnych i regionalnych.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z programem działań zawiera wizję Polski w odniesieniu do sfery przyrodniczej, w perspektywie 2015 roku. Obszar całego kraju cechować będzie wysoka jakość środowiska przyrodniczego, umożliwiająca zachowanie różnorodności biologicznej i gwarantująca trwałość procesów przyrodniczych. Tereny najcenniejsze przyrodniczo objęte zostaną ochroną prawną i połączone systemem korytarzy ekologicznych, natomiast tereny zdegradowane zostaną zrekultywowane.

Celem nadrzędnym strategii jest zachowanie całego bogactwa przyrodniczego oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jego organizacji. Działania realizowane będą poprzez działania operacyjne uporządkowane w poszczególne działy. W dziale „budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa” wyróżniono następujące działania: wdrożenie zasad ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej do procedur planowania przestrzennego, stworzenie merytorycznego i technicznego zaplecza w postaci aktualnych, wyczerpujących przestrzennych baz danych o różnorodności biologicznej poszczególnych obszarów oraz ochrona zieleni miejskiej i wiejskiej.

Program wodno-środowiskowy kraju

Program wodno-środowiskowy kraju, obok planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, jest jednym z podstawowych dokumentów planistycznych w zakresie gospodarki wodnej. Stanowi realizację wymagań wskazanych w Ramowej Dyrektywie Wodnej i dotyczy zagadnień ochrony jakości wód i zasobów wodnych oraz przywracania dobrego stanu wód i ekosystemów od wód zależnych. Dokument określa działania, które powinny zostać wdrożone do końca 2015 roku dla realizacji następujących celów środowiskowych:

- niepogarszanie stanu części wód,
- osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w innych unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych,
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji stanowiących poważne zagrożenie dla środowiska wodnego, jak również dla ludzi (za pośrednictwem wody).

Plan gospodarki wodami na obszarze dorzecza Wisły

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły stanowi realizację postanowień Ramowej Dyrektywy Wodnej (w cyklu sześcioletnim). Głównym celem środowiskowym planu jest osiągnięcie do roku 2015 dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych rozumianego jako najbardziej zbliżonego do naturalnego, w tym dobrego stanu ekologicznego i chemicznego dla wód powierzchniowych oraz dobrego stanu chemicznego i ilościowego dla wód podziemnych. Katalog działań przedmiotowego dokumentu odnosi się do różnych dziedzin gospodarki, zagospodarowania przestrzennego, kształtowania stosunków wodnych jak i ochrony ekosystemów zależnych od wód. Działania z zakresu gospodarki komunalnej dotyczą m.in.: budowy, rozbudowy lub modernizacji sieci kanalizacyjnych, oczyszczalni ścieków i składowisk odpadów komunalnych, likwidacji dzikich wysypisk, zagospodarowania osadów ściekowych oraz rozwiązywania problemu odcieków ze składowisk.

Krajowy plan gospodarki odpadami 2014

Krajowy plan gospodarki odpadami 2014 jest aktualizacją KPGO 2010 z 2006 roku. Dokument zakłada realizację systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadami zrównoważonego rozwoju, które przekładają się na hierarchizację sposobów postępowania z odpadami. Najbardziej korzystną metodą postępowania jest zapobieganie powstawaniu odpadów, w następnej kolejności: przygotowanie ich do kolejnego użycia, recykling, odzysk oraz unieszkodliwianie.

Jako cele główne krajowy plan gospodarki odpadami przyjmuje:

- utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB,
- zwiększenie udziału odzysku (szczególnie recyklingu) szkła, metali, tworzyw sztucznych oraz papieru i tektury,
- zmniejszenie ilości odpadów kierowanych na składowiska i wyeliminowanie nielegalnego ich składowania.

Projekt Polityki Wodnej Państwa 2030

Projekt Polityki Wodnej Państwa do 2030 (z uwzględnieniem etapu 2016) będzie dokumentem nadrzędnym w stosunku do pozostałych dokumentów związanych z gospodarką wodną.

Przyjęto, że celem głównym gospodarowania wodami jest zapewnienie powszechnego dostępu ludności do czystej i zdrowej wody oraz istotne ograniczenie zagrożeń wywoływanych przez powódzie i susze w połączeniu z utrzymaniem dobrego stanu wód i związanych z nimi ekosystemów, przy zaspokojeniu uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki.

Dla realizacji celu nadrzędnego wyznaczono cele strategiczne:

- osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód oraz związanych z nimi ekosystemów,
- zapewnienie dostępu do zasobów wodnych dla zaspokojenia potrzeb ludności, środowiska naturalnego oraz społecznie i ekonomicznie uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki,
- ograniczenie negatywnych skutków powodzi i suszy oraz minimalizowanie ryzyka wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych,
- wdrożenie systemu zintegrowanego zarządzania zasobami wodnymi i gospodarowania wodami.

OGÓLNA OCENA POLITYK PRZESTRZENNYCH

Polityka poprawy struktury przestrzennej i funkcjonalnej

Priorytetem Polityki poprawy struktury przestrzennej i funkcjonalnej jest poprawa efektywności struktur przestrzennych, przeciwdziałanie rozlewaniu się i rozpraszaniu terenów zabudowy oraz kształtowanie zwartych jednostek osadniczych. Polega na wprowadzeniu stref użytkowania o różnym charakterze zabudowy, stref funkcjonalno-przestrzennych w ośrodkach osadniczych województwa mazowieckiego oraz na ukierunkowaniu rozwoju przestrzennego zgodnie z porządkującymi go zasadami.

Dla realizacji założonych celów polityka ta uwzględnia zapisane w innych politykach przestrzennych działania, które dotyczą:

- tworzenia systemu obszarów chronionych z weryfikacją zasad zagospodarowania, jednoznacznie określających warunki dopuszczalnego zainwestowania,
- kształtowania krajobrazu harmonijnie skomponowanego i zachowującego tożsamość kulturową i walory krajobrazowe,
- rozwoju systemu transportowego kształtującego charakter promienisto - obwodnicowy,
- poprawy bezpieczeństwa ludności i mienia przed skutkami zagrożeń naturalnych oraz antropogenicznych.

Polityka adresowana jest do obszaru całego województwa, ale ustala również zasady zagospodarowania terenów o szczególnych funkcjach. Dotyczy to m.in. obszarów o cennych walorach przyrodniczo-kulturowych oraz terenów, na których występują zagrożenia powodzią.

Polityka rozwoju przemysłu i wzrostu konkurencyjności wybranych ośrodków osadniczych

Priorytetowym celem analizowanej polityki jest rozwój przemysłu, który w większości działań pozostaje w korelacji ze wzrostem konkurencyjności wybranych ośrodków osadniczych.

Polityka rozwoju przemysłu i wzrostu konkurencyjności wybranych ośrodków osadniczych adresowana jest do głównych ośrodków miejskich regionu, miast powiatowych oraz miast położonych przy Dużej Obwodnicy Warszawy. Realizacja polityki przyczyni się przede wszystkim do wzrostu pozycji wybranych miast w hierarchii sieci osadniczej, wzmocnienia potencjału ośrodków miejskich oraz wzrostu produkcji przemysłowej.

Poszczególne kierunki działań ukierunkowane są na rozwój gospodarczy w oparciu o dotychczasowy potencjał oraz nowe inwestycje i innowacje. Wskazane zostały konkretne dziedziny produkcji przemysłowej, które powinny rozwijać się w poszczególnych częściach regionu. Predyspozycje do rozwoju wynikają z tradycji, lokalnych zasobów, dostępności transportowej oraz szeroko rozumianej atrakcyjności inwestycyjnej.

Polityka poprawy dostępności i efektywności transportowej województwa

Priorytetem Polityki poprawy dostępności i efektywności transportowej województwa jest poprawa spójności wewnętrznej i konkurencyjności regionu, integracja różnych systemów transportowych w oparciu o zasadę zrównoważonego rozwoju, poprawę efektywności wykorzystania istniejącej i tworzonej infrastruktury poprzez wdrażanie i stosowanie nowoczesnych systemów zarządzania ruchem, poprawę efektywności energetycznej pojazdów oraz optymalizację łańcuchów logistycznych. Efektem wdrażania polityki będzie m. in. tworzenie stref przedsiębiorczości powstających w sąsiedztwie terenów komunikacyjnych. Polityka obejmuje kierunki działań w zakresie: wzmacniania systemu powiązań drogowych, rozwoju transportu kolejowego, rozwoju Warszawskiego Węzła Transportowego, rozwoju transportu towarowego, lotniczego, zbiorowego, wodnego oraz integracji systemów transportowych.

Polityka rozwoju systemów infrastruktury technicznej

Priorytetem Polityki rozwoju systemów infrastruktury technicznej jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego województwa mazowieckiego oraz kraju, ze względu na zlokalizowane w regionie kluczowe elementy krajowych i międzynarodowych systemów energetycznych. Polityka obejmuje szereg działań inwestycyjnych, skupionych w trzech grupach tematycznych: systemy energetyczne, systemy telekomunikacyjne i infrastruktura wodno–kanalizacyjna. Najistotniejsze z punktu widzenia rozwoju województwa są inwestycje dotyczące systemów energetycznych, mające doprowadzić do dywersyfikacji źródeł oraz kierunków zasilania systemów przesyłowych i dystrybucyjnych energii elektrycznej, gazu ziemnego i paliw płynnych, kształtowania pierścieniowych układów sieci energetycznych, rozproszenia źródeł energii i wzrostu efektywności wytwarzania i przesyłania oraz zużycia paliw i energii. Rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej, którego celem jest zwiększenie zasięgu obsługi oraz przepustowości sieci telekomunikacyjnych, realizowany będzie poprzez rozbudowę i modernizację przewodowego i bezprzewodowego systemu telekomunikacyjnego. Ta grupa działań obejmuje również projekt kluczowy - „Internet dla Mazowsza”, który realizowany przez Samorząd Województwa w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2007–2013.

Dla zaopatrzenia Mazowsza w wodę odpowiedniej jakości (bez zakłócenia naturalnej równowagi w środowisku przyrodniczym) oraz porządkowania gospodarki ściekowej w aglomeracjach (zgodnie z zapisami Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych), planowanych jest szereg działań dotyczących rozbudowy systemów zaopatrzenia w wodę i oczyszczania ścieków, zwiększeniem wykorzystania energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych, bardziej efektywne wykorzystanie źródeł energii (poprzez układy kogeneracyjne i poligeneracyjne), ochrona przed zanieczyszczeniami wód powierzchniowych, zwiększenie pewności dostaw wody i poprawa jej jakości.

Polityka poprawy odporności na zagrożenia naturalne i wspierania wzrostu bezpieczeństwa publicznego

Polityka poprawy odporności na zagrożenia naturalne i wspierania wzrostu bezpieczeństwa publicznego odnosi się do całego regionu ujmując najważniejsze zidentyfikowane zagrożenia województwa. Ma na celu ochronę ludności i mienia przed zagrożeniami naturalnymi, do których należy powódź i susza oraz zjawisko osuwania się mas ziemi, a także minimalizację zagrożeń antropogenicznych, tj. wystąpienia poważnych awarii przemysłowych. W polityce uwzględniona została również ochrona przed promieniowaniem elektromagnetycznym i jonizującym. Priorytetem dla województwa w dziedzinie zwiększenia odporności na ekstremalne zjawiska naturalne jest wzmocnienie zabezpieczenia przeciwpowodziowego na obszarach zurbanizowanych, zlokalizowanych w dolinach rzecznych. W ramach polityki, wszelkie typy projektów mające na celu ograniczanie i zwalczanie skutków zagrożeń naturalnych oraz przeciwdziałanie skutkom poważnych awarii powinny być traktowane w sposób priorytetowy, gdyż chronią życie, zdrowie, dobra materialne i stanowią prewencję przed zagrożeniami dla środowiska.

Polityka kształtowania i ochrony zasobów i walorów przyrodniczych oraz poprawy standardów środowiska

Celem przyjętych w polityce kierunków działań (oraz przyporządkowanych im działań) jest dążenie do równowagi pomiędzy poszczególnymi elementami zagospodarowania przestrzennego oraz do kształtowania trwałości procesów przyrodniczych, zaspokajających potrzeby społeczne z poszanowaniem zasady sprawiedliwości międzypokoleniowej.

Polityka ta adresowana jest do całego obszaru województwa, ale najwięcej działań i zadań dotyczy obszarów o wysokim potencjale przyrodniczym tj. dolin rzecznych, zwartych obszarów leśnych, korytarzy ekologicznych. Priorytetem polityki jest stworzenie ciągłości przestrzennej obszarów o cennych wartościach przyrodniczych oraz zapewnienie pomiędzy nimi powiązań ekologicznych. Poza ochroną zasobów i walorów przyrodniczych istotnym obszarem działań jest poprawa standardów środowiska przyrodniczego, realizowana m. in. poprzez: zwiększanie zasobów i retencji wodnej, renaturalizację przekształconych odcinków rzek i terenów zalewowych, tworzenie systemu gospodarki odpadami, ograniczanie emisji zanieczyszczeń i hałasu, przeciwdziałanie erozji i ochronę gleb.

Zintegrowana polityka opieki i ochrony dziedzictwa kulturowego i dóbr kultury współczesnej

Polityka opieki i ochrony dziedzictwa kulturowego i dóbr kultury współczesnej ma na celu ochronę oraz rewaloryzację zespołów i obiektów charakteryzujących się dużą wartością kulturową i historyczną. Ekspozowanie i promocja zasobów kulturowych służyć będzie zachowaniu i umacnianiu tożsamości kulturowej oraz zwiększeniu atrakcyjności regionu: kulturowej, turystycznej, inwestycyjnej oraz jako miejsca zamieszkania.

Ustalone w tej polityce kierunki działań zmierzają do:

- zachowania ciągłości dziedzictwa kulturowego regionu (poprzez działania inwestycyjne i pozainwestycyjne);
- umiejętnego zarządzania zasobami dziedzictwa kulturowego (głównie działania pozainwestycyjne);
- kształtowania tożsamości regionalnej i budowania klimatu społecznej akceptacji dla ochrony zasobów dziedzictwa kulturowego (działania pozainwestycyjne).

Polityka ta realizowana będzie na obszarze całego województwa głównie w układzie pasm przyrodniczo-kulturowych, z uwzględnieniem regionów etnograficznych oraz charakterystycznych krajobrazów dziedzictwa kulturowego, a także miast i miejscowości z cennymi układami urbanistycznymi, ruralistycznymi i zabytkami.

Polityka wzrostu atrakcyjności turystycznej województwa

Uwarunkowania naturalne, przyrodnicze i dziedzictwo kulturowe, stanowią walory Mazowsza umożliwiające rozwój funkcji turystyczno-rekreacyjnej, która jest ważnym czynnikiem wzrostu i aktywizacji społeczno-gospodarczej. Celem polityki jest stworzenie warunków do rozwoju turystyki oraz rekreacji i wypoczynku dla mieszkańców regionu. Kierunki działań, które mają być realizowane w ramach Polityki wzrostu atrakcyjności turystycznej, skierowane są do obszarów o różnych predyspozycjach w zakresie form turystyki, w tym: tereny miast, pasma kulturowe, rejonów turystyczne, obszary cenne przyrodniczo (dla ekoturystyki). Są optymalne dla poszczególnych obszarów i rejonów województwa stąd ich zróżnicowanie oraz odmienne oddziaływanie na środowisko i skutki realizacji.

W zakresie planowania i zarządzania przestrzenią dla rozwoju szeroko rozumianej funkcji turystycznej konieczne będą m.in. działania: organizacyjne i logistyczne zmierzające do udostępnienia walorów kulturowych i przyrodniczych (np. wyznaczanie szlaków i stref turystycznych), planistyczne wyznaczanie stref dla rozwoju rekreacji oraz terenów związanych z obsługą ruchu turystycznego i zabudową letniskową (planowanie miejscowe), a także procedury z zakresu oddziaływania na środowisko, które poprzedzają przeznaczenie i zagospodarowanie terenów rekreacyjnych.

ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH POWSTAĆ W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU

Przeprowadzona analiza przewidywanego znaczącego oddziaływania na środowisko ustaleń Planu wskazuje, iż realizacja wielu potrzebnych oraz ważnych z punktu widzenia rozwoju społeczno - gospodarczego województwa mazowieckiego przedsięwzięć może mieć lokalnie niekorzystny wpływ na stan oraz jakość środowiska, a tym samym na zdrowie człowieka. Są to przede wszystkim działania inwestycyjne związane z rozwojem systemów transportowych oraz infrastruktury technicznej. Wobec konieczności ich realizacji dla poprawy konkurencyjności i spójności regionu, w myśl idei zrównoważonego rozwoju, powinny towarzyszyć równoległe przedsięwzięcia prośrodowiskowe. Zgodnie z art. 59 ustawy o oś, realizacja planowanych przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (również na obszary Natura 2000) wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W wyniku przeprowadzonego postępowania ustalane są konkretne działania łagodzące oddziaływania bądź kompensujące ewentualne szkody w środowisku wywołane realizacją inwestycji. Tak więc zagrożenia identyfikowane są głównie na etapie inwestycji i o właściwych środkach zapobiegawczych decydować będą władze lokalne. Paralelnie przyjęta zasada rozwoju zrównoważonego zakłada zachowanie równowagi pomiędzy wszystkimi elementami środowiska tak, aby przy racjonalnym wykorzystaniu potencjału przyrodniczego możliwym było zaspokojenie potrzeb

współczesnego jak i przyszłych pokoleń.

Kierunki działań uwzględniające rozwiązania zapobiegające, ograniczające i kompensujące negatywne oddziaływania na środowisko określone zostały w większości w Polityce kształtowania i ochrony zasobów i walorów przyrodniczych oraz poprawy standardów środowiska oraz Polityce poprawy odporności na zagrożenia naturalne i wspierania wzrostu bezpieczeństwa publicznego. Ich realizacja przyczyni się do poprawy jego stanu, warunków życia ludności oraz spełnienia wymogów określonych na szczeblu wspólnotowym i krajowym. Dotyczy to również ochrony siedlisk i gatunków obszarów Natura 2000 oraz ich integralności.

Do wybranych, przykładowych kierunków działań należą:

a) działania, których realizacja przyniesie wymierne korzyści dla rozwoju zrównoważonego i które mają na celu zapobieganie negatywnym oddziaływaniom na środowisko:

- wprowadzenie systemu ochrony prawnej korytarzy ekologicznych;
- ochrona dolin rzecznych, obszarów mokradłowych i kompleksów leśnych, które stwarzają doskonałe warunki migracyjne dla zwierząt;
- zabezpieczenie osuwisk z zachowaniem wartości przyrodniczych i krajobrazowych;
- uwzględnienie map ryzyka powodziowego oraz map zarządzania ryzykiem powodziowym sporządzanych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej;
- poprawa stanu infrastruktury przeciwpowodziowej, w tym rozbudowa oraz modernizacja wałów przeciwpowodziowych na rzekach województwa mazowieckiego, a także tworzenie polderów zalewowych;
- zwiększenie retencyjności zlewni województwa poprzez realizację Programu Małej Retencji dla Województwa Mazowieckiego w szczególności na obszarach o wysokim priorytecie zwiększania retencji;
- ochrona głównych zbiorników wód podziemnych i stref ochronnych ujęć wód powierzchniowych i podziemnych;
- wprowadzenie ekologicznych obszarów ochronnych wokół jezior oraz stref ochronnych ujęć wód do spożycia i głównych zbiorników wód podziemnych;
- prowadzenie ścisłej ewidencji źródeł zanieczyszczeń oraz eliminacja nielegalnych źródeł zagrożeń i zanieczyszczeń;
- realizacja projektu – System Osłony Przeciwoświatowej (SOP);
- działania z zakresu zapobiegania zdarzeniom mogącym powodować poważne awarie, ujęte w Polityce poprawy odporności na zagrożenia naturalne i wspierania wzrostu bezpieczeństwa publicznego.

b) działania, które mają na celu ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko:

- rozbudowa i modernizacja istniejących oraz budowa nowych rozproszonych źródeł energii, w tym przede wszystkim wykorzystujących zasoby energii odnawialnej (głównie biomasy, energii wiatru i słońca) lub paliwa niskoemisyjne, a także technologie łącznego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła i chłodu;
- wyposażenie w oczyszczalnie ścieków i kanalizacje jednostek osadniczych o skupionej zabudowie i równoważnej liczbie mieszkańców od 2000 do 15 000;
- sukcesywna sanitacja terenów o zabudowie rozproszonej na obszarach wiejskich i miejskich (przydomowe oczyszczalnie ścieków lub wywożenie ścieków przy zapewnieniu ich oczyszczenia);
- budowa ochronnego systemu kanalizacyjnego wokół zbiorników wodnych: Soczewka, Ruda, Nowe Miasto i innych oraz jezior w powiatach płockim, gostyńskim, sierpeckim, a także rzek wykorzystywanych w celach rekreacyjnych i kąpieliskowych;
- budowa systemów odprowadzenia i oczyszczania ścieków deszczowych z terenów zurbanizowanych, głównych tras komunikacyjnych i obszarów przemysłowych;
- budowa i modernizacja infrastruktury służącej do zwiększenia retencji wodnej, w celu skutecznego sterowania wezbraniami powodziowymi oraz zapewnienia wystarczającej ilości wody w okresach suszy;
- zachowanie walorów przyrodniczych, kulturowych, architektonicznych i krajobrazowych poprzez utrzymanie leśno-parkowego charakteru miast-ogrodów (...) oraz pasm przyrodniczo-kulturowych związanych z dolinami rzek;
- rozwój i ochrona terenów zielonych (zieleń ogrodowa i parkowa) w szczególności na obszarach zurbanizowanych oraz zieleni izolacyjnej przy ciągach komunikacyjnych;
- zmniejszenie przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń monitorowanych substancji poprzez przygotowywanie i wdrażanie programów ochrony powietrza, monitorowanie ich realizacji oraz ocenę ich skuteczności;
- zwiększenie zastosowania niskoemisyjnych paliw w systemie transportu publicznego;

- kontynuacja redukcji emisji ze źródeł punktowych do powietrza m.in. poprzez ograniczanie uciążliwości odorowej z oczyszczalni ścieków, ferm hodowlanych, składowisk odpadów oraz zakładów celulozowo-papierniczych i przetwórstwa spożywczego;
- dostosowanie składowisk i miejsc magazynowania odpadów do obowiązujących standardów oraz likwidacja i rekultywacja zamkniętych składowisk;
- ograniczenie ilości odpadów podlegających składowaniu poprzez upowszechnianie selektywnej zbiórki, zwiększanie udziału odzysku i recyklingu odpadów;
- objęcie wszystkich mieszkańców regionu zorganizowanym systemem zbiórki odpadów komunalnych;
- wdrażanie metod termicznego i biologicznego unieszkodliwiania odpadów ze szczególnym uwzględnieniem odpadów ulegających biodegradacji;
- szersze stosowanie metody termicznego unieszkodliwiania osadów ściekowych;
- wspieranie działań zmierzających do zagospodarowania odpadów niebezpiecznych, w tym wyrobów zawierających azbest, PCB;
- ograniczenie emisji ścieków komunalnych oraz spływów powierzchniowych zanieczyszczeń z terenów zurbanizowanych i rolnych, w celu zachowania wód dobrej jakości i zatrzymania procesu eutrofizacji zbiorników wodnych;
- realizacja programu działań na obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu pochodzenia rolniczego;
- realizacja zadań „Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych”, w tym budowę i modernizację kanalizacji i oczyszczalni ścieków, zapewniającą odpowiedni stopień oczyszczania ścieków;
- zmniejszenie przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń monitorowanych substancji poprzez systematyczny monitoring emisji substancji, który pozwoli podejmować skuteczne działania naprawcze;
- ograniczenie niskiej emisji (powierzchniowej) ze źródeł rozproszonych poprzez rozbudowę centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą oraz zmianę paliw węglowych na paliwa niskoemisyjne i wykorzystanie indywidualnych źródeł energii odnawialnej, termomodernizację;
- kontynuacja redukcji emisji ze źródeł punktowych do powietrza poprzez podnoszenie efektywności procesów produkcji (stosowanie czystych technologii) oraz wdrażanie nowoczesnych technologii przyjaznych środowisku
- tworzenie regionalnych zakładów gospodarki odpadami wyposażonych w odpowiednie instalacje i urządzenia do odzysku surowców, materiałów lub energii oraz budowa instalacji do zagospodarowania osadów ściekowych;
- zamknięcie całości obszaru zurbanizowanego strefą zielonego pierścienia o charakterze przyrodniczym, bezpośrednio powiązanego z przestrzeniami ekstensywnego użytkowania;

c) działania, które mają na celu kompensację przyrodniczą, w przypadku negatywnych oddziaływań na środowisko:

- zwiększanie powierzchni leśnej w województwie, mającej na celu przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej poprzez: zalesianie gruntów z uwzględnieniem warunków przyrodniczo-krajobrazowych i potrzeb różnorodności oraz utrzymanie leśnych kompleksów promocyjnych wdrażających nowoczesne proekologiczne zasady gospodarowania w lasach;
- sporządzanie i prowadzenie programów zwiększania lesistości na terenie gmin;
- dostosowanie koncepcji zagospodarowania i użytkowania lasu do przyrodniczych, gospodarczych i społecznych warunków funkcjonowania gospodarstwa leśnego z priorytetem naturalnego i półnaturalnego kierunku hodowli lasu, preferującego rębnie złożone i wykorzystanie odnowień naturalnych;
- przywracanie wartości użytkowej terenom i gruntom zdegradowanym i zdewastowanym w wyniku czynników antropogenicznych (m.in. eksploatacja surowców, składowanie odpadów, poważne awarie) oraz naturalnych (m.in. powódź, erozja, osuwiska);
- utrzymanie istniejących naturalnych zbiorników wodnych i (...) renaturalizacja przekształconych odcinków rzek i terenów zalewowych;
- zwiększanie lesistości, w celu poprawy retencji gruntowej i ochrony obszarów źródliskowych;
- wprowadzenie zalesień na glebach o niskiej przydatności dla rolnictwa;
- utrzymanie istniejących oraz wprowadzenie nowych zadrzewień i zakrzewień na gruntach użytkowanych rolniczo, w celu ograniczenia procesów erozyjnych;
- prowadzenie działań zmniejszających intensywność procesów erozyjnych poprzez zalesienia i zabiegi agrotechniczne.

Do zmniejszenia potencjalnych negatywnych oddziaływań na środowisko przyczyni się również wdrożenie zasad zagospodarowania przestrzeni oraz zasad gospodarowania w poszczególnych strefach, ujętych w Polityce poprawy struktury przestrzennej i funkcjonalnej. Ich realizacja wpłynie na poprawę spójności głównych korytarzy ekologicznych (ciągów) oraz zmniejszenie presji na obszary cenne przyrodniczo, w tym obszary Natura 2000.

Umożliwi kreowanie ładu przestrzennego, racjonalne gospodarowanie przestrzenią oraz dostosowanie intensywności zabudowy i zagospodarowania do ekofizjograficznych uwarunkowań.

3.2. Program ochrony środowiska województwa mazowieckiego na lata 2011-2014 z uwzględnieniem perspektywy do 2018 r. wraz z prognozą oddziaływania na środowisko

(Uchwała Nr 104/12 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 13 kwietnia 2012 r.)

W Programie zidentyfikowanych zostało 5 obszarów priorytetowych dla Mazowsza, do których należą:

- poprawa jakości środowiska
- racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych
- ochrona przyrody
- poprawa bezpieczeństwa ekologicznego
- edukacja ekologiczna społeczeństwa

oraz obszar działań dotyczący zagadnień systemowych.

Obowiązek opracowywania Programu ochrony środowiska dla województwa mazowieckiego na lata 2011 - 2014 z uwzględnieniem perspektywy do 2018 r., zwanego dalej Programem, wynika z art. 17 ustawy Prawo ochrony środowiska (POŚ). Programy ochrony środowiska przyjmuje się na 4 lata, z tym że przewidziane w nich działania obejmują kolejne 4 lata.

UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH

Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016

Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 (PEP) jest to dokument określający, na podstawie aktualnego stanu środowiska, priorytety ekologiczne oraz wskazujący kierunki działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie niżej wymienionych celów średniookresowych:

a) w zakresie ochrony zasobów naturalnych:

- zachowanie bogatej różnorodności biologicznej wraz z umożliwieniem zrównoważonego rozwoju gospodarczego,
- racjonalne użytkowanie zasobów leśnych przez kształtowanie ich właściwej struktury gatunkowej i wiekowej, z zachowaniem bogactwa biologicznego;
- racjonalizacja gospodarowania zasobami wód powierzchniowych i podziemnych;
- rozpowszechnianie dobrych praktyk rolnych i leśnych, zgodnych z zasadami rozwoju zrównoważonego;
- przeciwdziałanie degradacji terenów rolnych, łąkowych i wodno-błotnych przez czynniki antropogenne;
- rekultywacja gleb zdegradowanych i zdewastowanych;
- racjonalizacja zaopatrzenia ludności oraz sektorów gospodarczych w kopaliny i wodę z zasobów podziemnych oraz ochrona tych zasobów przed ilościową i jakościową degradacją.

b) w zakresie poprawy jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego:

- dalsza poprawa stanu zdrowotnego mieszkańców w wyniku wspólnych działań sektora ochrony środowiska z sektorem zdrowia oraz skuteczny nadzór nad wszystkimi w kraju instalacjami będącymi potencjalnymi źródłami awarii przemysłowych;
- obniżenie emisji zanieczyszczeń do powietrza, zgodnie z wymogami UE;
- utrzymanie lub osiągnięcie dobrego stanu wszystkich wód do 2015 r.;
- racjonalne gospodarowanie odpadami;
- dokonanie wiarygodnej oceny narażenia społeczeństwa na ponadnormatywny hałas i podjęcie kroków do zmniejszenia tego zagrożenia tam, gdzie jest ono największe;
- stworzenie efektywnego systemu nadzoru nad substancjami chemicznymi dopuszczonymi na rynek.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego

Obok SRWM Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego jest drugim podstawowym dokumentem wyznaczającym cele i kierunki rozwoju regionu - w układzie przestrzennym.

Uwarunkowania wynikające z PZPWM dotyczą głównie trzech kierunków wojewódzkiej polityki przestrzennej, do których należy:

- poprawa warunków funkcjonowania środowiska przyrodniczego (w odniesieniu do dwóch stref jakości środowiska: ochrony walorów przyrodniczych i poprawy standardów środowiska);
- przeciwdziałanie największym zagrożeniom (m.in. zagrożenia powodzią i zapewnienie przepływu wielkich wód, przewożenie materiałów niebezpiecznych);
- rozwój ponadlokalnych systemów infrastruktury technicznej (m.in. systemy wodociągowo-kanalizacyjne, inwestycje w odnawialne źródła energii).

OCHRONA ZASOBÓW NATURALNYCH. OCHRONA PRZYRODY

Strategia rozwoju województwa mazowieckiego do roku 2020

Zgodnie z założeniami SRWM działania niezbędne do realizacji ochrony przyrody dotyczą w szczególności:

- ochrony najcenniejszych walorów środowiska przyrodniczego (zasobów i krajobrazu) poprzez utworzenie spójnego przestrzennie, chroniącego powiązania przyrodnicze systemu obszarów prawnie chronionych niezbędnych dla zachowania równowagi ekologicznej (w tym obszarów „Natura 2000”),
- szerzenia świadomości ekologicznej wśród mieszkańców, jako czynnika zwiększającego skuteczność podejmowanych działań w zakresie ochrony przyrody.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego i ocena Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego

W zakresie walorów przyrodniczych celem polityki samorządu województwa było stworzenie spójnego systemu obszarów chronionych poprzez:

- wzmocnienie ochronne unikalnych dolin rzecznych i ich otoczenia;
- zapewnienie ciągłości powiązań przyrodniczych (korytarze ekologiczne regionalne i ponad regionalne);
- objęcie ochroną obszarów wodno-błotnych, stanowiących siedliska szczególnie ważne dla zachowania różnorodności biologicznej;
- zwiększenie lesistości i ochronę lasów.

Program ochrony i rozwoju zasobów wodnych województwa mazowieckiego w zakresie udrażniania rzek dla ryb dwuśrodowiskowych

Głównym celem jest:

- prowadzenie racjonalnej gospodarki rybackiej w wodach śródlądowych województwa mazowieckiego z zachowaniem równowagi i różnorodności biologicznej w środowisku wodnym;
- udrażnianie rzek województwa mazowieckiego poprzez usunięcie przeszkód lub konstrukcję przeprawek odpowiednich typów w zależności od warunków terenowych;
- prowadzenie zabiegów rekultywacyjnych mających na celu przywrócenie rzekom ich ekologicznych walorów;
- przywrócenie rzekom czystości i drożności aby umożliwić wędrówkę organizmom wodnym przy jednoczesnej restytucji gatunków zagrożonych wyginięciem.

RACJONALNE GOSPODAROWANIE ZASOBAMI WODNYMI

Strategia rozwoju województwa mazowieckiego do roku 2020

Zgodnie z założeniami SRWM zadania niezbędne do realizacji z zakresu gospodarki wodnej dotyczą w szczególności:

- budowy zbiorników retencyjnych w ramach przeciwdziałania deficytowi wodnemu;
- poprawy stanu bezpieczeństwa na wypadek klęsk żywiołowych i katastrof ekologicznych poprzez rozbudowę i modernizację wałów przeciwpowodziowych, tworzenie polderów, renaturalizację przekształconych odcinków rzek, ograniczenie zabudowy na terenach zalewowych oraz wprowadzenie systemu wczesnego ostrzegania
- ochrony wód podziemnych.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego

W zakresie gospodarki wodnej oprócz poprawy jakości wód PZPWM uznaje za priorytetowe m.in. racjonalizację użytkowania wody, a także zwiększenie retencji wodnej dla wyrównania przepływu w rzekach oraz ograniczenia spływu powierzchniowego i uniknięcia przesuszenia terenu.

Zadania wskazane do realizacji dotyczą m.in.:

- zmniejszenia narastającego deficytu wód powierzchniowych poprzez budowę zbiorników wodnych;
- renaturalizacji przekształconych odcinków rzek i terenów zalewowych;
- prowadzenia właściwych melioracji;
- wspierania działań stymulujących rozwój małej retencji, obejmujących odbudowę zdewastowanych obiektów i modernizację funkcjonujących urządzeń oraz realizację nowych przedsięwzięć.

Program małej retencji dla województwa mazowieckiego

Program małej retencji dla województwa mazowieckiego zawiera inwentaryzację istniejących obiektów małej retencji wodnej, systemów melioracyjnych oraz obszarów mokradłowych.

GOSPODAROWANIE ZASOBAMI GEOLOGICZNYMI

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego

W zakresie poprawy standardów środowiska za jeden z priorytetowych celów wojewódzkiej polityki przyjmuje się zachowanie korzystnych warunków aerosanitarnych.

W tym celu przyjmuje się następujące działania:

- ograniczenie emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych z istniejących źródeł (instalacja urządzeń redukcyjnych oraz modernizacja procesów technologicznych),
- wprowadzanie przedsięwzięć zmierzających do wykorzystania odnawialnych źródeł energii,
- stosowanie proekologicznych inwestycji w miejskich systemach transportowych w szczególności budowa obwodnic,
- ograniczenie niskiej emisji substancji do powietrza poprzez podłączenie obiektów do miejskiej sieci ciepłej oraz zmianę czynnika grzewczego z paliw kopalnych na bardziej ekologiczne.

OCHRONA WÓD

Strategia Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020 oraz

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego

Zadania wskazane do realizacji dotyczą m.in.:

- budowy systemów kanalizacyjnych wokół zbiorników wodnych, a także rzek wykorzystywanych w celach rekreacyjnych,
- eliminacji zrzutów substancji niebezpiecznych do wód ze źródeł przemysłowych,
- realizacji KPOŚK,
- wyposażenia w systemy odprowadzania i oczyszczania wód deszczowych z terenów zurbanizowanych, głównych tras komunikacyjnych i obszarów przemysłowych,
- budowy i rozbudowy systemów zaopatrzenia w wodę,
- dostosowywania jakości wody dostarczanej ludności przez wodociągi do wymagań prawnych,
- sukcesywnej sanacji terenów o zabudowie rozproszonej na obszarach wiejskich i miejskich, działań na rzecz ograniczania przenikania substancji niebezpiecznych do wód podziemnych z mogiłników i składowisk odpadów.

ODDZIAŁYWANIE HAŁASU I PÓL ELEKTROMAGNETYCZNYCH

Programy ochrony środowiska przed hałasem dla terenów poza aglomeracjami położonymi wzdłuż dróg krajowych nr 2, 8, 60, 61, 17, 79, 7 i ekspresowej S7 z terenu województwa mazowieckiego.

W programach przewidziano następujące działania:

- realizacja obwodnic/obejść zaplanowanych w harmonogramie GDDKiA oraz wstępne propozycje budowy nowych obwodnic;
- przebudowa określonych odcinków dróg krajowych i dostosowanie ich do parametrów drogi klasy S;
- analiza i propozycje zmian w zapisach planów zagospodarowania przestrzennego;

- wykonanie i wdrażanie zapisów przeglądów ekologicznych lub analiz porealizacyjnych;
- ograniczenie i kontrola prędkości ruchu;
- poprawa nawierzchni dróg;
- budowa ekranów akustycznych – przewidziano budowę 8 875 km na trzech drogach krajowych: droga nr 2 (5 300 km), nr 7 (1 542 km) i nr 8 (2 033 km); ???
- kontrola prędkości potoku ruchu.

ŚRODOWISKO A ZDROWIE

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego

W zakresie przeciwdziałania skutkom poważnych awarii w PZPWM przewiduje się:

- budowę przy głównych drogach w pobliżu dużych miast parkingów dla pojazdów przewożących materiały niebezpieczne;
- ograniczenie budownictwa obiektów użyteczności publicznej i zbiorowego zamieszkania wzdłuż szlaków, którymi prowadzony jest transport materiałów niebezpiecznych;
- zakaz lokalizacji zakładów stwarzających zagrożenie życia lub zdrowia ludzi w granicach miast i w obrębie zwartej zabudowy wsi;
- zakaz lokalizacji inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko na terenach potencjalnie narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.

ROZWÓJ BADAŃ I POSTĘP TECHNICZNY

Regionalna strategia innowacji dla Mazowsza na lata 2007-2015

RIS dla Mazowsza jest dokumentem, który wskazuje w jaki sposób władze samorządowe województwa będą starały się rozwijać region poprzez wspieranie innowacji i innowacyjności.

Cel główny:

- wzrost innowacyjności przedsiębiorstw Mazowsza, prowadzący do przyspieszenia wzrostu i zwiększenia konkurencyjności w skali UE.

Cele strategiczne:

- zwiększenie współpracy w procesach rozwoju innowacji i innowacyjności;
- wzrost internacjonalizacji przedsiębiorstw województwa mazowieckiego;
- wzrost środków i efektywności finansowania działalności proinnowacyjnej w regionie;
- kształtowanie i promowanie postaw proinnowacyjnych oraz przedsiębiorczych w regionie.

STRATEGIA OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO DO 2018 r.

Cele i priorytety ekologiczne

C e l n a d r ż ę d n y

Mając na uwadze, że głównym założeniem programów ochrony środowiska jest potrzeba poprawy jakości życia człowieka, za cel nadrzędny dokumentu przyjęto:

„Ochrona środowiska naturalnego na Mazowszu z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju, jako podstawa poprawy jakości życia mieszkańców regionu”.

O b s z a r y p r i o r y t e t o w e

Na podstawie analizy stanu aktualnego i uwarunkowań wynikających z dokumentów programowych dotyczących ochrony środowiska, w tym raportów z realizacji dotychczasowego programu ochrony środowiska województwa mazowieckiego, wyznaczonych zostało 5 obszarów priorytetowych dla Mazowsza:

- poprawa jakości środowiska
 - racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych
 - ochrona przyrody
 - poprawa bezpieczeństwa ekologicznego
 - edukacja ekologiczna społeczeństwa
- oraz obszar działań dotyczący zagadnień systemowych.

Wymienione obszary wskazują w jakim zakresie należy zintensyfikować działania, aby osiągnąć zakładane cele środowiskowe, a tym samym poprawić jakość życia mieszkańców Mazowsza.

Cele średniookresowe do 2018 r.

W ramach obszarów priorytetowych wyszczególnione zostały niżej wymienione cele średniookresowe, których wykonanie będzie możliwe za pomocą realizacji działań ujętych w harmonogramie.

Obszar priorytetowy I - poprawa jakości środowiska

Cele średniookresowe do 2018 r.

- Poprawa jakości powietrza, w tym dążenie do osiągnięcia poziomu celu długoterminowego dla ozonu do 2020 r.
- Poprawa jakości wód
- Racjonalna gospodarka odpadami
- Ochrona powierzchni ziemi
- Ochrona przed hałasem i promieniowaniem elektromagnetycznym

Obszar priorytetowy II – racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych

Cele średniookresowe do 2018 r.

- Racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi
- Efektywne wykorzystanie energii
- Racjonalne gospodarowanie zasobami geologicznymi

Obszar priorytetowy III – ochrona przyrody

Cele średniookresowe do 2018 r.

- Ochrona walorów przyrodniczych
- Zwiększenie lesistości
- Ochrona lasów, ze szczególnym uwzględnieniem różnorodności biologicznej

Obszar priorytetowy IV - poprawa bezpieczeństwa ekologicznego

Cele średniookresowe do 2018 r.

- Przeciwdziałanie poważnym awariom
- Zwiększenie bezpieczeństwa transportu substancji niebezpiecznych
- Ochrona przed powodzią i suszą
- Ochrona przed osuwiskami
- Ochrona przeciwpożarowa

Obszar priorytetowy V - edukacja ekologiczna społeczeństwa

Cele średniookresowe do 2018 r.

- Wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców Mazowsza
- Udział społeczeństwa w postępowaniach na rzecz ochrony środowiska

Zagadnienia systemowe

Cele średniookresowe do 2018 r.

- Upowszechnienie znaczenia zarządzania środowiskowego
- Zwiększenie roli placówek naukowo-badawczych Mazowsza we wdrażaniu ekoinnowacji
- Egzekwowanie odpowiedzialności za szkody w środowisku

REALIZACJA ZAŁOŻEŃ PROGRAMOWYCH

- Instrumenty realizacji polityki ekologicznej województwa;
- Instrumenty prawno- administracyjne;
- Instrumenty ekonomiczne;
- Instrumenty społeczne;
- Regulacje ogólnie prawne;
- Monitoring realizacji programu;
- Powiatowe programy ochrony środowiska.

3.3. Program ochrony środowiska wraz z planem gospodarki odpadami miasta Sierpc

(Abrys Sp. z o.o. ul. Zeylanda 6, 60 – 808 Poznań, wrzesień 2004 rok.)

Program ochrony środowiska wraz z planem gospodarki odpadami miasta Sierpc (tom I i II) został opracowany w 2004 roku. Obejmuje horyzont czasowy do 2010 roku. Obecnie (w dacie uchwalenia zmiany studium) brak jest zarówno opracowań podsumowujących efekty realizacji ww. programu jak i programów aktualnych, opracowanych po 2010 roku.

Program stanowił rozwinięcie, na poziomie lokalnym: Programu Ochrony Środowiska Powiatu Sierpeckiego wraz z Planem Gospodarki Odpadami oraz Programu Ochrony Środowiska Województwa Mazowieckiego wraz z Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Mazowieckiego. Swoją strukturą nawiązywał do Polityki Ekologicznej Państwa na lata 2003 – 2006 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2007 – 2010. Obejmował zagadnienia ochrony dziedzictwa przyrodniczego, racjonalnego użytkowania zasobów przyrody, surowców, materiałów i energii oraz poprawy jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego. Bardzo ważnym i całkowicie nowym elementem Programu, było założenie - co dwa lata zdawania raportu z realizacji zadań wraz ze zbilansowaniem potrzeb i możliwościami finansowymi, a więc osadzenie go w realiach ekonomicznych. Ze względu na brak aktualnego programu ochrony środowiska oraz planu gospodarki odpadami miasta Sierpca należy jako obowiązujące przyjąć cele i zadania wyznaczone w planach i programach wyższego szczebla, wymienionych w tekście prognozy.

II. CHARAKTERYSTYKA MIASTA SIERPC

1. Miasto Sierpc - uwarunkowania regionalne

Sierpc to ponad osiemnastotysięczne miasto, o powierzchni 1860 ha, położone w centralnej części Polski, w północno – zachodniej części województwa mazowieckiego. Zlokalizowane jest na skrzyżowaniu dróg i linii kolejowych z Warszawy do Torunia i z Łodzi do Ostródy, w odległości ca 125 km od Warszawy i 40 km od Płocka. Zajmuje fragment Wysoczyzny Płońskiej, rozciętej głęboką doliną rzeki Sierpienicy, dopływu rzeki Skrwy Prawej. Miasto charakteryzuje się dobrą dostępnością komunikacyjną. Najważniejsze znaczenie pod względem komunikacyjnym mają obecnie trzy drogi łączące się w Sierpcu:

- droga krajowa międzyregionalna Nr 10 relacji Warszawa – Toruń – Szczecin;
- drogi wojewódzkie regionalne Nr 560 relacji (Płock) – Bielsk – Sierpc – Rypin i Nr 541 Dobrzyń n/Wisłą – Sierpc – Żuromin.

Sierpc wraz z północnym i środkowym obszarem województwa mazowieckiego wchodzi w skład Makroregionu Stołecznego. Miasto usytuowane historycznie w regionie jest siedzibą powiatu i ponadlokalnym ośrodkiem jego obsługi i administracji oraz koncentruje funkcje mieszkaniowe i przemysłowe. Miasto graniczy z gminą Sierpc oraz z gminą Rościszewo. Ważniejsze powiązania Sierpca z regionem to:

a) powiązania komunikacyjne:

- drogowe; krajową drogą międzyregionalną nr 10 ze Szczecinem przez Toruń i Warszawę prze Płońsk, drogami międzyregionalnymi – nr 541 relacji (Włocławek) – Dobrzyń n/Wisłą – Żuromin (Olsztyn) i Nr 560 relacji (Płock) – Bielsk – Rypin – Brodnica (Ostróda);
- kolejowe: Płock – Brodnica i Toruń – Nasielsk (Warszawa);

b) infrastrukturalne:

- liniami energetycznymi wysokiego napięcia 110 kV i gazociągami wysokiego ciśnienia stanowiącym odgałęzienie od głównego gazociągu biegnącego do Włocławka, relacji wschód – zachód;

c) przyrodnicze:

- z systemem obszarów przyrodniczych poprzez dolinę rzeki Sierpienicy, będącą głównym ciągiem ekologicznym i napowietrzającym miasta, do rzeki Skrwy Prawej, której rozległa dolina stanowi Obszar Chronionego Krajobrazu Przysięcze Skrwy Prawej i dalej na południe do Brudzeńskiego Parku Krajobrazowego;

d) gospodarcze:

- z rolniczym zapleczem produkcyjno – surowcowym o zasięgu regionalnym;

e) migracyjne ludności:

- związane z rynkiem pracy i oświaty, ruchami wahadłowymi dojazdów i wyjazdów do miejsc pracy i nauki.

Sierpc jest jednym z większych miast północnego Mazowsza, leżącym w jego północno – zachodniej części, a od 1.01.1999r. jest siedzibą powiatu samorządowego. W skład powiatu, poza miastem, wchodzi sześć gmin wiejskich: Sierpc, Mochowo, Gozdowo, Rościszewo, Zawidz i Szczutowo.

Ziemia Sierpecka graniczy z powiatami: płockim, płońskim i żuromińskim, wchodzącymi w skład województwa mazowieckiego oraz lipnowskim i rypińskim w województwie kujawsko-pomorskim.

2. Uwarunkowania i stan środowiska przyrodniczego

2.1. Położenie

Według podziału fizyczno – geograficznego Polski Sierpc leży w pobliżu granicy, która prowincję Niż Środkowoeuropejski dzieli na podprowincje: Pojezierza Południowo bałtyckie i Niziny Środkowopolskie. Miasto znajduje się w zachodniej części mezoregionu Równina Raciąska, który graniczy z mezoregionem Wysoczyzna Płońska. Mezoregiony te wchodzi w skład makroregionu Nizina Północnomazowiecka należącej do prowincji Niziny Środkowopolskie. Sierpc położony jest zatem na przedpolu, tuż poza zasięgiem ostatniego zlodowacenia zwanego bałtyckim. Tereny te charakteryzuje krajobraz równiny morenowej.

2.2. Rzeźba terenu

Miasto przecięte jest dość głęboką i wąską (około 100 metrową) doliną rzeki Sierpienicy, która z biegiem rzeki rozszerza się i dochodzi do 700 m, po czym tuż przy ujściu do rzeki Skrwy Prawej jest ponownie dość wąska. Lewobrzeżna część doliny Sierpienicy wchodzi w obręb Sierpca, podczas gdy jej prawobrzeżna część tylko na odcinku od cmentarza komunalnego do wschodniej granicy miasta znajduje się w obszarze miejskim, natomiast pozostały zachodni prawobrzeżny jej odcinek aż do rzeki Skrwy – Prawej położony jest w granicach wsi Studziennie w gminie Sierpc. Obszar miasta w przeważającej części posiada ukształtowanie równinne, położony jest na stosunkowo płaskiej wysoczyźnie morenowej z dominacją rzędnych od 115,0 m n.p.m. do 120 m n.p.m. i tylko nieliczne wzniesienia przekraczają te wysokości jak na przykład w rejonie ulicy Kolejowej na wschód od Piastowskiej wzniesienie terenu osiąga 122,1 m n.p.m., a w okolicach ulicy Malinowej – 122,3m n.p.m. Bardziej zróżnicowana rzeźba występuje wzdłuż dolin rzecznych Sierpienicy i Skrwy Prawej, gdzie granicę pomiędzy tymi dolinami a wysoczyzną stanowią skarpy o pochyłości od 10^0 do 45^0 , a miejscami nawet więcej. Dno tych dolin ukształtowane jest na poziomie od około 100,0m n.p.m. przy zachodniej granicy miasta do około 107,0m n.p.m. przy jego wschodniej granicy.

2.3. Wody powierzchniowe i podziemne

Sierpienica jest rzeką III rzędu sieci rzecznej, dopływem Skrwy Prawej, wpadającym do Wisły. Dolina rzeczna przecina północną część miasta z kierunku południowo – wschodniego na północ – zachodni. Jest dobrze wykształcona i głęboko wcięta, co sprawia, że jej wylewy niewiele wykraczają poza koryto. Wysokie stany wód powodują jednak podcinanie zboczy dolin i tworzenie osuwisk. W obrębie miasta Sierpienica tworzy liczne meandry, stąd jej rzeczywista długość jest znacznie większa niż długość doliny mierzonej w linii prostej. Na odcinku miejskim rzeka Sierpienica jest rzeką sztucznie uregulowaną. Obszary położone wzdłuż rzeki Sierpienicy narażone są na zalewanie wodami powodziowymi i nie są wyposażone w budowle chroniące przed powodzią.

Poza rzekami Sierpienicą i Skrwą Prawą sieć hydrograficzną tego terenu tworzą niewielkie i nieliczne zbiorniki wodne naturalne położone w północnej części miasta oraz zbiorniki sztuczne, przemysłowe.

Ze względu na zaleganie poziomu wody gruntowej na terenie miasta można wydzielić:

- obszary dolinne – w dużej części okresowo zalewane, gdzie głębokość występowania I poziomu wód gruntowych zależy od stanów wody w rzece;
- obszary pozadolinne o swobodnym zwierciadle wód gruntowych, utrzymującym się na różnych głębokościach;
- obszary pozadolinne o ciągłym zwierciadle wody.

Za wyjątkiem dolin rzecznej, a także zagłębień bezodpływowych w północnej części miasta, warunki wodne na pozostałym terenie są korzystne dla budownictwa.

2.4. Gleby

Dolinę Sierpienicy wypełniają mady, utwory deluwialne i bagienne, a największą powierzchnię zajmują gleby murszowo – mineralne, murszowate. Dno doliny rzecznej oraz nielicznych zagłębień bezodpływowych zajmują trwałe użytki zielone.

Na obszarze miasta niewiele jest gleb, ściśle chronionych przed zmianą użytkowania. Przeważają gleby średnie, głównie klasy IV b i V wytworzone z piasków gliniastych lekkich lub piasków na glinie. Na obrzeżach, wzdłuż południowej, wschodniej i północnej granicy miasta przeważają gleby słabe tj. klasa V i VI kompleksu żyniego słabego i żyniego łubinowego.

2.5. Szata roślinna

Szata roślinna terenów zurbanizowanych Sierpca jest dosyć uboga. Parki miejskie zajmują niewielką powierzchnię, natomiast zadrzewienia, które zachowały się wzdłuż niektórych ulic stwarzają namiastkę powiązań ekologicznych.

Poza istniejącą zabudową miasta, w jego granicach administracyjnych znajdują się kompleksy pól uprawnych, sady i ogrody. W dolinach rzecznych i w ich sąsiedztwie skupiają się zadrzewienia i lasy, przy czym zajmują one niewielką powierzchnię – zaledwie ponad 3% ogólnej powierzchni całego terenu miasta.

Dolina rzeki Sierpienicy o bardzo urozmaiconej szacie roślinnej, z mozaiką zbiorowisk wodnych, szuwarowych, łąkowych, murawowych i leśnych pełni ważną ekologiczną rolę ciągu przyrodniczego.

2.6. Przyrodnicze obszary i obiekty chronione

Dolina rzeki Sierpienicy odgrywa wielofunkcyjną przyrodniczo-środowiskową rolę dla miasta Sierpca, nie posiada ona jednak statusu prawnej ochrony. Jako ciąg przyrodniczy łączy się z terenami prawnie chronionymi, tj. z Obszarem chronionego Krajobrazu Przrzeczce Skrwy Prawej, stanowiącym element systemu obszarów chronionych województwa i kraju.

2.7. Zagrożenia środowiska

1) Stan czystości powietrza:

Zanieczyszczenia powietrza w mieście Sierpcu pochodzą głównie z przemysłu, komunikacji oraz z emitorów indywidualnego ogrzewania piecowego poszczególnych domostw („niska emisja”). Opłaty ekologiczne z tytułu emisji zanieczyszczeń powietrza uiszcza 21 podmiotów gospodarczych, spośród których najwięcej zanieczyszczeń emitują: Zakłady Piwowarskie S.A., Ciepłownia Sierpc spółka z o.o., Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska, Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej „EMPEGEK”, Spółdzielnia Transportu Wiejskiego, Cargill Polska Sp. z o.o. W Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej zamontowano urządzenia odpylające, zaś w Ciepłowni Sierpc instalację odpylania i odsiarczania spalin. Pomiary emisji zanieczyszczeń powietrza wykazują ciągłą poprawę stanu czystości.

2) Hałas:

W Sierpcu stosunkową dużą uciążliwość stwarza komunikacja. Ulice w centrum miasta służące ruchowi lokalnemu i tranzytowemu z kierunku południowego na północ są poważnym źródłem spalin i nadmiernego hałasu. Pomiary hałasu na wybranych ulicach potwierdzają, że największym hałasem ulicznym odznaczają się trasy przelotowe.

3) Stan czystości wód powierzchniowych i podziemnych:

Kilka lat temu ścieki przemysłowe i komunalne Sierpca były poważnym źródłem zanieczyszczenia wód rzeki Sierpienicy, która z kolei negatywnie oddziaływała na stan czystości Skrwy Prawej. Niemal do granic administracyjnych gminy Sierpc Sierpienica prowadziła wody będące w III klasie czystości, zaś już poniżej Sierpca jej wody przypominały odkryty kolektor ściekowy. Obecnie poprawę w tym zakresie można stwierdzić wizualnie, a potwierdzają to też analizy laboratoryjne. Obecnie ujściowy odcinek Sierpienicy (poniżej Sierpca) jest nadal pozaklasowy, pomimo znacznej poprawy wielu parametrów. Do poprawy stanu czystości wód przyczyniło się zwłaszcza wybudowanie oczyszczalni przez Okręgową Spółdzielnię Mleczarską oraz rozbudowa oczyszczalni ścieków komunalnych w Sierpcu.

Większość mieszkańców Sierpca korzysta z wodociągów miejskich; jedynie na peryferiach miasta wykorzystywane są studnie kopane. W ujęciu miejskim oraz w większości studni głębinowych pobierane są wody czwartorzędowe (z nielicznych także trzeciorzędowe). Jakość wody ujęcia w Sierpcu została pozytywnie oceniona przez Państwową Inspekcję Sanitarną.

2.8. Rolnictwo i leśnictwo

Większą część, bo około 70 % powierzchni terenu miasta zajmują tereny rolnicze, których powierzchnia w miarę przestrzennego i gospodarczego rozwoju miasta, będzie ulegała sukcesywnemu zmniejszeniu głównie na rzecz inwestycji pozarolniczych. Natomiast tereny leśne zajmują niewiele ponad 3 % powierzchni ogólnej miasta. Występujące na obszarze miasta grunty rolne charakteryzują się przewagą gleb brunatnych wylugowanych i właściwych oraz pseudobielicowych, głównie klas IV b i V. Kompleks żytni - dobry stanowi prawie połowę ogólnej powierzchni gruntów ornych. Słabe gleby – klas V i VI kompleksu żytniego - słabego i żytniego - łubinowego, występują w zasadzie tylko na obrzeżach miasta, wzdłuż południowej, wschodniej i północnej jego granicy.

Doliny rzeczne wypełniają mady i utwory deluwialne oraz bagienne, a większą część ich powierzchni zajmują gleby murszowo – mineralne i murszowate. W dnach dolin rzecznych Sierpienicy i Skrwy Prawej, a także w nielicznych bezodpływowych zagłębieniach wysoczyzny występują trwałe użytki zielone. Tereny leśne występują głównie w zachodniej i północno – zachodniej części miasta. W obrębie doliny rzeki Skrwy Prawej i dolnego odcinka Sierpienicy, są to lasy z przewagą sosny zwyczajnej w drzewostanie z domieszką brzozy, olszy czarnej i robinii. W celu powiększenia lesistości przewiduje się przeznaczenie gruntów o niskich klasach bonitacyjnych i nieużytków, a także niektórych gruntów zdewastowanych i poeksploatacyjnych, pod zalesienia.

2.9. Stan prawny gruntów

Miasto Sierpc w granicach administracyjnych to obszar o pow. 1860 ha, w tym 1333 ha użytków rolnych, 56 ha lasów i gruntów leśnych oraz 471 ha gruntów pozostałych (zabudowanych i zurbanizowanych). Gminny zasób nieruchomości wynosi 175,1 ha, grunty przekazane w użytkowanie wieczyste to 98,4 ha, w tym 30,6 ha pod budownictwo mieszkaniowe. Gmina Miasto Sierpc wydierżawia obecnie 30,8 ha gruntów pod uprawy rolne, pozostałe dzierżawy to 2,5 ha. W gminnym zasobie nieruchomości 35,9 ha stanowią drogi o uregulowanym stanie prawnym.

Na terenie miasta Sierpca znajduje się około 65 ha gruntów, które mogą być wykorzystane jako tereny inwestycyjne. Własność Gminy Miasto Sierpc w tych gruntach to rząd wielkości ok. 12%. 13 ha w gminnym zasobie nieruchomości stanowią grunty mogące służyć pod budownictwo wielorodzinne. Miasto Sierpc jest właścicielem 62% tych gruntów.

2.10. Obszary naturalnych zagrożeń ekologicznych

1. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią :

- 1) na podstawie Art. 9 ust.1 pkt 6c ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469), zgodnie z ustaleniami „Studium dla potrzeb ochrony przeciwpowodziowej - ETAP I - rzeka Sierpieńca” sporządzonego przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, obszary szczególnego zagrożenia powodzią wyznaczone zostały przez granice zasięgu wielkiej wody o prawdopodobieństwie 1% (prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi raz na 100 lat - tzw. woda „stuletnia”);
- 2) obszary szczególnego zagrożenia powodzią oznaczono na rysunkach projektu zmiany miejscowego planu symbolem ZZ, a granice zasięgu wód powodziowych (wielkiej wody o prawdopodobieństwie 1%) oznaczono symbolem Q1%;
- 3) gospodarowanie wodami, kształtowanie i ochronę zasobów wodnych, korzystanie z wód oraz zarządzanie zasobami wodnymi, obejmujące ochronę przed powodzią, regulują przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469);
- 4) na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią (ZZ), obowiązują zakazy określone w Art.40 ust.1 i Art.88 lit.1 ust.1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne, które dotyczą w szczególności:
 - a) lokalizowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
 - b) gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym w szczególności ich składowania;
 - c) wykonywania urządzeń wodnych oraz budowy innych obiektów budowlanych,
 - d) sadzenia drzew lub krzewów,
 - e) zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót;
- 5) na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne, dopuszcza się:
 - a) budowę, przebudowę lub remont dróg rowerowych,
 - b) wyznaczanie szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego,
 - c) sadzenie roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmacniania brzegów, obwałowań lub odsypisk;
 - d) wykonywanie robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz wykorzystywanie w tym celu gruzu, mas ziemnych oraz skalnych;
- 6) zgodnie z Art.40 ust.3 oraz Art. 88 lit.1 ust.2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może w drodze decyzji indywidualnych zwolnić od zakazów obowiązujących na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi oraz określając warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym.

2. Obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych oraz obszary o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich i hydrogeologicznych:
- 1) na obszarze miasta, w szczególności doliny rzeki Sierpienicy, występują:
 - a) obszary o bardzo niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich dla zabudowy i zagospodarowania terenu, za które uznaje się m.in.:
 - obszary stromych skarp o spadku większym niż 12%,
 - rejonów czynnych procesów geodynamicznych, zarówno na skarpach (pełzanie, osuwiska), jak i w dolinie rzeki Sierpienicy (podmokłości).
 - b) obszary o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich dla zabudowy i zagospodarowania terenu, za które uznaje się w szczególności tereny skarp o spadku mniejszym niż 12%, bez śladów procesów geodynamicznych oraz tereny potencjalnie zagrożone ruchami masowymi ziemi lub potencjalnie narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych;
 - 2) warunki hydrogeologiczne:
 - a) w dolinie rzeki Sierpienicy stwierdzono wystąpienie jednego, płytkiego poziomu wód gruntowych w osadach akumulacji rzecznej, wahającego się od 0,0 m do 2,5 m p.p.t.;
 - b) do obszarów o bardzo niekorzystnych warunkach geologiczno inżynierskich zalicza się obszary starorzeczy oraz tereny, na których poziom wód gruntowych utrzymuje się powyżej 0,5 m p.p.t., dominują grunty organiczne: torfy i namuły;
 - c) do obszarów o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich zalicza się tereny, na których poziom wód gruntowych występuje powyżej 2,0 m p.p.t.

III. CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW OBJĘTYCH PROJEKTEM ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Granice i struktura obszarów

1.1. Obszary objęte zmianą miejscowego planu stanowią wydzielone granicami jednostki planistyczne:

- 1) **Jednostka planistyczna 1** – obejmująca tereny położone poniżej przebiegu ulic: Słowackiego (od wschodu), Żwirki i Wigury (od północy) oraz powyżej wylotów ulic Konopnickiej i Św. Wawrzyńca od zachodu, a podnóżem skarpy doliny od strony południowej;
- 2) **Jednostka planistyczna 2** – obejmująca tereny położone w obrębie ul. ul. Narutowicza i Bojanowskiej;
- 3) **Jednostka planistyczna 3** – obejmująca tereny położone w obrębie ul. Mickiewicza;
- 4) **Jednostka planistyczna 4** – obejmująca tereny wyznaczone przebiegiem ulic: Żeromskiego, Wojska Polskiego, wzdłuż rzeki Sierpienicy, projektowaną obwodnicą zachodnią oraz ulicą Bojanowską.

1.2. Strukturę przestrzenną obszarów położonych w jednostkach planistycznych tworzą:

1) **Jednostka planistyczna 1:**

- tereny otwarte z zielenią naturalną, obejmującą niską roślinność nadrzeczną, niewielkie, płatowe zadrzewienia łągu olszowo-jesionowego; dominuje zieleń łąkowa, synantropijna;
- meandrujące koryto rzeki Sierpienicy oraz obszar starorzecza otoczony drzewami,
- tereny dróg lokalnych, dojazdowych i pieszo-jezdnym,
- obrzeża ekstensywnej zabudowy śródmiejskiej, mieszkaniowej.

2) **Jednostka planistyczna 2:**

- tereny zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej jednorodzinnej,
- tereny drogi zbiorczej prowadzącej do Muzeum Wsi Mazowieckiej,
- fitocenoza: dominuje zieleń niska, synantropijna, porastająca działki gruntu, nieliczne drzewa na poboczach ulicy i działkach zabudowanych;

3) Jednostka planistyczna 3:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- tereny dróg i ulic lokalnych, dojazdowych oraz pieszo-jezdných,
- tereny obiektów infrastruktury kanalizacyjnej,
- tereny otwarte z zielenią naturalną w północno-wschodniej części obszaru, obejmującą roślinność nadrzeczną, niewielkie, płatowe zadrzewienia łęgu olszowo-jesionowego, roślinność łąkową, synantropijną oraz skarpy;

4) Jednostka planistyczna 4:

- tereny przemysłowe zakładów produkcji mleczarskiej OSM Sierpc,
- tereny usługowo-produkcyjne,
- tereny zabudowy śródmiejskiej o charakterze pierzejowym i oficynowym,
- tereny zabudowy jednorodzinnej mieszkaniowo-usługowej,
- tereny pasmowej zieleni nadrzeczej i skarp formujących koryto rzeki Sierpianicy

2. Charakterystyka obszaru

1) **Jednostka planistyczna 1** - obejmuje obszar centralnej części miasta, położony w dolinie rzeki Sierpianicy, w jej środkowym biegu. Rzeka na tym odcinku została uregulowana. Meandrujące koryto ze sztucznie uformowanymi skarpami rozdziela obszar tworząc szerokie zakole, w centrum którego pozostały ślady starorzecza.

Dolinę od strony północnej i południowej wyznaczają wysokie skarpy. W granicach jednostki można wyróżnić elementy charakterystyczne dla dwóch typów krajobrazu:

a) Krajobrazu miejskiego terenów otwartych z płatami zadrzewień:

Jest to typ krajobrazu występujący na obszarze ograniczonym ze wszystkich stron zabudową miasta.

Pierwotnie silnie podmokły teren został osuszony poprzez budowę sieci rowów odwadniających - obecnie o zmniejszonej przepustowości. Mimo silnej antropopresji zachowały się tu rzadkie wartościowe zbiorowiska roślinności reprezentowanej głównie przez płatowe zadrzewienia łęgu olszowo-jesionowego.

Oprócz tego występują tu łąki i nieużytki oraz roślinność synantropijna.;

b) Krajobrazu zabudowy mieszkaniowej:

Na obszarze dominuje niska zabudowa jedno- i wielorodzinna charakterystyczna dla małych miast.

Wielu budynkom towarzyszą ozdobne ogrody przydomowe i ogrody o charakterze gospodarczym (np. ogrody warzywne, pozostałości pól uprawnych).

Na obrzeżach obszaru przebiegają odcinki dróg komunikacji lokalnej. Tereny są niezabudowane i nieuzbrojone, za wyjątkiem obrzeża zachodniego, stanowiącego granice zabudowy śródmiejskiej.

Obszar Jednostki planistycznej 1 położony jest w całości w granicach zasięgu wód powodziowych Q1% i zalicza się do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią (ZZ).

2) **Jednostka planistyczna 2** - obejmuje obszar położony w zachodniej części miasta, w bezpośrednim sąsiedztwie południowych granic oczyszczalni ścieków komunalnych. Jest to obszar płaski, z nową zabudową jednorodziną, o charakterze ulicowym, ciągnącą się wzdłuż drogi zbiorczej, prowadzącej do Muzeum Wsi Mazowieckiej. Krajobraz zdegradowany obecnością elementów infrastruktury technicznej i przemysłu. Typ ten obejmuje trzy jednostki: stację energetyczną, miejską oczyszczalnię ścieków i zakład produkcji mleczarskiej. Wszystkie te obiekty o charakterze przemysłowym zlokalizowano na obszarze doliny Sierpianicy, w przypadku oczyszczalni w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki.

Na terenach niezabudowanych w granicach jednostki planistycznej, występuje krajobraz równinny, obejmujący łąki i zielen synantropijną, w tym nieliczne drzewa ozdobne. Jest to dominujący typ krajobrazu obszarów położonych na skarpie w zachodniej części miasta, pomiędzy muzeum a oczyszczalnią ścieków. Jego geneza jest związana z rolniczym wykorzystaniem doliny Sierpianicy, w wyniku którego pierwotnie zalesione tereny zaczęto przekształcać w użytki zielone (lasy łąkowe), a w bardziej suchych miejscach (siedliskach grądów) także w pola uprawne. Obecnie pola zajmują tu znikomą powierzchnię.

3) **Jednostka planistyczna 3** - obejmuje obszar położony we wschodniej części miasta, pomiędzy drogą zbiorczą, prowadzącą od strony obwodnicy wschodniej do centrum, a rzeką Sierpienicą.

Jest to obszar obejmujący zwarte enklawy zabudowy jednorodzinnej położone na płaskowyżu, po południowej stronie doliny Sierpienicy, przedzielone terenami miejskiej infrastruktury kanalizacyjnej. Obszar zabudowany kończy się łagodnie i malowniczo uformowaną skarpą opadającą w kierunku rzeki.

W granicach jednostki można wyróżnić elementy charakterystyczne dla dwóch typów krajobrazu:

a) Krajobrazu lasów łęgowych w wąskiej dolinie

Na obszarze nad doliny występują wykształcone łągi olszowo-jesionowe, natomiast na skarpie zaznacza się obecność roślinności grądowej. Stosunkowo niewielka szerokość doliny powoduje, że wiosną jest ona zalana wodą i praktycznie niedostępna dla człowieka.

b) Krajobrazu mozaiki łąk i zad rzewień w wąskiej dolinie

Omawiany typ krajobrazu występuje w trzech jednostkach położonych we wschodniej części doliny o szerokości 100-200 metrów. Na wspomnianą mozaikę składają się zadrzewienia łęgowe, turzycowiska oraz okresowo podmokłe łąki. Część jednostek pokrywają rozlewiska Sierpienicy. Są to tereny o wysokiej wartości przyrodniczej, dużej atrakcyjności widokowej krajobrazu i dobrej dostępności (poza terenami podmokłymi) związanej z bliskością zabudowy miejskiej.

Północny, nadrzeczny pas terenów Jednostki planistycznej 3 położony jest w granicach zasięgu wód powodziowych Q1% i zalicza się do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią (ZZ).

W północno-wschodniej części obszaru występują rejon zagrożone osuwaniem się mas ziemnych oraz tereny o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich i hydrogeologicznych.

4) **Jednostka planistyczna 4** - obejmuje tereny położone w centralnej części miasta, w granicach śródmieścia, pomiędzy kwartałami zabudowy Starego Miasta a rzeką Sierpienicą. Są to tereny silnie antropogeniczne, w przeważającej części całkowicie przekształcone w wyniku działalności gospodarczej i rozwoju struktury osadniczej. Krajobraz zdegradowany obecnością elementów infrastruktury technicznej i przemysłu.

Południowo-wschodnią część zajmuje staromiejska zabudowa kwartałna oraz pasmowy, ulicowy układ zabudowy jednorodzinnej, mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej. Północno-wschodnią i centralną część obszaru zajmują tereny należące do Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Sierpcu - zakładów kluczowych dla rozwoju gospodarczego miasta i największego lokalnego pracodawcy. Tereny produkcyjne sąsiadują z terenami usługowo-produkcyjnymi, zlokalizowanymi w części południowej i centralnej - południowo-zachodniej.

Działki położone w zachodniej części obszaru są zadrzewione i zakrzewione.

W północno-zachodniej części obszaru, w strefie nadrzecznej, pozostały enklawy zieleni naturalnej z pozostałościami fitocenozy charakterystycznej dla naturalnej zabudowy biologicznej doliny Sierpienicy.

Położone są pomiędzy terenami oczyszczalni ścieków a terenami rozwijających się zakładów mleczarskich oraz terenami usługowo-produkcyjnymi.

W konsekwencji tych uwarunkowań, a także z powodu zmian stosunków wodnych, lokalnego klimatu, zmian w strukturze siedlisk oraz braku działań ochronnych i realizacji ustaleń dotyczących form ochrony i zasad zagospodarowania ustalonych w latach poprzednich, tereny te ulegają permanentnej degeneracji.

Istnieje ryzyko przerwania ciągłości struktury przyrodniczej.

Tereny obsługiwane są wyłącznie przez obrzeżny układ drogowo-uliczny, od strony południowej i wschodniej, będący częścią głównego systemu komunikacji tranzytowej na obszarze śródmieścia, co powoduje istotne problemy związane z natężeniem ruchu na ulicach miejskich o małej przepustowości i ograniczonych możliwościach modernizacji, kolizją funkcji obsługujących i tranzytowych, przekraczaniem standardów zanieczyszczeń powietrza i hałasu komunikacyjnego.

W studium oraz w obowiązującym planie miejscowym, planowana jest budowa obwodnicy zachodniej oraz systemu dróg lokalnych i „wewnętrznych”, które to inwestycje w istotny sposób mogą rozwiązać problemy komunikacyjne, w tym natężenia i segregacji ruchu oraz wyprowadzenia tranzytu z zakładów produkcyjno-usługowych do poza obszar śródmieścia i Starego Miasta.

Północna część terenów, rozciągających się wzdłuż rzeki Sierpienicy, położona jest w granicach zasięgu wielkiej wody Q1%, wyznaczających obszar szczególnego zagrożenia powodzią ZZ.

W granicach jednostki planistycznej występują rejon zagrożone osuwaniem się mas ziemnych oraz tereny o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich i hydrogeologicznych.

IV. UWARUNKOWANIA I OCHRONA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1. Ochrona środowiska przyrodniczego

Obszary objęte projektem zmiany planu różnią się pod względem stanu zainwestowania, wyposażenia w systemy infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, walorów przyrodniczo - krajobrazowych oraz celów, dla których podjęte zostały uchwały o przystąpieniu do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpienicy, w granicach administracyjnych miasta Sierpca. Szczegółowe opisy stanu istniejącego na obszarach jednostek planistycznych zamieszczono ust.2 część III tekstu.

Za najważniejsze cele w zakresie ochrony i kształtowania lokalnego środowiska przyrodniczego należy uznać:

- utrzymanie standardów czystości powietrza,
- ograniczenie skutków emisji hałasu komunikacyjnego i produkcyjnego,
- utrzymanie odpowiednio wysokich, ale i realnych do osiągnięcia wskaźników powierzchni biologicznie czynnych na terenach funkcjonalnych,
- tworzenie nowych, lokalnych struktur przyrodniczych w postaci skupisk zieleni towarzyszącej,
- obowiązek kształtowania terenów zieleni o wysokiej jakości i estetyce,
- obowiązek harmonijnego wkomponowania nowej szaty roślinnej w ukształtowany układ geomorfologiczny i rzeźbę terenu, z uwzględnieniem charakteru istniejącej zabudowy biologicznej oraz wartości przyrodniczo-krajobrazowych,
- obowiązek restytucji zdegradowanej lub zdefektowanej szaty roślinnej, poprzez uzupełnianie składu gatunkowego,
- obowiązek utrzymania cennych gatunków fitocenozy charakterystycznej dla zabudowy biologicznej doliny rzeki Sierpienicy,
- utrzymanie czynnej funkcji przewietrzającej korytarza ekologicznego w dolinie rzeki Sierpienicy.

2. Geomorfologia i hydrografia obszaru

1) Morfologia i hydrografia doliny rzeki Sierpienicy

Rzeka Sierpienica jest prawym, głównym dopływem rzeki Skrwy i należy do zlewni III rzędu. Na odcinku miejskim dolina rzeki ma od 100 do 900 metrów szerokości, a koryto jest sztucznie uregulowane. Za miastem na odcinku od wysokości ulicy Bobrowej w kierunku ujścia do Skrwy dolina rozszerza się do 700 m, rzeka silnie meandruje, liczne zaznaczają się starorzecza i zagłębienia torfowe. Na tym obszarze występują liczne rozlewiska rzeki oraz suche polany, nie zalewane w okresie wezbrań. Tereny te są wykorzystywane w dużej części na pastwiska. Tereny znajdujące się za elektrownią stanowią dzikie rozlewiska rzeki Sierpienicy, bagna i podmokłe łąki. Przy samym ujściu do Skrwy dolina rzeki Sierpienicy ponownie się zwęża, wcinając się w wysoczyznę nawet 15 metrów rozcinając przypowierzchniowy poziom glin zwałowych.

Sierpienica ma charakter rzeki drenującej i jest głównym ciekim odwadniającym obszar. Na odcinku miejskim doliny występują liczne rowy odwadniające oraz kanały odprowadzające wody opadowe i wody z oczyszczalni. Średni przepływ rzeki Sierpienicy w Sierpcu w latach 1974 – 1978 wynosił 1,6 m³/sek. (od 0,06 do 30,4 m³/sek.). Woda w rzece należy do wód pozaklasowych. Jakość wody została polepszona dzięki otwartej w 2005 roku oczyszczalni ścieków dla miasta Sierpca.

2) Warunki hydrogeologiczne

W dolinie rzeki Sierpienicy stwierdzono występowanie jednego poziomu wód gruntowych w osadach akumulacji rzecznej. W dolinie woda występuje płytko od 0,0 do 2,5 m p.p.t. Zwierciadło wykazuje charakter swobodny, a lokalnie pod warstwami utworów organicznych i mać lekko naporowy. W zagłębieniach torfowych woda występuje na powierzchni, tworząc małe zbiorniki wód stojących. Płytkie występowanie wody zaobserwowano w licznych rowach melioracyjnych w dolinie w rejonie miasta. Zwierciadło wód gruntowych wykazuje spadek z wysoczyzny ku dolinie rzeki Sierpienicy i w kierunku ujścia Sierpienicy do Skrwy. Na obszarze wysoczyzny zwierciadło wód gruntowych znajduje się na głębokości od 7 do 18 m. Spadek zwierciadła wód gruntowych na całej długości wynosi 4 m. Rzędne w dolinie wynoszą od 103 m n.p.m. w rejonie Skansenu Wsi Mazowieckiej do 107 m n.p.m. w rejonie Młyna Borkowo. Na tym obszarze stwierdzono występowanie jednego poziomu wodonośnego, w obrębie utworów czwartorzędowych.

Na podstawie badań terenowych w dolinie rzeki stwierdzono występowanie piasków rzecznych, drobno-, średnio- i gruboziarnistych, gruntów zastoiskowych (pyły, gliny pylaste) i gruntów organicznych (torfy, namuły) wieku holocenińskiego.

3) Warunki geologiczne

Skarpę doliny rzecznej budują zarówno utwory sypkie (piaski drobne i piaski pylaste) jak i spoiste (gliny piaszczyste, gliny pylaste, piaski gliniaste) wieku plejstocenińskiego. Na podstawie wierceń i sondowań wydzielono 7 warstw geotechnicznych w oparciu o typ gruntu i genezę (grunty spoiste, grunty sypkie, grunty organiczne, grunty antropogeniczne). W dolinie rzeki Sierpienicy dominują grunty średniozagęszczone. Grunty luźne występują w stropowej partii profilu, grunty zagęszczone warstwy stwierdzono na głębokości poniżej 4 metrów; Stwierdzono występowanie gruntów organicznych (namuły, torfy), zlokalizowanych w zagłębieniach torfowych i w rejonie licznych starorzeczy lub jako przewarstwienia w obrębie piasków w miejscach dawnego koryta rzeki; Lokalnie stwierdzono występowanie plastycznych i miękkoplastycznych warstw gruntów zastoiskowych wykształconych w postaci glin pylastych i pyłów.

Na wysoczyźnie dominują piaski pylaste i gliny pylaste lodowcowe. Luźne grunty występują jedynie w stropowej partii profilu w postaci zwietrzelinowych piasków spoczywających bezpośrednio na glinie. Grunty są średnio zagęszczone.

3. Tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi

- 1) W granicach Jednostek planistycznych 1, 3 i 4 występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią, wyznaczone na podstawie „Studium dla potrzeb ochrony przeciwpowodziowej - ETAP I - rzeka Sierpienica”, sporządzonym przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie;
- 2) Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oznaczono na rysunkach symbolem **ZZ**, a granice zasięgu wód powodziowych (wielkiej wody o prawdopodobieństwie 1%) oznaczono symbolem **Q1%**;
- 3) Gospodarowanie wodami, kształtowanie i ochronę zasobów wodnych, korzystanie z wód oraz zarządzanie zasobami wodnymi, obejmujące ochronę przed powodzią, regulują przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469);
- 4) zgodnie z Art.40 ust.3 oraz Art. 88 lit.1 ust.2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może w drodze decyzji indywidualnych zwolnić od zakazów obowiązujących na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi oraz określając warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym.
- 5) Na podstawie art. 104, art. 105 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), w związku z art. 40 ust. 3 i art. 881 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 z późn. zm.) Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie wydał Decyzję nr 418/D/T-CU/14 z dnia 18 czerwca 2014 roku (znak: TC-U-021-16/1243/2014), dotyczącą działek budowlanych należących do zakładów produkcji mleczarskiej, położonych w granicach Jednostki planistycznej 4, w której:
 - a) zwolnił od obowiązujących na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zakazów, w tym:
 - od zakazu wznoszenia obiektów budowlanych oraz zakazu zmiany ukształtowania terenu część działek nr ew. 209/1 i 211/1 w miejscowości Sierpc, poprzez podniesienie do rzędnej 106,20 m n.p.m. Kr;
 - od zakazu lokalizowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w tym instalacji realizowanych w ramach rozbudowy zakładu (na terenach obejmujących część działek nr ew. 209/1 i 211/1),
 - b) ustalił, że punktu widzenia ochrony przed powodzią i ochrony jakości wód realizacja planowanych inwestycji nie koliduje z ustanowionymi w prawie zakazami, a ocena stanu faktycznego wskazuje, że ich realizacja na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią jest możliwa,
 - c) granice terenów objętych zwolnieniem od zakazów obowiązujących na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią na mocy decyzji Dyrektora RZGW w Warszawie, zostały oznaczone na rysunku planu;
- 6) Na podstawie art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 881 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469) Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie wydał

Decyzję nr 344/D/TC-U/15 z dnia 09 czerwca 2015 roku (znak: TC-U-021-0167-005/15), dotyczącą działek budowlanych położonych na terenach produkcyjno-usługowych, w granicach Jednostki planistycznej 4, w której:

- a) zwolnił od zakazu wykonywana robót i czynności na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią w związku z realizacją inwestycji polegającej na zmianie ukształtowania terenu poprzez jego podwyższenie do rzędnej maksymalnie 106,20m n.p.m. Kr, w celu zagospodarowania terenu pod obiekty kubaturowe, planowanej na obszarze nieruchomości, działek nr ew. 193 i 194 obręb m. Sierpc, gmina Sierpc, położonych w rejonie km 5+200 rzeki Sierpianicy, wg „Studium dla potrzeb ochrony przeciwpowodziowej - Etap I - rzeka Sierpianica”;
- b) określił warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią,
- c) ustalił, że zmiana ukształtowania terenu nie będzie utrudniała zarządzania ryzykiem powodziowym jak również nie wpłynie w sposób negatywny na zmianę warunków przepływu wód wezbraniowych,
- d) ustalił, że realizacja planowanych inwestycji na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią nie będzie utrudniała zarządzania ryzykiem powodziowym, w tym ochrony przed powodzią,
- e) granice terenów objętych zwolnieniem od zakazów obowiązujących na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią na mocy decyzji Dyrektora RZGW w Warszawie, zostały oznaczone na rysunku planu;

4. Tereny o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich i hydrogeologicznych oraz tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych

- 1) W granicach jednostek planistycznych występują:
 - a) obszary o bardzo niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich dla zabudowy i zagospodarowania terenu,
 - b) obszary o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich dla zabudowy i zagospodarowania terenu,
- 2) Warunki hydrogeologiczne w granicach jednostek planistycznych:
 - a) w dolinie rzeki Sierpianicy stwierdzono wystąpienie jednego, płytkiego poziomu wód gruntowych w osadach akumulacji rzecznej, wahającego się od 0,0 m do 2,5 m p.p.t.;
 - b) do obszarów o bardzo niekorzystnych warunkach geologiczno inżynierskich zalicza się obszary starorzeczy oraz tereny, na których poziom wód gruntowych utrzymuje się powyżej 0,5 m p.p.t., dominują grunty organiczne: torfy i namuły;
 - c) do obszarów o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich zalicza się tereny, na których poziom wód gruntowych występuje powyżej 2,0 m p.p.t.;
- 3) Na rysunkach zmiany planu, odpowiednio w granicach jednostek planistycznych oznaczono:
 - a) granice obszarów o bardzo niekorzystnych warunkach geologiczno inżynierskich, o których mowa w pkt.1a;
 - b) granice obszarów o bardzo niekorzystnych warunkach hydrogeologicznych, o których mowa w pkt.2b;
- 4) Wyznaczone na rysunkach zmiany planu granice, o których mowa w pkt.3, nie limitują i nie wykluczają potencjalnego występowania niekorzystnych lub bardzo niekorzystnych warunków geologicznych i hydrogeologicznych na innych terenach.
- 5) W zakresie obowiązku i zakresu ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych, w tym również obiektów liniowych, obowiązują przepisy odrębne, w szczególności rozporządzenie MTBiGM z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r. poz. 463).

5. Warunki ochrony przed uciążliwościami w zakresie zanieczyszczenia powietrza i emisja hałasu

W odniesieniu do obszarów objętych granicami zmiany planu obowiązują ogólne przepisy prawa w zakresie ochrony środowiska przed hałasem i zanieczyszczeniem powietrza. Część terenów narażona jest na niezorganizowaną, zwiększoną emisję zanieczyszczeń komunikacyjnych do atmosfery, ze względu na ruch transportowy i tranzytowy. Koniecznym jest ograniczanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery oraz hałasu środowiskowego poprzez:

- reorganizację i modernizację systemu komunikacyjnego, w szczególności w granicach Jednostki planistycznej 4,
- budowę obwodnicy zachodniej wraz z budową dróg lokalnych odciążających istniejący układ komunikacyjny, w granicach Jednostki planistycznej 4,

- ograniczenie emisji z innych źródeł pozakomunikacyjnych, przede wszystkim z terenów zakładów produkcyjnych i produkcyjno-usługowych, w granicach Jednostek planistycznych 2 i 4,
- wyprowadzenie ruchu transportowego i tranzytowego poza obszar śródmieścia, w szczególności z terenów położonych w granicach Jednostki planistycznej 4,
- zmiany organizacji ruchu i stworzenie warunków dla płynnego, bezkolizyjnego ruchu lokalnego,
- utrzymanie obowiązujących standardów w zakresie emisji zanieczyszczeń i hałasu do środowiska,
- minimalizowanie emisji z procesów spalania, poprzez zaopatrywanie obiektów w ciepło z nowoczesnych niskoemisyjnych kotłowni ekologicznych, wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii, stosowanie ekologicznych nośników energii,
- ograniczenie lub zakaz lokalizacji obiektów i urządzeń mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
- wyposażenia budynków w techniczne zabezpieczenia akustyczne,
- tworzenie struktur zieleni izolacyjnej, tzw. stref buforowych w liniach rozgraniczających dróg i ulic.

6. Predyspozycje środowiskowe do zagospodarowania obszarów

Jednostki planistyczne obejmują tereny położone w części (Jp-4) lub w całości (Jp-1) w granicach zasięgu wód powodziowych Q1% i zaliczane są do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią (ZZ). Zakres możliwych do wprowadzenia zmian w zagospodarowaniu tych obszarów ograniczony jest do wąskiego katalogu dopuszczalnych inwestycji, wymienionych w przepisach ustawy z dnia 18 lipca 2001r. - Prawo wodne. Ponadto, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy określone w ww. ustawie.

Zgodnie z Art.40 ust.3 oraz Art. 88 lit.1 ust.2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może w drodze decyzji indywidualnych zwolnić od zakazów obowiązujących na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi oraz określając warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym.

W celu umożliwienia zagospodarowania i użytkowania terenów położonych na obszarach zagrożenia powodzią (ZZ) innego, niż przewidują przepisy ustawy Prawo wodne, w projekcie zmiany planu dopuszcza się możliwość realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych wyszczególnionych w pkt. 2 i 3, które pozwolą spełnić warunki do zwolnienia od zakazów obowiązujących na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach zagrożenia powodzią, których możliwość realizacji dopuszcza się w ustaleniach planu, mogą być podejmowane wyłącznie w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, określone w ustawie Prawo wodne.

- 1) **Jednostka planistyczna 1** - obejmuje tereny otwartych przestrzeni otoczonych skarpami formującymi dolinę rzeki, na których dominują formy zieleni naturalnej, a osią układu krajobrazowego jest meandrujące koryto Sierpienicy. Opis stanu istniejącego zamieszczono w ust. 2 cz. III tekstu.
Naturalne cechy i predyspozycje terenów zostały uwzględnione w rozwiązaniach przyjętych w projekcie zmiany planu, w których utrzymana została dominująca funkcja terenów zieleni.
W ustaleniach planu dopuszczono również:
 - sadzenie roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do umacniania brzegów rzeki,
 - wykonywanie robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz wykorzystywanie w tym celu gruzu, mas ziemnych oraz skalnych;
 - wyznaczenie pieszych szlaków turystycznych,
 - korzystanie z terenów publicznych w celach wypoczynkowych i rekreacyjnych;
- 2) **Jednostka planistyczna 2** – obejmuje obszar antropogeniczny z terenami zabudowy jednorodzinnej oraz terenami otwartymi, których możliwości zagospodarowania ogranicza obowiązująca strefa ochronna od oczyszczalni ścieków dla miasta Sierpca.
Opis stanu istniejącego zamieszczono w ust. 2 cz. III tekstu.
Cechy i predyspozycje terenów zostały uwzględnione w rozwiązaniach przyjętych w projekcie zmiany planu, w których utrzymana została dominująca funkcja zabudowy jednorodzinnej mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej.

Ponadto w ustaleniach planu utrzymano tereny zieleni urządzonej o funkcji izolacyjnej i dopuszczono ich użytkowanie w sposób integralnie związany z funkcją i zagospodarowaniem działek budowlanych, o ile są częścią jednej i tej samej nieruchomości gruntowej.

- 3) **Jednostka planistyczna 3** – obejmuje obszar w znacznej części zantropogenizowany, z terenami zabudowy jednorodzinnej, terenami infrastruktury kanalizacyjnej oraz obszarami zieleni naturalnej, o wartościach przyrodniczych i krajobrazowych. Opis stanu istniejącego zamieszczono w ust. 2 cz. III tekstu. Cechy i predyspozycje terenów zostały uwzględnione w rozwiązaniach przyjętych w projekcie zmiany planu, w których utrzymana została istniejąca struktura zagospodarowania i użytkowania terenów oraz zasady ochrony wartości przyrodniczych. Projekt zmiany planu obejmuje korekty w zakresie przebiegu granic niektórych działek, rozwiązań elementów komunikacji lokalnej obsługującej tereny oraz linii zabudowy.
- 4) **Jednostka planistyczna 4** – obejmuje obszar zantropogenizowany, z terenami zabudowy produkcyjnej i produkcyjno-usługowej, terenami zabudowy jednorodzinnej mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej terenami zabudowy śródmiejskiej, wymagającej rehabilitacji i rewaloryzacji oraz terenami zieleni urządzonej i naturalnej, w znacznej części zdegradowanymi. Opis stanu istniejącego zamieszczono w ust. 2 cz. III tekstu. Zgodnie z kierunkami polityki społeczno-gospodarczej miasta Sierpca obszar objęty zmianą planu predestynowany jest do rozwoju struktur gospodarczych i wykorzystania istniejącego potencjału. Składają się na to następujące powody:
- a) obszar, na którym zlokalizowane są dwa największe zakłady: państwowy i prywatny miasta, ograniczony jest istniejącym układem komunikacji okólnej od strony południowej i wschodniej, biegiem rzeki Sierpianicy od północy oraz planowana trasą obwodnicy zachodniej, a pośrednio terenami oczyszczalni ścieków,
 - b) dalszy rozwój zakładów produkcji mleczarskiej oraz przedsiębiorstwa produkcyjno-usługowego możliwy jest wyłącznie na terenach położonych w granicach obszaru zmiany studium,
 - c) relikty krajobrazu mozaikowego w północno-zachodniej części obszaru będą podlegały degradacji i zanikowi;

Polityka rozwoju gospodarczego powinna być jednak zrównoważona poprzez równolegle prowadzoną politykę ochrony i zachowania cennych wartości krajobrazowych, biocenotycznych, ochrony i rewaloryzacji wód rzeki Sierpianicy oraz poprzez zakaz lokalizacji obiektów mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Ograniczenia w zakresie realizacji strukturalnych przekształceń gospodarczych wynikają z potrzeby zachowania istniejącego potencjału przyrodniczego i znaczenia korytarza ekologicznego rzeki Sierpianicy dla całego obszaru miasta. Przyjęte rozwiązania planistyczne są odpowiedzią na wnioski składane przez właścicieli - użytkowników gruntów. Wskazane w zmianie planu obszary będą przekształcane w sposób progresywny, w tempie odpowiadającym potrzebom i rzeczywistym możliwościom ekonomicznym użytkowników.

7. Uwarunkowania wynikające z przepisów szczególnych

Na obszarach położonych w granicach zmiany planu występują:

1. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią, w granicach Jednostek planistycznych 1, 3 i 4, wyznaczone zgodnie ze „Studium dla potrzeb ochrony przeciwpowodziowej - ETAP I - rzeka Sierpianica” sporządzonym przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, na których obowiązują przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne, regulujące gospodarowanie wodami, kształtowanie i ochronę zasobów wodnych, korzystanie z wód, zarządzanie zasobami wodnymi oraz zasady i warunki ochrony przed powodzią;
 2. Elementy dziedzictwa kulturowego, zabytki nieruchome i archeologiczne objęte opieką i ochroną prawną na podstawie obowiązujących przepisów odrębnych:
- 1) historyczny układ urbanistyczny miasta Sierpca - objęty ochroną na podstawie wpisu do rejestru zabytków pod nr 165/864W z dnia 26.11.1971 roku wraz z ustalonymi strefami ochronnymi, obowiązującymi w granicach wskazanych na rysunku planu, do których należą:
 - a) Strefa „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej zespołu zabudowy staromiejskiej,
 - b) Strefa „B” ochrony konserwatorskiej archeologicznej - obejmująca obszar w granicach ścisłej ochrony konserwatorskiej zespołu zabudowy staromiejskiej, zgodnie z rysunkiem planu,

- c) Strefa „C” ochrony konserwatorskiej ekspozycji zespołów zabytkowych i historycznej zabudowy miasta,
- d) Strefa „D” ochrony konserwatorskiej krajobrazu;

Strefy ochrony konserwatorskiej wskazano w granicach Jednostek planistycznych 1 i 4.

- 2) stanowiska archeologiczne - wg rejestru stanowisk archeologicznych wpisanych do wojewódzkiej ewidencji konserwatorskiej, których lokalizacje zostały wskazane na rysunku planu, w granicach Jednostki planistycznej 4.
- 3) obiekty wpisane do rejestru zabytków, zlokalizowane przy ulicy Wojska Polskiego w Sierpcu:
 - a) pod nr 1 (róg Żeromskiego) - dawny Dom Parafialny murowany, z 1936 r.;
 - b) pod nr 3 - budynek mieszkalny usługowy;Obiekty występują w granicach Jednostki planistycznej 4.

3. Formy i sposób ochrony zabytków regulują przepisy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.), w tym zakres zagospodarowania zabytków, prowadzenia badań, prac i robót oraz podejmowania innych działań przy zabytkach.

V. CHARAKTERYSTYKA PROJEKTU ZMIANY PLANU

Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpienicy w granicach Jednostek planistycznych 1, 2, 3, 4, ustala zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego oraz zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele wraz z ustaleniem zasad ich zagospodarowania i zabudowy, a także ustala warunki ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.), dalej w skrócie u.p.z.p. oraz przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587) dalej w skrócie r.z.m.p. i pozostałymi obowiązującymi przepisami odrębnymi.

Celem regulacji zawartych w ustaleniach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest stworzenie warunków dla zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego miasta Sierpca, aktywizacji gospodarczej, tworzenia atrakcyjnych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości, podnoszenia poziomu i standardów życia mieszkańców z zagwarantowaniem możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb oraz zachowania równowagi przyrodniczej i trwałości podstawowych procesów przyrodniczych.

1. Podstawowe ustalenia projektu zmiany planu miejscowego

Plan miejscowy obejmuje ustalenia dotyczące:

- 1) przeznaczenia terenów i zasad ich zagospodarowania;
- 2) sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów;
- 3) terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym;
- 4) obszarów wymagających przekształceń;
- 5) zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, cech elementów zagospodarowania przestrzennego, które wymagają ochrony, ukształtowania lub rewaloryzacji;
- 6) wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych, zawierające określenie zasad umieszczania w przestrzeni publicznej obiektów małej architektury, nośników reklamowych, tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, urządzeń technicznych i zieleni;
- 7) zasad scalania i podziału nieruchomości oraz określenie parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości;
- 8) zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- 9) zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
- 10) granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie przepisów odrębnych, w tym:
 - a) dotyczące terenów położonych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią,
 - b) terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych,

- c) terenów o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich i hydrogeologicznych;
- 11) zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji, w tym określenie układu komunikacyjnego wraz z parametrami, klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych, a także określenie warunków powiązań układu komunikacyjnego z układem zewnętrznym oraz wskaźników miejsc parkingowych;
 - 12) zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, w tym określenie układu, przebiegu i parametrów planowanych - głównych sieci, kolektorów i magistrali przesyłowych oraz lokalizację podstawowych urządzeń infrastruktury na obszarze planu, a także kierunki powiązań systemów infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym;
 - 13) parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu;
 - 14) terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów służących organizacji imprez masowych;
 - 15) szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w użytkowaniu;
 - 16) terenów dróg i ulic;
 - 17) stawek procentowych stanowiących podstawę do określania opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy.

2. Zakres zmian w zagospodarowaniu przestrzennym w stosunku do obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

2.1. Jednostka planistyczna 1

Zmianą planu został objęty obszar położony w dolinie rzeki Sierpienicy, w centralnej części miasta, na obrzeżach śródmieścia. Położony jest w całości w granicach zasięgu wód powodziowych Q1% i zalicza się do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią (ZZ).

W związku z naturalnymi ograniczeniami w możliwościach zabudowy i zagospodarowania terenów, w projekcie wprowadzono zmiany w strukturze przestrzennej układu urbanistycznego, polegające na przeznaczeniu terenów otwartych na tereny zieleni urządzonej oraz ograniczeniu rozbudowy lokalnego układu komunikacyjnego.

Strukturę przestrzenną układu urbanistycznego tworzą:

- tereny otwarte z zielenią urządzoną (ZU),
- meandrujące koryto rzeki Sierpienicy (W),
- obszar starorzecza (ZU [WS]),
- tereny dróg istniejących: lokalnych (KDL), pieszo-jezdných (KDW/PJ)
- tereny dróg projektowanych, rowerowych (KDW/R),
- tereny obrzeżnej, ekstensywnej zabudowy śródmiejskiej, o funkcji mieszkaniowej (MS).

2.2. Jednostka planistyczna 2

Zmianą planu został objęty obszar położony w zachodniej części miasta, w bezpośrednim sąsiedztwie południowych granic oczyszczalni ścieków komunalnych, przy drodze zbiorczej prowadzącej do Muzeum Wsi Mazowieckiej.

W projekcie nie wprowadzono istotnych zmian w stosunku do planu obowiązującego. Zmiana miejscowego planu obejmuje aktualizację granic i ustaleń dotyczących terenów funkcjonalnych oraz korekty rozwiązań elementów komunikacji obsługującej tereny zabudowy jednorodzinnej.

Strukturę przestrzenną ustaloną w projekcie zmiany planu tworzą:

- tereny zabudowy jednorodzinnej, mieszkaniowej (MN),
- tereny zabudowy jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej (MN/U),
- tereny zieleni urządzonej zintegrowane z terenami zabudowy jednorodzinnej (Z/MN/U);
- tereny drogi istniejącej: zbiorczej (KDZ),
- tereny dróg projektowanych: lokalnych (KDL) i dojazdowych (KDD);
- tereny infrastruktury elektroenergetycznej (E);

2.3. Jednostka planistyczna 3

Zmianą planu został objęty obszar położony we wschodniej części miasta, pomiędzy drogą zbiorczą, prowadzącą od strony obwodnicy wschodniej do centrum, a rzeką Sierpienicą.

W projekcie nie wprowadzono istotnych zmian w strukturze przestrzennej układu urbanistycznego.

Zmiana miejscowego planu obejmuje aktualizację granic i ustaleń dotyczących terenów funkcjonalnych oraz korekty rozwiązań elementów komunikacji obsługującej tereny zabudowy jednorodzinnej.

W północno-wschodniej części obszaru występują rejon zagrożone osuwaniem się mas ziemnych oraz tereny o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich i hydrogeologicznych. W granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią położony jest jedynie fragment terenów zieleni nadrzecznej.

Strukturę przestrzenną ustaloną w projekcie zmiany planu tworzą:

- tereny zabudowy jednorodzinnej, mieszkaniowej (MN),
- tereny zabudowy jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej (MN/U),
- tereny zieleni naturalnej na obszarach nadbrzeżnych oraz starorzeczy (ZNR);
- tereny zieleni naturalnej w krajobrazie mozaikowym (ZN);
- tereny skarp i zieleni skarpowej (ZS),
- tereny obiektów infrastruktury kanalizacyjnej (K),
- tereny infrastruktury elektroenergetycznej (E),
- tereny dróg istniejących: lokalnych (KDL), dojazdowych (KDD) i pieszo-jezdnych (KDW/PJ),
- tereny dróg projektowanych: lokalnych (KDL) i dojazdowych (KDD);

2.4. Jednostka planistyczna 4

Zmianą planu został objęty obszar położony w centralnej części miasta, w granicach śródmieścia, pomiędzy kwartałami Starego Miasta a rzeką Sierpienicą;

Strukturę przestrzenną ustaloną w projekcie zmiany planu tworzą:

- tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej, śródmiejskiej, o charakterze pierzejowym (MS),
- tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej, śródmiejskiej, o charakterze oficynowym (MSW),
- tereny zabudowy jednorodzinnej mieszkaniowo-usługowej (MN/U),
- tereny zabudowy produkcyjno-usługowej (P/U),
- tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów (P),
- tereny zieleni urządzonej (ZU),
- tereny skarp i zieleni skarpowej (ZS),
- tereny zadrzewień (Z),
- tereny infrastruktury elektroenergetycznej (E),
- tereny dróg istniejących: zbiorczych (KDZ), lokalnych (KDL) i pieszo-jezdnych (KDW/PJ),
- tereny dróg projektowanych, rowerowych (KDW/R),

Zmiana ustaleń miejscowego planu obejmuje:

- a) powiększenie obszarów wskazanych dla strategicznego rozwoju gospodarczego i lokalizacji nowych inwestycji, obejmujących tereny zabudowy produkcyjnej, składowej i magazynowej, oznaczonych na rysunku symbolem P, poprzez zmianę i dookreślenie dotychczas obowiązujących ustaleń;
- b) powiększenie obszarów wskazanych dla progresywnego rozwoju gospodarczego i lokalizacji nowych inwestycji, obejmujących tereny zabudowy produkcyjno-usługowej, przeznaczone dotychczas na tereny usług, zadrzewień i zalesień, oznaczone na rysunku symbolem P/U;
- c) wyznaczenie obszarów dla lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW w obrębie granic terenów obiektów produkcyjnych, składów i magazynów (P) oraz terenów produkcyjno-usługowych (P/U);
- d) odstąpienie od lokalizacji usług turystycznych i funkcji rekreacyjno-wypoczynkowych pomiędzy obszarami wskazanymi dla rozwoju gospodarczego, a terenami infrastruktury komunalnej i przeznaczenie tych terenów na tereny zadrzewień i zakrzewień o funkcji izolacyjnej, oznaczone symbolem Z;
- e) aktualizację granic terenów zabudowy jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej, oznaczonych symbolem MN/U;

- f) aktualizację granic obszarów szczególnego zagrożenia powodzią (ZZ) wyznaczonych przez granice zasięgu wielkiej wody o prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi raz na 100 lat - tzw. woda „stuletnia”, oznaczone na rysunku symbolem Q1%, zgodnie z ustaleniami „Studium dla potrzeb ochrony przeciwpowodziowej ETAP I - rzeka Sierpienica” sporządzonym przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie;
- g) określenie granic terenów wyłączonych z obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, na mocy decyzji Dyrektora RZGW, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- h) ustalenia dotyczące realizacji przedsięwzięć, które mogą umożliwić wyłączenie terenów położonych w granicach wód wezbraniowych Q1% z obszarów zagrożenia powodzią [ZZ];
- i) etapowanie modernizacji i rozbudowy układu komunikacyjnego obszaru, poprzez oznaczenie perspektywicznych inwestycji drogowych (informacje do planu);
- j) rozbudowę lokalnego, obsługującego układu komunikacji poprzez budowę nowych dróg rowerowych, wewnętrznych, dostępnych publicznie, w tym dróg rowerowych wyznaczonych w liniach rozgraniczających normatywnych dla dróg publicznych, przewidzianych perspektywnie do realizacji;

3. Realizacja celów publicznych

Realizacja celów publicznych ma na celu poprawę jakości życia mieszkańców z uwzględnieniem potrzeb bytowych i ogólnorozwojowych. W projekcie zmiany miejscowego planu wyznaczone zostały obszary zadań publicznych lokalnych i ponadlokalnych, dla których obowiązują działania adaptacyjne, modernizacyjne i rozbudowy.

3.1. Dla realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym w zakresie:

- 1) wydzielania gruntów pod drogi publiczne, drogi rowerowe, budowy, utrzymywania oraz wykonywania robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, przeznacza się tereny:
 - a) dróg i ulic w wyznaczonych liniach rozgraniczających, oznaczone symbolami: **KDZ, KDL, KDD**, w tym tereny planowanych i istniejących dróg publicznych, które wymagają modernizacji lub przebudowy zgodnie z ustaleniami planu;
 - b) dróg rowerowych w wyznaczonych liniach rozgraniczających, oznaczonych symbolem **KDW/R**, planowanych jako drogi wewnętrzne, dostępne publicznie,
 - c) dróg rowerowych w wyznaczonych liniach rozgraniczających, oznaczonych symbolami: **KDW/R [KDZ]**, **KDW/R [KDD]**, planowanych jako drogi wewnętrzne, dostępne publicznie, w perspektywie jako drogi publiczne, zgodnie z informacjami zawartymi w planie;
 - d) dróg i ulic publicznych, w wyznaczonych liniach rozgraniczających, w których dopuszcza się budowę ścieżek rowerowych.
- 2) budowy i utrzymywania przewodów i urządzeń służących do przesyłania gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, przeznacza się tereny:
 - a) infrastruktury technicznej elektroenergetycznej, oznaczone symbolami: **Ei, E**;
 - b) dróg i ulic, w wyznaczonych liniach rozgraniczających, dla realizacji inwestycji w zakresie modernizacji, rozbudowy i budowy sieci elektroenergetycznych napowietrzno – kablowych średniego napięcia (15 kV) oraz z sieci niskiego napięcia NN 0,4 kV, zgodnie z zasadami ustalonymi w uchwale i na rysunku planu;
 - c) dróg i ulic, w wyznaczonych liniach rozgraniczających, dla realizacji inwestycji w zakresie modernizacji, rozbudowy i budowy sieci gazowniczych, zgodnie z zasadami ustalonymi w uchwale i na rysunku planu;
- 3) budowy i utrzymywania publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania, oczyszczania i odprowadzania ścieków, przeznacza się tereny:
 - a) infrastruktury technicznej sanitarnej, oznaczone symbolem: **K**;
 - b) dróg i ulic, w wyznaczonych liniach rozgraniczających, dla realizacji inwestycji w zakresie modernizacji, rozbudowy i budowy sieci: wodociągowych, kanalizacji sanitarnej i deszczowej, zgodnie z zasadami ustalonymi w uchwale i na rysunku planu;
- 4) Dopuszczono możliwość realizacji inwestycji celu publicznego w zakresie systemów infrastruktury technicznej, o których mowa w §27 ust.4 uchwały.

- 5) Dopuszczono możliwość realizacji inwestycji celu publicznego w zakresie budowy oraz utrzymywania obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników i innych urządzeń wodnych służących zaopatrzeniu w wodę, regulacji przepływów i ochronie przed powodzią, a także regulacji i utrzymywania wód oraz urządzeń melioracji wodnych, będących własnością gminną lub Skarbu Państwa, zgodnie z pozostałymi ustaleniami uchwały oraz przepisami odrębnymi.
- 6) Dopuszczono możliwość realizacji inwestycji celu publicznego w zakresie:
 - a) budowy i utrzymania obiektów i urządzeń niezbędnych na potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa publicznego,
 - b) łączności publicznej i sygnalizacji,
 - c) sprawowania opieki nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki,
 - d) świadczenia przez operatora publicznego powszechnych usług pocztowych.

3.2. Ustalenia dotyczące rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym

- 1) w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego zatwierdzonym Uchwałą Nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 r. oraz w programach, o których mowa w art. 48 ust. 1 u.p.z.p., wymienione zostały inwestycje powiązane obszarowo z gminą i miastem Sierpc;
- 2) ustala się możliwość realizacji na obszarze planu inwestycji celu publicznego zgodnie z ustaleniami Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego, w następującym zakresie:
 - a) system elektroenergetyczny:
 - budowa stacji 400/110 kV,
 - lokalizacja: Stara Biała, Gozdowo, Mochowo, **Sierpc**, Szczutowo,
 - źródło: Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju;
 - b) system przesyłu paliw płynnych:
 - budowa rurociągu naftowego Odessa – Brody – Płock (z możliwością jego przedłużenia do Gdańska) z częściowym wykorzystaniem trasy istniejącego ropociągu „Przyjaźń”,
 - lokalizacja: na odcinku (...) Gozdowo, Mochowo, **Sierpc**, Szczutowo;
 - źródło: Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju, PO Infrastruktura i Środowisko 2007-2013, Polityka Energetyczna Polski do 2030, Projekt Strategii Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko;
 - c) systemy telekomunikacyjne:
 - budowa telekomunikacyjnej sieci szkieletowo-dystrybucyjnej oraz dostępowej w ramach projektu „Internet dla Mazowsza”,
 - lokalizacja: **wszystkie powiaty województwa** z wyjątkiem: grodzkiego, pruszkowskiego,
 - źródło: Indykatory Wykaz Indywidualnych Projektów Kluczowych dla RPO WM 2007-2013;
 - d) infrastrukturę transportową:
 - droga wojewódzka nr 541 gr. województwa – Żuromin – Biezuń – **Sierpc** – granica województwa
 - lokalizacja: Mochowo, Sierpc, Rościszewo, Biezuń, Żuromin, Lubowidz
 - źródło: WPF Województwa Mazowieckiego 2014-2039.

4. Strefa kształtowania układu osadniczego

Wyznacza ją przestrzeń przeznaczona do urbanizacji. Rozwiązywanie problemów rozwojowych powinno odbywać się poprzez odpowiednie wykorzystanie terenów i tworzenie zwartej struktury przestrzennej. Pozwoli to na efektywne gospodarowanie gruntami, pełniejsze uzbrojenie oraz optymalizację powiązań komunikacyjnych.

Określenie zasad zagospodarowania i rozwoju obszarów miejskich ma na celu zdefiniowanie przestrzennych granic inwestowania, zapewnienie koherentności funkcji w strukturze osadniczej, a także przeciwdziałanie niekontrolowanym procesom rozprzestrzeniania się osadnictwa. Ustalenia planu mają na celu kontrolowanie procesów inwestycyjnych związanych z polityką rozwoju miasta Sierpca jako centralnego ośrodka lokalnego.

Miasto Sierpc predysponowane jest do aktywnego wdrażania koncepcji wielofunkcyjnego rozwoju gospodarczego, przy równoczesnym prowadzeniu polityki ochrony wartości przyrodniczo-krajobrazowych i kulturowych, z zachowaniem zasady zrównoważonego rozwoju oraz poszanowaniem obowiązujących regulacji prawnych.

W projekcie zmiany miejscowego planu ustalono:

- a) granice terenów dla docelowego rozwoju działalności produkcyjnej i usługowej,
- b) granice terenów dla docelowego rozwoju funkcji mieszkaniowej i usługowej,
- c) granice terenów przekształceń, porządkowania i rewitalizacji istniejącego układu urbanistycznego,

- d) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
- e) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej.

5. Rolnicza przestrzeń produkcyjna

W granicach obszarów objętych projektem zmiany miejscowego planu nie występują tereny rolnicze ani tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodnich.

6. Ochrona gruntów rolnych i leśnych

W granicach obszarów objętych projektem zmiany miejscowego planu nie występują tereny gruntów rolnych i leśnych, wymagające objęcia ochroną planistyczną.

7. Ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego

7.1. W celu realizacji polityki kształtowania i ochrony środowiska przyrodniczego na obszarach objętych projektem zmiany miejscowego planu przyjęto następujące rozwiązania planistyczne:

- a) delimitację obszarów poprzez wyznaczenie:
 - granic terenów zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej,
 - granic terenów zabudowy produkcyjnej i produkcyjno-usługowej,
 - granic obszarów o dominacji struktur przyrodniczych, w tym terenów zieleni skarpowej, zieleni urządzonej oraz terenów przeznaczonych do zadrzewień,
 - granic terenów infrastruktury technicznej,
 - granic terenów infrastruktury komunikacyjnej,
- b) ustalenie granic i elementów ogólnie miejskich systemów przyrodniczych, w tym:
 - zasięgu ogólnie miejskiego systemu przyrodniczego,
 - granice obszaru występowania i ochrony krajobrazów fitogenicznych lasów łęgowych z suchymi polanami w szerokiej dolinie rzeki Sierpicy,
 - granice obszaru występowania i ochrony krajobrazów fitogenicznych mozaik łąk i zadrzewień,
 - granice ochrony skarp i zieleni skarpowej na obszarach przyrodniczo - krajobrazowych, w dolinie rzeki Sierpicy,
 - przebiegu głównego ciągu ekologicznego i korytarza wymiany powietrza na obszarach ekosystemu rzeczno-ekologicznego,
- c) ustalenia w zakresie ochrony od źródeł emisji hałasu zanieczyszczeń i czynników szkodliwych dla zdrowia poprzez wyznaczone strefy ochronne:
 - strefę ochrony pośredniej miejskiego ujęcia wody podziemnej „EMPEGEK” w Sierpcu, obowiązującą na podstawie przepisów odrębnych,
 - strefy bezpieczeństwa od istniejących - planowanych do likwidacji napowietrznych linii EE SN 15 kV obowiązujące do czasu likwidacji linii;
 - strefę zielonej izochrony wzdłuż perspektywicznej trasy tranzytowej [KDZ (25)];
- d) ustalenia dotyczące obszarów problemowych oraz potencjalnych zagrożeń, obejmujące:
 - obszary szczególnego zagrożenia powodzią,
 - obszary o bardzo niekorzystnych warunkach geologicznych narażonych na występowanie ruchów masowych i osuwania się mas ziemnych,
 - obszary o bardzo niekorzystnych warunkach hydrogeologicznych;

8. Ochrona dziedzictwa kulturowego, zabytków i dóbr kultury współczesnej

8.1. Uwarunkowania kulturowe

W granicach obszarów objętych projektem zmiany miejscowego planu wyróżnia się następujące elementy dziedzictwa kulturowego, zabytki nieruchome i archeologiczne objęte opieką i ochroną prawną na podstawie obowiązujących przepisów odrębnych:

- 1) elementy historycznego układu urbanistycznego miasta Sierpca - objętego ochroną na podstawie wpisu do rejestru zabytków pod nr 165/864W z dnia 26.11.1971 roku wraz z ustalonymi strefami ochronnymi, obowiązującymi w granicach wskazanych na rysunku studium, do których należą:
 - a) Strefa „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej zespołu zabudowy staromiejskiej,

- b) Strefa „B” ochrony konserwatorskiej archeologicznej - obejmująca obszar w granicach ścisłej ochrony konserwatorskiej zespołu zabudowy staromiejskiej,
 - c) Strefa „C” ochrony konserwatorskiej ekspozycji zespołów zabytkowych i historycznej zabudowy miasta,
 - d) Strefa „D” ochrony konserwatorskiej krajobrazu;
- 2) stanowiska archeologiczne - wg rejestru stanowisk archeologicznych wpisanych do wojewódzkiej ewidencji konserwatorskiej, których lokalizacje zostały wskazane na rysunku studium,
 - 3) obiekty wpisane do rejestru zabytków, zlokalizowane przy ulicy Wojska Polskiego w Sierpcu:
 - a) pod nr 1 (róg Żeromskiego) - dawny Dom Parafialny murowany, z 1936 r.;
 - b) pod nr 3 - budynek mieszkalny usługowy;
 - 4) Strefy ochrony konserwatorskiej obowiązują:
 - a) w granicach Jednostki planistycznej 1:
 - Strefa „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej zespołu zabudowy staromiejskiej,
 - Strefa „B” ochrony konserwatorskiej archeologicznej,
 - Strefa „C” ochrony konserwatorskiej ekspozycji zespołów zabytkowych i historycznej zabudowy miasta,
 - Strefa „D” ochrony konserwatorskiej krajobrazu;
 - b) w granicach Jednostki planistycznej 4:
 - Strefa „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej zespołu zabudowy staromiejskiej,
 - Strefa „B” ochrony konserwatorskiej archeologicznej,
 - Strefa „C” ochrony konserwatorskiej ekspozycji zespołów zabytkowych i historycznej zabudowy miasta,
 - Strefa „D” ochrony konserwatorskiej krajobrazu,
 - ochrona stanowiska archeologicznego,
 - ochrona obiektów wpisanych do rejestru zabytków.

8.2. Przedmiot i metody ochrony dziedzictwa kulturowego

1. Strefy ochrony konserwatorskiej obejmują obszary zachowanych elementów historycznego układu urbanistycznego oraz z otoczeniem, stanowiących świadectwo dorobku i dziedzictwa kulturowego miasta, na których obowiązują ustalone na podstawie przepisów odrębnych zasady ochrony wartości kulturowych, w tym:
 - 1) w Strefie „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej zespołu zabudowy staromiejskiej, obowiązują:
 - a) pełna ochrona konserwatorska obszarów szczególnie wartościowych,
 - b) ochrona konserwatorska zabytkowych elementów rozplanowania oraz istniejącej substancji o wartościach zabytkowych i kulturowych;
 - c) ochrona archeologiczna;
 - 2) w Strefie „B” ochrony konserwatorskiej archeologicznej obowiązuje ścisła ochrona zabytków archeologicznych;
 - 3) w Strefie „C” ochrony konserwatorskiej ekspozycji zespołów zabytkowych i historycznej zabudowy miasta obowiązuje ochrona otoczenia związanego integralnie z zespołami zabytkowymi oraz terenów tworzących przestrzeń ekspozycji zespołu staromiejskiego;
 - 4) w Strefie „D” ochrony konserwatorskiej krajobrazu obowiązuje ochrona przestrzeni krajobrazowej obejmującej zespół staromiejski wraz z bezpośrednim otoczeniem.
2. Formy i sposób ochrony zabytków regulują przepisy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.), w tym zakres zagospodarowania zabytków, prowadzenia badań, prac i robót oraz podejmowania innych działań przy zabytkach.

8.3. Dobra kultury współczesnej

Dobra kultury, to zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, nie będące zabytkami dobra takie jak pomniki, miejsca pamięci, budynki, ich wnętrza i detale, zespoły budynków, założenia historyczne i krajobrazowe, będące uznanym dorobkiem współcześnie żyjących pokoleń, jeżeli cechuje je wysoka wartość artystyczna lub historyczna. W granicach obszarów objętych projektem zmiany miejscowego planu nie występują dobra kultury współczesnej.

9. Instrumenty realizacji polityki przestrzennej

Podstawowym instrumentem realizacji polityki przestrzennej jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

10. Ustalenia istotne z punktu widzenia prognozy oddziaływania na środowisko

1. Zasady ochrony środowiska oraz warunki korzystania z jego zasobów, z uwzględnieniem wymagań zrównoważonego rozwoju, a w szczególności zasady ustalania warunków ochrony zasobów środowiska, warunków wprowadzania substancji lub energii do środowiska, kosztów korzystania ze środowiska, obowiązki organów administracji oraz odpowiedzialność i sankcje określa ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.);
2. Zmiana miejscowego planu powinna zapewniać warunki zachowania równowagi przyrodniczej oraz prowadzenia racjonalnej gospodarki zasobami środowiska, w szczególności poprzez:
 - a) ustalenie zasad zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska, z uwzględnieniem priorytetów wynikających z polityki rozwoju gospodarczego, modernizacji miasta;
 - b) zapewnienie kompleksowego rozwiązywania problemów zabudowy i zagospodarowania terenów, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz kształtowania terenów zieleni;
 - c) ustalenie zasad ochrony wód, gleby, ziemi i powietrza przed zanieczyszczeniami, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi;
 - d) ochronę najcenniejszych walorów krajobrazowych i warunków klimatycznych;
 - e) ustalenie proporcji pozwalających na ustalenie trwałej równowagi przyrodniczej oraz warunków i standardów życia na obszarze zmiany studium.
3. Ustalenia dotyczące obszarów szczególnego zagrożenia powodzią
 - 1) W granicach zmiany miejscowego planu, wzdłuż biegu rzeki Sierpienicy, występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią, oznaczone na rysunku symbolem **(ZZ)**, obejmujące:
 - a) w granicach Jednostki planistycznej 1 - cały obszar,
 - b) w granicach Jednostki planistycznej 3 - północno-wschodni fragment terenów zieleni naturalnej na obszarach nadbrzeżnych,
 - c) w granicach Jednostki planistycznej 4 - część terenów zabudowy produkcyjnej i produkcyjno-usługowej, tereny zieleni oraz fragmentarycznie tereny zabudowy śródmiejskiej, wielorodzinnej;
 - 2) Granice zasięgu wód powodziowych (wielkiej wody o prawdopodobieństwie 1%) oznaczono symbolem **Q1%**;
 - 3) Gospodarowanie wodami, kształtowanie i ochronę zasobów wodnych, korzystanie z wód oraz zarządzanie zasobami wodnymi, obejmujące ochronę przed powodzią, regulują przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469);
 - 4) Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią **(ZZ)**, obowiązują zakazy określone w Art.40 ust.1 i Art.88 lit.1 ust.1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne;
 - 5) Zgodnie z Art.40 ust.3 oraz Art. 88 lit.1 ust.2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może w drodze decyzji indywidualnych zwolnić od zakazów obowiązujących na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi oraz określając warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym.
 - 6) Przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach zagrożenia powodzią, których możliwość realizacji dopuszcza się w ustaleniach projektu zmiany planu, mogą być podejmowane wyłącznie w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, określone w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne.

4. Ustalenia w zakresie eksploatacji instalacji lub urządzeń:

- a) eksploatacja instalacji lub urządzeń nie powinna powodować przekroczenia standardów emisyjnych ani pogorszenia stanu standardów jakości środowiska w znacznych rozmiarach lub powodować zagrożenia życia lub zdrowia ludzi;
- b) eksploatacja instalacji lub urządzeń powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.

5. Ustalenia w zakresie eksploatacji dróg:

- a) eksploatacja dróg nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska, przy czym emisje polegające na:
 - wprowadzaniu gazów lub pyłów do powietrza,
 - wprowadzaniu ścieków do wód lub ziemi,
 - wytwarzaniu odpadów,
 - powodowaniu hałasu,
 - powstające w związku z eksploatacją drógnie mogą spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający obiektem ma tytuł prawny;
- b) ochrona przed zanieczyszczeniami powstającymi w związku z eksploatacją dróg powinna zostać zapewniona poprzez stosowanie rozwiązań technicznych ograniczających rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń, zabezpieczeń przed przedostawaniem się zanieczyszczonych wód opadowych do gleby oraz rozwiązań umożliwiających usuwanie odpadów powstających w trakcie eksploatacji dróg, a także poprzez właściwą organizację ruchu.

11. Ustalenia dotyczące rozbudowy Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Sierpcu w granicach Jednostki planistycznej 4

1. Warunki zagospodarowania terenów w związku z ograniczeniami i zakazami wynikającymi z obowiązującymi przepisami odrębnymi

- 1) część terenów położona jest na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią [ZZ], w granicach zasięgu wód powodziowych [Q1%], oznaczonych na rysunku zmiany studium;
- 2) na podstawie art. 104, art. 105 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), w związku z art. 40 ust. 3 i art. 881 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 z późn. zm.) Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie wydał Decyzję nr 418/D/T-CU/14 z dnia 18 czerwca 2014 roku (znak: TC-U-021-16/1243/2014), w której:
 - a) zwolnił od obowiązujących na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zakazów, w tym:
 - od zakazu wznoszenia obiektów budowlanych oraz zakazu zmiany ukształtowania terenu część działek nr ew. 209/1 i 211/1 w miejscowości Sierpc, poprzez podniesienie do rzędnej 106,20 m n.p.m. Kr;
 - od zakazu lokalizowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w tym instalacji realizowanych w ramach rozbudowy zakładu (na terenach obejmujących część działek nr ew. 209/1 i 211/1);
 - b) ustalił, że punktu widzenia ochrony przed powodzią i ochrony jakości wód realizacja planowanych inwestycji nie koliduje z ustanowionymi w prawie zakazami, a ocena stanu faktycznego wskazuje, że ich realizacja na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią jest możliwa.
- 3) granice terenów objętych zwolnieniem od zakazów obowiązujących na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią na mocy decyzji Dyrektora RZGW w Warszawie, zostały oznaczone na rysunku zmiany studium;

2. Na terenach Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Sierpcu zlokalizowane są:

- obiekty technologiczno - produkcyjne, tj. odbieralnia mleka, serwatkownia, galanteria, serownia, twarożkarnia,
- budynki magazynowo - chłodnicze;
- laboratorium;
- budynki administracyjno - socjalne;
- kotłownia zakładowa;
- oczyszczalnia ścieków i stacja zagęszczania osadów;

- dwie studnie głębinowe (nr 1 A i nr 3) wraz ze stacją uzdatniania wody;
- stacja Trafo;
- myjnia samochodów.

3. Zakres planowanych do realizacji inwestycji na terenach wskazanych dla rozwoju OSM w Sierpcu:

- rozbudowa zakładowej oczyszczalni ścieków na działkach oznaczonych nr ewidencyjnymi: 211/1, 212/1, 213/1, 214/1, 215/1;
- budowa sieci i przyłączy infrastruktury technicznej na działce nr ew. 216/1,
- budowa hali do konfekcjonowania i ekspedycji sera,
- budowa proszkowni serwatki i serowni;

4. Na terenach przeznaczonych dla zabudowy produkcyjnej dopuszcza się możliwość lokalizacji:

- urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, z wyjątkiem turbin i ferm wiatrowych;
- urządzeń kogeneracyjnych.

5. Budowa hali do konfekcjonowania i ekspedycji sera:

Burmistrz Miasta Sierpc w dniu 18.12.2013 r. wydał zaświadczenie (znak: WSK. 6220.10.1.2013) o dokonaniu analizy stanu prawnego obowiązującego w okresie realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie hali do konfekcjonowania i ekspedycji sera, z którego wynika brak potrzeby uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

W oparciu o obowiązujące przepisy oraz informacje zawarte we wniosku inwestora stwierdza się, że przedsięwzięcie polegające na budowie hali do konfekcjonowania i ekspedycji sera nie należy do grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko ani przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

6. Rozbudowa zakładowej oczyszczalni ścieków oraz budowa sieci i przyłączy infrastruktury technicznej:

- Na mocy Postanowienia nr WSK.6220.7.12.2013.2014 z dnia 02.01.2014 r. Burmistrza Miasta Sierpc odstąpił od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie zakładowej oczyszczalni ścieków realizowanego na działkach oznaczonych nr ewidencyjnymi 211/1, 212/1, 213/1, 214/1, 215/1 (rozbudowa oczyszczalni) i 216/1 (przyłącza mediów) zlokalizowanych w m. Sierpc.
- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie - postanowieniem z dnia 19.12.2013r. znak: WOŚ-II.4240.1273.2013.MWA.1 stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz sporządzenie raportu z wymogami art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013r. poz. 1235 z późn. zm.);
- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu - opinia sanitarna Nr ZNS/36/2013 z dnia 11.09.2013r., znak.: PPIS/ZNS-451/36/3490/2013 stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz sporządzenia raportu zgodnie z wymogami art.66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013r. poz. 1235 z późn. zm.).

7. Planowane do realizacji inwestycje obejmują rozbudowę zakładowej oczyszczalni ścieków na potrzeby OSM w Sierpcu. Ze względu na charakter oraz zastosowane rozwiązania technologiczne, realizacja przedmiotowej inwestycji nie będzie powodować wystąpienia istotnych oddziaływań skumulowanych.

W wyniku realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia zdolność przerobowa zakładowej oczyszczalni ścieków dla OSM w Sierpcu wzrośnie z 1500 m³/d do 2500 m³/d.

8. Podstawowe informacje dotyczące oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko:

- Etap realizacji inwestycji będzie związany z emisją hałasu i substancji do powietrza oraz powstawaniem odpadów i ścieków. Źródłem emisji hałasu i substancji do powietrza będzie ruch środków transportu oraz praca maszyn budowlanych. Uciążliwości te będą krótkotrwałe i ustąpią całkowicie wraz z końcem budowy.

- 2) Na etapie eksploatacji obiektu wystąpi emisja hałasu i substancji do powietrza, a także powstawać będą odpady oraz ścieki. Źródłem emisji substancji do powietrza będzie praca urządzeń technologicznych oraz ruch pojazdów po terenie inwestycji. Zgodnie z kartą informacyjną przedsięwzięcia realizacja przedmiotowej inwestycji nie zwiększy w sposób znaczący oddziaływania oczyszczalni ścieków na stan powietrza atmosferycznego.
- 3) Zgodnie z przedłożoną kartą informacyjną przedsięwzięcia dopuszczalne poziomy hałasu na terenach chronionych akustycznie zostaną dotrzymane.
- 4) W wyniku funkcjonowania oczyszczalni ścieków będą powstawały ścieki bytowe, ścieki technologiczne oraz wody opadowe i roztopowe. Ścieki bytowe, ścieki technologiczne oraz wody opadowe i roztopowe z terenów zanieczyszczonych (po uprzednim podczyszczaniu w separatorach) będą kierowane do układu oczyszczalni ścieków. Powstające na etapie eksploatacji inwestycji odpady będą selektywnie magazynowane i przekazywane uprawnionym podmiotom do zagospodarowania zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- 5) W wyniku realizacji planowanej inwestycji wzrośnie ilość ścieków wprowadzanych do rzeki Sierpienicy z 1500 m³/d do 2500 m³/d. W wyniku wprowadzania ścieków oczyszczonych z rozbudowanej oczyszczalni ścieków, w odniesieniu do średniego niskiego przepływu (SNQ) w rzece Sierpienicy, w miejscu wprowadzania ścieków nie nastąpi istotna zmiana wielkości stężeń podstawowych wskaźników zanieczyszczeń wód rzeki. Zastosowana technologia oczyszczania ścieków, będzie gwarantować uzyskanie ładunku zanieczyszczeń kierowanych do wód, spełniającego obecnie obowiązujące w prawodawstwie wymagania zawarte w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 lipca w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego. Zgodnie z przedłożoną dokumentacją planowane przedsięwzięcie zarówno na etapie budowy i funkcjonowania, nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych określonych w Planie gospodarki wodami na obszarze dorzecza Wisły.
- 6) Ze względu na rodzaj planowanego przedsięwzięcia nie należy ono do inwestycji stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii.
- 7) Inwestycja znajduje się poza obszarami objętymi ochroną na mocy przepisów ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013r. poz. 627).
Rejon, w którym będą zlokalizowane planowane obiekty porośnięty jest trawą, na jego obszarze nie występują rośliny cenne pod względem przyrodniczym, w tym gatunki chronione. Biorąc pod uwagę informacje zawarte w przedłożonej dokumentacji stwierdza się, że przedsięwzięcie objęte wnioskiem nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko przyrodnicze.
- 8) Inwestycja nie będzie realizowana na terenie, na którym standardy jakości środowiska zostały przekroczone.
- 9) Zasięg przestrzenny oddziaływania przedsięwzięcia ograniczy się do najbliższego otoczenia.
- 10) W związku z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia, ze względu na jego charakter i skalę nie wystąpią oddziaływania o znacznej wielkości lub złożoności;
Planowane przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko.
- 11) Informacje zawarte we wniosku potwierdzają występowanie nieznacznych oddziaływań na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia;
Planowana inwestycja będzie realizowana z zachowaniem wszelkich wymogów ochrony środowiska oraz z zachowaniem czystości i porządku na terenie nieruchomości;
Z uwagi na skalę i charakter przedsięwzięcia bezpośrednie oddziaływania będą miały zasięg lokalny i ograniczą się do najbliższego terenu inwestycji.

12. Ustalenia dotyczące terenów zabudowy produkcyjno-usługowej w granicach Jednostki planistycznej 4

1. Część terenów oznaczona symbolem P/U położona jest na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią (ZZ), w granicach zasięgu wód powodziowych Q1%, oznaczonych na rysunku planu;
- 1) Na podstawie art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 881 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469) Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie wydał Decyzję nr 344/D/TC-U/15 z dnia 09 czerwca 2015 roku (znak: TC-U-021-0167-005/15), w której:

- a) zwolnił od zakazu wykonywania robót i czynności na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią w związku z realizacją inwestycji polegającej na zmianie ukształtowania terenu poprzez jego podwyższenie do rzędnej maksymalnie 106,20m n.p.m. Kr, w celu zagospodarowania terenu pod obiekty kubaturowe, planowanej na obszarze nieruchomości, działek nr ew. 193 i 194 obręb m. Sierpc, gmina Sierpc, położonych w rejonie km 5+200 rzeki Sierpienicy, wg „Studium dla potrzeb ochrony przeciwpowodziowej - Etap I - rzeka Sierpienica”;
 - b) określił warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią,
 - c) ustalił, że zmiana ukształtowania terenu nie będzie utrudniała zarządzania ryzykiem powodziowym jak również nie wpłynie w sposób negatywny na zmianę warunków przepływu wód wezbraniowych,
 - d) ustalił, że realizacja planowanych inwestycji na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią nie będzie utrudniała zarządzania ryzykiem powodziowym, w tym ochrony przed powodzią,
- 2) Granice terenów objętych zwolnieniem od zakazów obowiązujących na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią na mocy decyzji Dyrektora RZGW w Warszawie, zostały oznaczone na rysunku zmiany studium;
2. Na terenach przeznaczonych dla zabudowy produkcyjno-usługowej dopuszcza się możliwość lokalizacji
- a) urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, z wyjątkiem turbin i ferm wiatrowych;
 - b) urządzeń kogeneracyjnych;

VI. OCENA ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU

1. Przewidywane skutki ustaleń projektu zmiany planu dla środowiska

Skutki ustaleń projektu zmiany planu będą różniły się co do zakresu i skali w granicach poszczególnych Jednostek planistycznych. Przewidując możliwe skutki oddziaływania na stan istniejący środowiska przedstawiono łączną ocenę wpływu na poszczególne jego elementy, w sposób zregulowany.

1.1. Wpływ ustaleń na rzeźbę terenu, glebę i powierzchnię ziemi

Na przeważającej części obszarów w granicach jednostek planistycznych powierzchnia terenu i przypowierzchniowa warstwa gruntu była już przekształcana w procesie rozwoju osadniczego. Elementy rzeźby naturalnej zostały zachowane fragmentarycznie, stanowiły bowiem naturalne przeszkody techniczne. Dotyczy to również terenów nadrzecznych, na obszarach, gdzie koryto Sierpienicy zostało sztucznie uregulowane. Przewidywane przekształcenia rzeźby terenu i gruntu w zantropogenizowanym środowisku nie będą miały wpływu na środowisko przyrodnicze.

Nie zmniejszy się w znaczącej skali ogólna powierzchnia biologicznie czynna terenów, wobec obowiązku zachowania ustalonych wskaźników na terenach inwestycyjnych. Tereny położone wzdłuż rzeki Sierpienicy, najbardziej cenne przyrodniczo, zostały objęte ochroną, poprzez ustalenie lub utrzymanie ich przeznaczenia jako tereny zieleni urządzonej, skarpowej oraz tereny zadrzewień.

Należy spodziewać się stopniowego wzbogacenia struktury przyrodniczej poprzez zadrzewienia i wprowadzenie nowych form zieleni, w tym zieleni urządzonej, o funkcji izolacyjnej. Tereny „zielone” będą stopniowo porządkowane, wzbogacane w szatę roślinną średnią i wysoką, nastąpi istotna zmiana ich jakości oraz funkcji użytkowej.

Z realizacją nowych inwestycji budowlanych i komunikacyjnych wiązać się będą roboty ziemne. Nastąpią przekształcenia powierzchni terenów. Przypowierzchniowa warstwa gleby i gruntów może zostać kolejno przemieszana, lokalnie do głębokości kilku metrów.

1.2. Wpływ ustaleń na środowisko wodne

Nie przewiduje się znaczącej ingerencji w stosunki wodne na głębokościach poziomów fundamentowania obiektów. Wiarygodna prognoza skutków działań inwestycyjnych zależy m.in. od technologii prac prowadzonych w dostosowaniu do warunków hydrogeologicznych, w szczególności na terenach wyłączonych z zagrożenia powodzią. Realizacja inwestycji prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi, nie będzie znacząco oddziaływać na środowisko.

Niebezpieczeństwo negatywnego oddziaływania na środowisko wodne, z zagrożeniem jego zanieczyszczenia lub ryzykiem wystąpienia dużych problemów techniczno – budowlanych (realizacyjnych), może wystąpić przy wykopach głębszych niż strop warstwy wodonośnej tzw. wód naporowych, znajdujących się pod ciśnieniem.

W rejonach występowania gruntów spoistych, w warstwie przypowierzchniowej, tworzą się lokalnie nieciągłe warstwy wodonośne oraz ich lokalne soczewki. Głębsze niż standardowe wykopy spowodują zanik wód w wymienionych przewarstwieniach. W takich jednak przypadkach nie będzie to miało praktycznie żadnego znaczenia dla środowiska.

Przy planowaniu inwestycji rzekę należy poddać stałemu monitoringowi pod kątem czystości wody oraz stanu wody gruntowej. Istotne jest założenie sieci piezometrów w celu ustalenia wpływu spiętrzeń na rzece na otaczające tereny oraz założenie wodowskazów.

1.3. Wpływ ustaleń na zanieczyszczenie gleby i ziemi

Projekt zmiany miejscowego planu nie przewiduje prowadzenia działalności, w wyniku której występowałoby zagrożenie zanieczyszczenia powierzchni ziemi. Wyjątek stanowią ciągi komunikacji kołowej, gdzie wystąpią zanieczyszczenia powierzchni ziemi w bezpośrednim sąsiedztwie tras. Poziom zanieczyszczeń wszystkich substancji pochodzących z terenów komunikacji zależeć będzie od kilku czynników, w tym od natężenia ruchu i odporności (przepuszczalności) gruntu. Istotną rolę ograniczającą rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń w powietrzu i gruncie będzie odgrywała szata roślinna, o odpowiednio dobranej strukturze gatunkowej.

1.4. Wpływ ustaleń na szatę roślinną, faunę i krajobraz

Ustalenia projektu zmiany miejscowego planu stwarzają warunki dla ochrony istniejącej fitocenozy oraz dla wzbogacenia i wykształcenia nowej szaty roślinnej na poszczególnych terenach zieleni oraz terenach funkcjonalnych, dla których ustalono wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej.

Ustalenia w zakresie delimitacji terenów mają na celu wyznaczenie granic ochrony, restytucji oraz wykształcenia nowych, wartościowych jakościowo i funkcjonalnie struktur zieleni.

Ocenia się, że na obszarach krajobrazowych objętych ochroną warunki bytowania zieleni istniejącej nie ulegną dalszej degradacji, natomiast na terenach niezagospodarowanych i nieużytkowanych, obejmujących przestrzenie ze zdefektowaną strukturą roślinną należy liczyć na wykształcenie nowych, wartościowych form zieleni, obejmującej zróżnicowaną szatę roślinną, o cechach przydatnych dla krajobrazu i środowiska (funkcje izolacyjne).

W procesie zagospodarowania zaleca się zabezpieczenie skarp roślinnością chroniącą przed zadeptywaniem i erozją.

Ograniczenie ingerencji w środowisko biotyczne wyznaczonych w studium terenów zieleni pozwoli na zachowanie mikro kompleksów przyrodniczych oraz ich funkcji, takich jak: kształtowanie różnorodności biologicznej, oddziaływanie stabilizujące na przyrodę terenów sąsiednich, zwiększanie szans migracji fauny, ograniczanie procesu ubożenia i zaniku gatunków fitocenozy.

Przyjęte ustalenia gwarantują zachowanie odpowiednio dużej powierzchni terenów biologicznie czynnych w odniesieniu do ogólnej powierzchni obszaru w docelowym, modelowym układzie zagospodarowania przestrzennego. Układ pasmowy terenów zieleni pozwoli powiązać obszar z systemem krajobrazów fitogenicznych w dolinie rzeki Sierpienicy, co przyczyni się do ochrony i utrzymania istniejących ciągów ekologicznych i korytarza wymiany powietrza, a także do bytowania dzikiej fauny.

1.5. Wpływ ustaleń na topoklimat oraz na warunki wymiany powietrza

Potencjalna zmiana topoklimatu na obszarach objętych zmianą miejscowego planu będzie wynikała z intensywności zainwestowania i zasięgu przekształceń antropogenicznych. Ekstensywna bądź intensywna zabudowa modyfikują w różnym stopniu lokalne warunki mikroklimatyczne, a charakter i intensywność zmian są zależne od wielkości powierzchni biologicznie czynnej, od jakości i sposobu zagospodarowania i utrzymania terenów, od skali zabudowy oraz ilości zanieczyszczeń emitowanych do środowiska.

Oddziaływanie na klimat środowiskowy wzrasta wraz z intensywnością i rozległością przestrzenną zabudowy. Sama zabudowa i tereny utwardzone to struktury silnie pochłaniające ciepło. Ich nagromadzenie i rozległość powoduje wzrost średnich temperatur oraz obniżenie wilgotności powietrza. Z opisanym mechanizmem modyfikacji topoklimatu odczuwalnego należy się liczyć w rejonach silnie zurbanizowanych, z zagęszczoną zabudową i rozbudowanym układem komunikacyjnym, o dużym nasileniu ruchu.

W rozwiązaniach planistycznych przewidziano utrzymanie istniejącego, naturalnego korytarza wymiany powietrza jakim jest dolina rzeki Sierpienicy oraz stworzenie warunków, poprzez odpowiednie rozwiązania planistyczne, dla perspektywicznego wykształcenia nowych korytarzy wymiany powietrza, wzdłuż odpowiednio szerokich ciągów komunikacyjnych.

1.6. Wpływ ustaleń na obszary i obiekty chronione odrębnym statusem prawnym

- 1) W granicach Jednostek planistycznych wyróżnia się obszary i obiekty chronione odrębnym statusem prawnym.
- 2) Strefy ochrony konserwatorskiej obejmują obszary zachowanych elementów historycznego układu urbanistycznego oraz z otoczeniem, stanowiących świadectwo dorobku i dziedzictwa kulturowego miasta, na których obowiązują ustalone na podstawie przepisów odrębnych zasady ochrony wartości kulturowych.
- 3) Formy i sposób ochrony zabytków regulują przepisy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.), w tym zakres zagospodarowania zabytków, prowadzenia badań, prac i robót oraz podejmowania innych działań przy zabytkach.
- 4) Nie przewiduje się negatywnego wpływu ustaleń zmiany planu na ww. obszary i obiekty chronione odrębnym statusem prawnym.
- 5) W granicach obszaru objętego zmianą planu nie występują:
 - a) obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody;
 - b) obszary chronione Natura 2000;
 - c) siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt wymagające ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 lub podlegające ochronie, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie (Dz. U. z 2001 r. Nr 92 poz. 1092).

Nie istnieją związki funkcjonalno-przestrzenne pomiędzy obszarami objętymi granicami zmiany miejscowego planu, a ww. obszarami chronionymi odrębnym statusem prawnym. Nie przewiduje się możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na te obszary. Tereny w granicach zmiany planu nie należą do obszarów specjalnej ochrony ptaków.

1.7. Wpływ ustaleń na funkcjonowanie systemu przyrodniczego w granicach obszarów zmiany planu

Na system przyrodniczy obszarów, za wyjątkiem Jednostki planistycznej 2, składają się: rzeka Sierpienica, struktury zachowanych krajobrazów fitogenicznych, które w naturalnej scenerii doliny Sierpienicy obejmują lasy łąkowe z suchymi polanami oraz mozaiki łąk i zadrzewień w tzw. szerokiej dolinie, skarpy z roślinnością poszyciową, kształtujące dolinę rzeczną, tereny zadrzewione oraz roślinność synantropijna.

Przyjęte rozwiązania planistyczne, polegające na delimitacji terenów i przyjęciu ustaleń dotyczących systemów zieleni, stwarzają warunki dla rzeczywistej ochrony, restytucji oraz wzbogacenia szaty roślinnej składającej się na system przyrodniczy, a także dla wykształcenia wartościowych struktur zieleni na wyznaczonych terenach.

W projekcie zmiany planu została określona struktura lokalnego systemu przyrodniczego i powiązania pomiędzy wyznaczonymi terenami. Ustalone zostały przebiegi: ciągu ekologicznego i korytarzy wymiany powietrza, wyznaczone strefy ochronne z zielenią izolacyjną. Planowane rozwiązania strukturalno-przestrzenne pozwolą utrzymać i ustabilizować powiązania obszaru ze strukturami przyrodniczymi w dolinie rzeki Sierpienicy.

1.8. Skutki ustaleń dla jakości środowiska

- 1) W ustaleniach projektu zmiany planu, w granicach jednostki planistycznej 4, dopuszcza się na terenach zabudowy produkcyjnej i produkcyjno-usługowej możliwość realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych mogących oddziaływać na środowisko w rozumieniu art.59 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko - tj. przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na środowisko i zdrowie ludzi, znaczącego przekroczenia dopuszczalnych standardów emisyjnych oraz brak negatywnego wpływu na wody podziemne lub pogorszenia standardów jakości środowiska poza terenem, na którym jest prowadzona działalność.

2) Gospodarka wodno – ściekowa

W stanie obecnym tereny zainwestowane wyposażone są w podstawowe media techniczne.

Tereny zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej podłączone są do miejskich systemów infrastruktury technicznej, natomiast tereny zakładów produkcji mleczarskiej posiadają własną, odrębną infrastrukturę.

Ścieki sanitarne odprowadzane są poprzez system kanalizacyjny do miejskiej oczyszczalni ścieków dla miasta Sierpca. Do sieci kanalizacji deszczowej odprowadzane są wody opadowe i roztopowe. Docelowo zwiększy się ładunek ścieków doprowadzonych do miejskiego systemu kanalizacji i odbiornika ścieków w Sierpcu oraz ładunek ścieków odprowadzany z terenów OSM w Sierpcu poprzez własną oczyszczalnię ścieków do rzeki Sierpienicy. Obecnie stosowane technologie oczyszczania ścieków oraz planowane inwestycje modernizacyjne w oczyszczalni ścieków komunalnych gwarantują dotrzymanie obowiązujących norm i wymagań określonych w przepisach odrębnych, w tym w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 lipca w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego.

Dla docelowego modelu zagospodarowania obszaru zakłada się rozbudowę systemów infrastruktury miejskiej.

3) Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

Nie przewiduje się budowy nowych źródeł promieniowania niejonizującego w postaci linii napowietrznych wysokiego i średniego napięcia. W granicach obszarów objętych zmianą planu przebiegają linie elektroenergetyczne SN 15 kV, wskazane docelowo do likwidacji.

Przewidziano strefy ochronne od napowietrznych linii SN.

Wyklucza się lokalizacje turbin wiatrowych w granicach obszaru objętego projektem zmiany studium.

4) Klimat akustyczny

Głównym źródłem uciążliwości akustycznych są trasy komunikacyjne pełniące funkcje tranzytowe, tj. drogi klasy zbiorczej i w mniejszym stopniu drogi klasy lokalnej.

Przekraczane są dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 826). W projekcie zmiany planu utrzymano dotychczasowe kierunki rozwoju systemu komunikacyjnego, mające na celu wyprowadzenie ruchu tranzytowego i transportowego w OSM w Sierpcu poza obszar śródmieścia i Starego Miasta, w kierunku drogi krajowej nr 10.

Rozwiązania te, planowane jako docelowe (perspektywiczne) umożliwią skuteczne zmniejszenie natężenia ruchu na obszarze śródmieścia, zmniejszenie poziomów hałasu oraz emisji zanieczyszczeń do atmosfery.

5) Zanieczyszczenie powierzchni ziemi i gospodarka odpadami

Na obszarach objętych granicami zmiany planu będą generowane odpady komunalne, produkcyjne oraz masy ziemne wydobywane przy prowadzeniu prac budowlano-remontowych w wykopach. Problem składowania i utylizacji odpadów pochodzących z wykopów, rozbiórek i budów będzie przedmiotem odrębnych ustaleń w procesie przygotowania i realizacji inwestycji oraz wydawania decyzji administracyjnych, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi.

Nie przewiduje się zagrożeń dla środowiska z tytułu gospodarki odpadami.

6) Zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi oraz ryzyko wystąpienia awarii poważnych przemysłowych i nadzwyczajnych zagrożeń

Na obszarach objętych zmianą planu, w szczególności w granicach Jednostki planistycznej 4, nie przewiduje się wystąpienia szczególnych zagrożeń dla środowiska, spowodowanych awariami przemysłowymi, ze względu na specyfikę i stosowane technologie produkcji. Mogą wystąpić awarie o potencjalnym zagrożeniu lokalnym, ograniczonym do terenów zakładu. Ryzyko wystąpienia poważnych awarii, mających wpływ na system infrastruktury miejskiej można jedynie zakładać w odniesieniu do głównych tras komunikacji tranzytowej.

7) Zagrożenie powodziowe

Na obszarach objętych zmianą planu, w szczególności w granicach Jednostek planistycznych 1, 3 i 4, występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q1%), w rozumieniu przepisów art. 9 ust. 1 pkt 6c ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne.

Informacje dotyczące terenów szczególnego zagrożenia powodzią oraz ustaleń dotyczących warunków i możliwości realizacji przedsięwzięć na tych obszarach zostały zawarte w części IV - Uwarunkowania i ochrona środowiska przyrodniczego oraz w części V - Charakterystyka projektu zmiany planu.

2. Ocena projektu zmiany miejscowego planu w zakresie oddziaływania na środowisko

2.1. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych

Planowana struktura funkcjonalno-przestrzenna obszarów objętych granicami zmiany planu odpowiada celom rozwoju gospodarczego i społecznego określonym w programie rozwoju lokalnego miasta Sierpca oraz zgodna jest z zasadami kształtowania ładu przestrzennego i rozwoju zawartymi w opracowaniach planistycznych, wymienionych w części I tekstu.

Projekt zmiany planu uwzględnia walory, wartości i ograniczenia obszarów miejskich, w tym wnioski z analizy uwarunkowań ekofizjograficznych.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej wyróżniono obszary koncentracji funkcji mieszkalnych, mieszkalno-usługowych, produkcyjnych i produkcyjno-usługowych oraz infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Powinien ulec zahamowaniu proces niekontrolowanej ekspansji i degradacji struktur przyrodniczych, w szczególności w dolinie rzeki Sierpienicy. Ustalenia z zakresu ochrony środowiska należy ocenić za właściwe. Zabezpieczają utrzymanie standardów środowiskowych, określonych w obowiązujących przepisach odrębnych.

2.2. Ocena zgodności ustaleń rozwiązań planistycznych z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Lokalne warunki ekofizjograficzne nie kolidują z planowaną dyslokacją funkcji i zagospodarowaniem terenów, w granicach poszczególnych Jednostek planistycznych, a przyjęte rozwiązania w zakresie ochrony wartości przyrodniczych zapobiegają dalszej degradacji środowiska i postępującej dewaloryzacji terenów otwartych, w wyniku zanikania struktur przyrodniczych, charakterystycznych dla obszarów krajobrazów fitogenicznych w dolinie rzeki Sierpienicy.

Ocenia się, że rozwiązania zawarte w projekcie zmiany planu są zgodne z naturalnymi możliwościami i uwarunkowaniami środowiskowymi poszczególnych obszarów, zapewnią prawidłowe gospodarowanie zasobami przyrodniczymi. Planowane przekształcenia będą postępowały w zantropogenizowanym środowisku, dla którego ustala się warunki dalszego, kontrolowanego rozwoju i zagospodarowania.

Przewidywane oddziaływanie na środowisko będzie proporcjonalne do skali intensywności zabudowy, gęstości zaludnienia, związanych z tym ilości odprowadzanych ścieków, wytwarzanych odpadów, emisji zanieczyszczeń, etc., a także do natężenia ruchu komunikacyjnego, lokalnego i tranzytowego.

Ochronę przed uciążliwościami zapewniają obowiązujące przepisy odrębne w zakresie ochrony środowiska. Nie przewiduje się lokalizacji obiektów oddziałujących znacząco na środowisko.

2.3. Ocena skuteczności ochrony zasobów środowiska przyrodniczego i ich jakości

Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań planowanych inwestycji na istniejące, naturalne zasoby środowiska przyrodniczego. W projekcie zmiany planu określono zasady delimitacji, ochrony i kształtowania struktur zieleni. Głównymi walorami zasobów lokalnych środowisk przyrodniczych jest fitocenoza obszarów krajobrazowych doliny Sierpienicy. Rozwiązania planistyczne zapewniają jej właściwą ochronę.

2.4. Ocena zgodności z przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska

Rozwiązania zawarte w projekcie zmiany planu są zgodne z obowiązującymi przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska i ochrony dziedzictwa kulturowego.

2.5. Ocena z punktu widzenia skuteczności ochrony bioróżnorodności

Zgodnie z rozwiązaniami zawartymi w projekcie zmiany planu ochrona i rewitalizacja pozostałości naturalnych struktur przyrodniczych w dolinie rzeki Sierpienicy jest możliwa i realna.

Bioróżnorodność obszarów nadrzecznych może zostać odtworzona, a następnie utrzymana poprzez ochronę i restytucję fitocenozy, właściwie i planowo prowadzone prace pielęgnacyjne, prawidłowy dobór gatunków drzew i krzewów na terenach wskazanych do zadrzewień, odpowiedni dobór szaty pokryciowej na skarpach formujących koryto rzeki oraz prawidłowy dobór roślinności towarzyszącej ciągom komunikacyjnym.

2.6. Ocena skutków dla istniejących form ochrony przyrody

Na obszarach objętych granicami zmiany planu nie występują zinwentaryzowane siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt wymagające ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 lub podlegające ochronie, na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie. Środowisko lokalne nie ma związków funkcjonalnych z ww. obszarami. Tereny nie są częścią obszarów specjalnej ochrony ptaków. Nie przewiduje się możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na obszary objęte formami ochrony prawnej.

2.7. Ocena zagrożeń dla środowiska i ludzi

Ustalenia projektu zmiany planu służą wprowadzaniu i utrzymaniu standardów jakości środowiska na zasadach określonych w obowiązujących przepisach prawa. Rozwiązania zawarte w projekcie nie wprowadzają uciążliwości ani nie stwarzają zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi. Procesy zachodzących przemian własnościowych gruntów stanowiły podstawę dla wyznaczenia terenów dla rozwoju gospodarczego istniejących zakładów.

Ustalenie granic i sposobów użytkowania terenów oraz zasad kształtowania ładu przestrzennego, ochrona struktur zieleni oraz modernizacja układu komunikacji lokalnej ma na celu poprawę jakości i warunków życia mieszkańców.

2.8. Ocena zagrożeń dla środowiska kulturowego

Ustalenia projektu zmiany planu nie stwarzają zagrożeń dla środowiska kulturowego obszaru.

3. Ogólna ocena oddziaływania na środowisko przyrodnicze

W poszczególnych dziedzinach i komponentach środowiska prognozę wpływu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można podsumować następująco:

ELEMENT ŚRODOWISKA	PROGNOZA PRZEKSZTAŁCEN
Zanieczyszczenie powietrza	- wzrost zanieczyszczeń komunikacyjnych związanych z ruchem samochodowym, w szczególności transportowym; - okresowe przekraczanie obowiązujących standardów w bezpośrednim sąsiedztwie głównych tras tranzytowych;
Klimat	- wystąpią lokalne zmiany warunków mikroklimatycznych, - jakość i skala przekształceń będzie typowa dla terenów zurbanizowanych, uprzemysłowionych, o intensywnej zabudowie i zagospodarowaniu; - przekształcenia nie będą miały negatywnego wpływu na ogólną ocenę stanu środowiska lokalnego;
Hałas i wibracje	- rozwój działalności produkcyjnej i produkcyjno-usługowej oraz układu komunikacyjnego będzie wiązał się ze zwiększoną emisją hałasu i pogorszeniem dotychczasowego klimatu akustycznego; - wprowadzenie strefy ochronnej oraz stosowanie budowlanych zabezpieczeń akustycznych powinno ograniczyć wpływ hałasu na środowisko terenów mieszkaniowych, sąsiadujących z terenami produkcji oraz z ciągami komunikacyjnymi;
Wytwarzanie ścieków	- zwiększenie ładunku wód opadowych i ścieków sanitarnych odprowadzanych do kanalizacji; - zabezpieczenie całkowitego odbioru wytworzonych ścieków sanitarno-bytowych i produkcyjnych;
Wytwarzanie i zagrożenie odpadami	- wzrost ilości wytwarzanych odpadów związanych z realizowanymi usługami i produkcją; - nie przewiduje się większych niż typowe dla terenów zurbanizowanych i uprzemysłowionych zagrożeń środowiska;
Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące	- nie planuje się budowy nowych źródeł promieniowania w postaci linii napowietrznych SN 15 kV; - przewidywane źródła (stacje trafo) będą zabezpieczone przed szkodliwym oddziaływaniem na zdrowie ludzi; - istniejące linie napowietrzne 15 kV będą zabezpieczone przed oddziaływaniem na zdrowie człowieka, poprzez ustanowienie strefy ochronnej obowiązującej do czasu likwidacji linii;

Ryzyko poważnych awarii	• ustalenia projektu zmiany planu nie wywołują szczególnych nowych zagrożeń; • nie przewiduje się ryzyka wystąpienia poważnych awarii przemysłowych, mogących spowodować szczególne konsekwencje dla zdrowia i życia ludzi na obszarze poza terenem prowadzonej działalności; • ryzyko wystąpienia awarii jest związane z funkcjonowaniem tras komunikacji tranzytowej;
Środowisko życia człowieka	• nastąpi intensyfikacja zabudowy i zagospodarowania; • wyznaczone tereny zielone zostają wyłączone spod zabudowy;
Gleby	• bez szczególnego wpływu; • zagospodarowanie terenów i intensyfikacja form użytkowania zapobiegą degradacji i dewaluacji gleb na terenach nieużytkowanych;
Powierzchnie biologicznie czynne	• ustalenia projektu zmiany planu umożliwią ochronę i restytucję zieleni na obszarach zdegradowanych; • zapewniona zostanie odpowiednia wielkość powierzchni biologicznie czynnej na terenach funkcjonalnych;
Kopaliny	• bez wpływu;
Wody powierzchniowe	• bez wpływu;
Wody podziemne	• lokalnie może wystąpić obniżenie zwierciadła wody gruntowej, nie będzie miało ono jednak wpływu na wegetację nowych struktur roślinnych; • odprowadzanie ścieków poprzez system kanalizacji uchroni wody podziemne od zanieczyszczeń; • odprowadzenie wód opadowych z terenów mieszkaniowych do gruntu będzie elementem łagodzącym zmiany w bilansie wodnym;
Pokrywa roślinna	• ochrona i kreowanie nowych form zieleni; • na wyznaczonych terenach ustala się obowiązek wprowadzania zieleni o odpowiednio dobranych gatunkach, w tym charakterystycznych dla obszarów krajobrazowych doliny Sierpienicy; • ochrona istniejącego drzewostanu;
Świat zwierzęcy	• bez wpływu; • możliwy wzrost gatunków lęgowych ptaków w związku z tworzeniem nowych form i skupisk zieleni średniej i wysokiej (zadrzewienia); • lokalne szlaki migracji powinny zostać utrzymane;
System ekologiczny	• system ekologiczny zostanie zachowany;
Bioróżnorodność	• ochrona, restytucja i wzbogacanie ekosystemu;
Rzeźba terenu	• lokalne przekształcenie rzeźby terenów na skutek realizacji inwestycji; • zniszczeniu mogą ulec lokalne mikroformy rzeźby;
Krajobraz	• urbanizacja terenów z ograniczeniami w zakresie wprowadzania dominat krajobrazowych;
Prawne formy ochrony ożywionych i nieożywionych elementów środowiska	• brak
Elementy kulturowe środowiska	• odpowiednia jakość zagospodarowania i kompozycja urbanistyczna przestrzeni; • przywrócenie walorów zabudowy poprzez remonty i modernizację;

4. Określenie możliwości rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko i krajobraz

ELEMENT ŚRODOWISKA	PROGNOZA PRZEKSZTAŁCEN
Zanieczyszczenie powietrza	• stosowanie jako źródeł ciepła nośników takich jak: energia elektryczna, gaz, olej opałowy niskosiarkowy; • pozyskiwanie energii ze źródeł odnawialnych; • wykorzystywanie biopaliw i biogazu, spalanych w urządzeniach o wysokim poziomie czystości emitowanych spalin; • ograniczanie tzw. „niskiej emisji”; • ograniczanie transportu tranzytowego;
Wytwarzanie ścieków	• rozbudowa systemu kanalizacji rozdzielczej;
Wytwarzanie odpadów	• nie przewiduje się zagrożeń;
Hałas i wibracje	• stosowanie nawierzchni cichobieżnych na drogach lokalnych i tranzytowych;
Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące	• kablowanie linii elektroenergetycznych SN i NN;
Ryzyko poważnych awarii	• nie przewiduje się;
Wody powierzchniowe	• retencjonowanie wód opadowych do celów gospodarczych;
Wody podziemne	• ograniczanie podpiwniczeń budynków; • utrzymanie wielkości powierzchni biologicznie czynnej, zgodnie z ustalonymi wskaźnikami;
Rzeźba terenu	• przekształcenia lokalnych mikroform rzeźby;
Gleba	• utrzymanie wielkości powierzchni biologicznie czynnej, zgodnie z ustalonymi wskaźnikami; • dotrzymanie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego ustalonych w przepisach odrębnych;
Klimat	• oddziaływanie lokalne na obszarze śródmiejskim; • wystąpią zmiany topoklimatu, lecz skala przekształceń nie będzie miała istotnego, negatywnego wpływu na ogólną ocenę stanu środowiska w mieście;
Pokrywa roślinna	• ustalenie zasad ochrony drzewostanu, • utrzymanie wielkości powierzchni biologicznie czynnej, zgodnie z ustalonymi wskaźnikami;
Świat zwierzęcy	• delimitacja i ochrona terenów zieleni oraz wprowadzanie zadrzewień i zakrzewień stworzą warunki dla lokacji siedlisk fauny, w tym miejsc lęgowych ptaków;
Krajobraz	• nie przewiduje się znaczących zmian na obszarach objętych ochroną konserwatorską;
Prawne formy ochrony ożywionych i nieożywionych elementów środowiska	• brak form ochrony prawnej;
Elementy kulturowe środowiska	• ochrona konserwatorska krajobrazu kulturowego;

5. Ogólna ocena skutków ustaleń na środowisko przyrodnicze poza granicami obszaru zmiany studium

ELEMENT ŚRODOWISKA	PROGNOZA PRZEKSZTAŁCENÍ
Zanieczyszczenie powietrza	wzrost zanieczyszczenia związany z ruchem samochodowym, a w szczególności transportowym, na terenach przyległych do istniejących tras tranzytowych; konieczność perspektywicznej realizacji obwodnicy zachodniej wraz z drogami dojazdowymi;
Wytwarzanie ścieków	bez wpływu;
Wytwarzanie odpadów	konieczność zapewnienia przetworzenia, utylizacji lub składowania odpadów poza obszarem ich wytwarzania (zakład utylizacji odpadów w Rachocinie);
Hałas i wibracje	rozwój układu komunikacyjnego będzie wiązał się ze zwiększoną emisją hałasu, pogorszeniem dotychczasowego klimatu akustycznego na terenach przyległych do tras komunikacyjnych ruchu;
Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące	bez wpływu;
Ryzyko poważnych awarii	bez wpływu;
Środowisko życia człowieka	- pogorszenie warunków związanych z jakością powietrza oraz hałasem komunikacyjnym na terenach mieszkaniowych położonych wzdłuż dróg tranzytowych; - obowiązek przestrzegania dopuszczalnych poziomów emisji zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
Wody powierzchniowe	stosowane technologie oczyszczania ścieków gwarantują dotrzymanie obowiązujących norm i wymagań dotyczących czystości wód odprowadzanych z oczyszczalni ścieków do rzeki Sierpienicy;
Wody podziemne	bez wpływu;
Rzeźba terenu	bez wpływu;
Klimat	intensyfikacja cech typowych dla klimatu obszarów uprzemysłowionych miasta;
Pokrywa roślinna	bez wpływu;
Świat zwierzęcy	bez wpływu;
System ekologiczny bioróżnorodność	bez wpływu;
Krajobraz	bez wpływu;
Prawne formy ochrony ożywionych i nieożywionych elementów środowiska	bez wpływu;
Elementy kulturowe środowiska	bez wpływu;

VII. USZCZEGÓLOWIENIE INFORMACJI WYMAGANYCH W PROGNOZIE

Opracowanie jest realizacją obowiązku określonego w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie, został uzgodniony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 29-01-2014 r. (znak: WOOS -1.411.1.2014.DC).

1. Zakres i stopień szczegółowości:

- a) zakres prognozy oddziaływania na środowisko zgodny z art. 51 ust. 2 ustawy ooś,
- b) stopień szczegółowości - w prognozie należy odnieść się do możliwości zachowania funkcji korytarza ekologicznego (w myśl definicji, zawartej w art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.), jaką pełni w środowisku przyrodniczym dolina rzeki Sierpienicy.

Informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem. W prognozie oddziaływania na środowisko, uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania (art. 52 ust. 1 i ust. 2 ustawy ooś”).

2. Charakterystyka obszaru

2.1. Walory i zasoby przyrodnicze dolin rzecznych

Hydrografia województwa mazowieckiego obejmuje układ rzek, jeziora oraz sztuczne, dolinne zbiorniki wodne, utworzone poprzez przegrodzenie koryt rzecznych zaporami. Układ dolin i sieć rzek zostały ukształtowane w czwartorzędzie, w okresie zlodowaceń, szczególnie w wielkim interglacjale. podczas zlodowacenia środkowopolskiego i podczas maksymalnego zasięgu zlodowacenia bałtyckiego. Cały obszar województwa położony jest w dorzeczu rzeki Wisły i zajmuje 21.1% powierzchni dorzecza w granicach kraju. Do najważniejszych jej dopływów należą: Ilżanka. Radomka. Okrzejka. Wilga. Pilica. Świder. Jeziorka. Narew, Mołtawa, Skrwa Prawa i Skrwa Lewa.

2.2. Obszary zagrożenia powodziowego

Skutki zagrożeń powodziowych na obszarze miasta mogą mieć charakter lokalny lub tylko miejscowy. Stan zagrożenia powstaje w okresie wiosennych roztopów i spływu kry po śnieżnych i mroźnych zimach. Rzadko występują wezbrania letnie związane są z długotrwałymi opadami.

W granicach zmiany planu występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią, wyznaczone na podstawie „Studium dla potrzeb ochrony przeciwpowodziowej - ETAP I - rzeka Sierpienica” sporządzonym przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią określone są przez granice zasięgu wielkiej wody o prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi raz na 100 lat - tzw. wody „stuletniej” Q1%.

2.3. Program udraźniania rzek

W miarę powstawania coraz liczniejszych oczyszczalni ścieków poprawia się jakość wód w rzekach, jednak istniejące przegrody czynią rzekę mało bądź nieprzydatną dla ryb anadromicznych. Aby umożliwić organizmom wodnym – nie tylko rybom – wędrówki niezbędne w ich cyklu życiowym, konieczna jest budowa urządzeń udraźniających rzeki. Właściwe prowadzenie zabiegów rekultywacyjnych może przywrócić rzekom ich ekologiczne walory. Realizacja programu udraźniania rzek województwa mazowieckiego została podzielona na cztery etapy: Etap I - 121 przegród, w tym Skrwa Prawa do górnej granicy Brudzeńskiego Parku Krajobrazowego, Etap II – 98 przegród, w tym Skrwa Prawa powyżej górnej granicy Brudzeńskiego Parku Krajobrazowego, Etap IV – 488 przegród – pozostałe ciek w tym Sierpienica.

2.4. Zagospodarowanie dolin rzecznych

Doliny rzeczne stanowią odrębne układy przyrodnicze, odznaczające się specyficznymi formami budowy geologicznej, rzeźby, stosunków wodnych, klimatu oraz charakterem fauny i flory. Charakter zagospodarowania bezpośredniego sąsiedztwa dolin ma bardzo istotny wpływ na ich walory przyrodnicze. Najwyższy poziom przekształceń związany jest z obszarami zurbanizowanymi, przemysłowymi i elementami sieci komunikacyjnej. Na obszarach, gdzie nie rozwija się urbanizacja, stopień przekształcenia przyrody powiązany jest bezpośrednio z układem typów wykorzystania ziemi. W tym przypadku najwyższy stopień przekształceń związany jest z obszarami upraw (grunty orne, sady). Niższy stopień przekształceń reprezentują obszary użytków zielonych (łąk i pastwisk). Najniższy stopień antropogenizacji wykazują obszary leśne.

W zagospodarowaniu dolin rzecznych występują dwa trudne do pogodzenia cele:

- ochrona rzek i ich dolin oraz związanych z nimi ekosystemów oraz
- zaspokojenie potrzeb związanych z wykorzystaniem zasobów wodnych i zagospodarowaniem dolin, ochrona przed zagrożeniem powodziowym.

Trudność w osiągnięciu tych równorzędnych celów polega na tym, że rozwój społeczny i ekonomiczny, w tym również rozwój osadnictwa na terenach zalewowych, wymuszający techniczną ochronę przeciwpowodziową oraz kanalizowanie rzek są zagrożeniem dla ilościowych i jakościowych zasobów wodnych, naturalnych ekosystemów związanych z wodami płynącymi i dolinami rzecznyymi.

Do najważniejszych barier ekologicznych w dolinach rzek należą: duże ośrodki osadnicze, zbiorniki zaporowe, uprawy gruntów ornych dochodzących aż do brzegów rzek, bezleśne odcinki wzdłuż dolin rzecznych. Istotnymi barierami są wszelkiego rodzaju ogrodzenia dochodzące do rzek oraz mosty drogowe i kolejowe.

3. Rzeka Sierpienica

Sierpienica - lewy dopływ Wisły (recypient - Skrwa Prawa) / powierzchnia zlewni 395,8 km² / długość 52,4 km. Rzeka uchodzi do Skrwy na 62,6 km jej biegu. Jej źródła znajdują się w okolicach Bielska. Ciekami źródłowymi są Sierpienica Prawa i Lewa, przy czym za ciek główny przyjęto uznawać Sierpienicę Lewą. Płynie ona szeroką, miejscami zatorfioną doliną, a otaczająca ją wysoczyzna zbudowana jest z piasków i glin.

W początkowym odcinku Sierpienica płynie przez tereny zabudowane i ma charakter V klasy, ze względu na zanieczyszczenia biogenne i stan mikrobiologiczny. W środkowej części rzeka płynie przez tereny rolne, głównie łąki, dzięki czemu szybko następuje proces samooczyszczania i woda posiada charakter nawet III klasy jakości. Wskaźniki sporadycznie przyjmują IV lub V klasę. Dopiero ścieki komunalne i przemysłowe z Sierpca powodują znaczne zanieczyszczenie ujściowego odcinka Sierpienicy. Rzeka w punkcie poniżej Sierpca prowadzi wody zaliczone do V klasy ze względu na wskaźniki tlenowe, biogenne i mikrobiologiczne.

4. Charakterystyka przyrodnicza doliny rzeki Sierpienicy

Aktualny stan warunków wodnych w zlewni rzeki Sierpienicy wskazuje na systematyczne obniżanie się zwierciadła wód powierzchniowych i podziemnych, pogorszeniem ich jakości, degradację wód gruntowych oraz zmniejszaniem się retencji wodnej. Uległa zmniejszeniu retencja powierzchniowa i poziom wilgoci gleb. Bilans wodny sporządzony dla zlewni Sierpienicy wykazuje, że zlewnia ta charakteryzuje się niewielkimi zasobami wodnymi. Opad i odpływ są niższe niż w innych podobnego typu zlewniach Mazowsza, natomiast parowanie jest znacznie wyższe.

Tereny, przez które przepływa Sierpienica nie stanowią interesującego obiektu przyrodniczego, ze względu na ich typowo rolniczy charakter. Obszar ten należy do najmniej zalesionych w Polsce. Sieć rzeczna jest słabo rozwinięta, brak jest większych jezior, torfowisk i innych kompleksów naturalnych zbiorowisk roślinnych. Bujniejsza roślinność rozwija się wzdłuż dolin rzecznych Sierpienicy i Skrwy.

Na różnorodność roślinności dolin szczególnie wpłynął wykształcający się lokalnie mikroklimat siedlisk. Miejsca położone wyżej charakteryzują się korzystnymi warunkami termicznymi i dobrymi warunkami nasłonecznienia. Gleby nagrzewają się tu stosunkowo szybko ze względu na dość głęboko zalegającą wodę gruntową. Dolina rzeki posiada mniej korzystne nasłonecznienie i warunki termiczne, zalegają tutaj mgły. Warunki przyrodnicze, jakie występują na tym obszarze są typowe dla Niziny Mazowieckiej. Mikrorzeźba terenu i związana z nią stratygrafia przyczyniły się do powstania na tym obszarze kilku rodzajów użytków łąkowych. Większe skupiska nieużytków opanowanych przez roślinność drzewiastą występują w pasie przykorytowym rzeki.

Nieużytki występują w obniżeniach terenowych, w których niemal przez cały rok stagnuje woda.

5. Typy krajobrazów występujących w dolinie Sierpienicy, na obszarach położonych w granicach zmiany planu

- 1) **Jednostka planistyczna 1** - obejmuje obszar centralnej części miasta, położony w dolinie rzeki Sierpienicy, w jej środkowym biegu.

W granicach jednostki można wyróżnić elementy charakterystyczne dla dwóch typów krajobrazu:

- a) Krajobrazu miejskiego terenów otwartych z płacami zadrzewień:

Jest to typ krajobrazu występujący na obszarze ograniczonym ze wszystkich stron zabudową miasta.

Pierwotnie silnie podmokły teren został osuszony poprzez budowę sieci rowów odwadniających - obecnie o zmniejszonej przepustowości. Mimo silnej antropopresji zachowały się tu rzadkie wartościowe zbiorowiska roślinności reprezentowanej głównie przez płacowe zadrzewienia łągu olszowo-jesionowego.

Oprócz tego występują tu łąki i nieużytki oraz roślinność synantropijna.;

- b) Krajobrazu zabudowy mieszkaniowej:

Na obszarze dominuje niska zabudowa jedno- i wielorodzinna charakterystyczna dla małych miast.

Wielu budynkom towarzyszą ozdobne ogrody przydomowe i ogrody o charakterze gospodarczym (np. ogrody warzywne, pozostałości pól uprawnych).

- 2) **Jednostka planistyczna 2** - obejmuje obszar położony w zachodniej części miasta, w bezpośrednim sąsiedztwie południowych granic oczyszczalni ścieków komunalnych.

Na terenach niezabudowanych występuje krajobraz równinny, obejmujący łąki i zieleń synantropijną, w tym nieliczne drzewa ozdobne. Jest to dominujący typ krajobrazu obszarów położonych na skarpie w zachodniej części miasta, pomiędzy muzeum a oczyszczalnią ścieków. Jego geneza jest związana z rolniczym wykorzystaniem doliny Sierpienicy, w wyniku którego pierwotnie zalesione tereny zaczęto przekształcać w użytki zielone (lasu łąkowe), a w bardziej suchych miejscach (siedliskach grądów) także w pola uprawne. Obecnie pola zajmują tu znikomą powierzchnię.

- 3) **Jednostka planistyczna 3** - obejmuje obszar położony we wschodniej części miasta, pomiędzy drogą zbiorczą, prowadzącą od strony obwodnicy wschodniej do centrum, a rzeką Sierpienicą.

W granicach jednostki można wyróżnić elementy charakterystyczne dla dwóch typów krajobrazu:

- a) Krajobrazu lasów łągowych w wąskiej dolinie

Na obszarze nad doliny występują wykształcone łągi olszowo-jesionowe, natomiast na skarpie zaznacza się obecność roślinności grądowej. Stosunkowo niewielka szerokość doliny powoduje, że wiosną jest ona zalana wodą i praktycznie niedostępna dla człowieka.

- b) Krajobrazu mozaiki łąk i zadrzewień w wąskiej dolinie

Omawiany typ krajobrazu występuje w trzech jednostkach położonych we wschodniej części doliny o szerokości 100-200 metrów. Na wspomnianą mozaikę składają się zadrzewienia łąkowe, turzycowiska oraz okresowo podmokłe łąki. Część jednostek pokrywają rozlewiska Sierpienicy. Są to tereny o wysokiej wartości przyrodniczej, dużej atrakcyjności widokowej krajobrazu i dobrej dostępności (poza terenami podmokłymi) związanej z bliskością zabudowy miejskiej.

- 4) **Jednostka planistyczna 4** - obejmuje tereny położone w centralnej części miasta, w granicach śródmieścia, pomiędzy kwartałami zabudowy Starego Miasta a rzeką Sierpienicą.

Są to tereny silnie antropogeniczne, w przeważającej części całkowicie przekształcone w wyniku działalności gospodarczej i rozwoju struktury osadniczej. Krajobraz zdegradowany obecnością elementów infrastruktury technicznej i przemysłu.

Południowo-wschodnią część zajmuje staromiejska zabudowa kwartałna oraz pasmowy, ulicowy układ zabudowy jednorodzinnej, mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej. Północno-wschodnią i centralną część obszaru zajmują tereny należące do Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Sierpcu - zakładów kluczowych dla rozwoju gospodarczego miasta i największego lokalnego pracodawcy. Tereny produkcyjne sąsiadują z terenami usługowo-produkcyjnymi, zlokalizowanymi w części południowej i centralnej - południowo-zachodniej.

W zachodniej części obszaru położone są zadrzewione i zakrzewione działki wchodzące w skład jeszcze obowiązującej strefy ochronnej od oczyszczalni ścieków dla miasta Sierpca.

W północno-zachodniej części obszaru, w strefie nadrzecznej, pozostały enklawy zieleni naturalnej z pozostałościami fitocenozy charakterystycznej dla naturalnej zabudowy biologicznej doliny Sierpienicy. Położone są pomiędzy terenami oczyszczalni ścieków a terenami rozwijających się zakładów mleczarskich oraz terenami usługowo-produkcyjnymi.

6. Rola doliny rzecznej jako korytarza ekologicznego

6.1. Definicja korytarzy ekologicznych i regulacje prawne

Korytarze ekologiczne są niezbędne dla funkcjonowania środowiska przyrodniczego oraz potrzebne dla prawidłowego i efektywnego gospodarowania zasobami przestrzeni. Są ważne dla zachowania życia gatunków biosfery i ekologicznych warunków życia człowieka. Mają znaczenie nie tylko przyrodnicze, ale także społeczne i ekonomiczne. Korytarze ekologiczne są elementami liniowymi w krajobrazie (w przeciwieństwie do płątów), kontrastują z otoczeniem i są elementem sieci tzn. łączą się z płątem lub innym korytarzem.

W polskim prawodawstwie brakuje formalnie zdefiniowanych pojęć łączności ekologicznej oraz sieci ekologicznej. Ustawa o ochronie przyrody w art. 5 pkt. 2 zawiera ogólnikową i nieprecyzyjną definicję korytarza ekologicznego:

Korytarz ekologiczny - obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów.

[Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.)]

Nie pozwala to na kwalifikację obszarów, które według koncepcji naukowych powinny podlegać ochronie ze względu na znaczenie dla zachowania lub odtwarzania łączności przyrodniczych.

Obecnie można zaobserwować zmianę akcentów i odejście od tradycyjnej obszarowej ochrony przyrody, na rzecz zrównoważonego użytkowania i rozwoju, w szerszej perspektywie, zarówno w ujęciu przestrzennym jak i społecznym, gospodarczym, uwzględniając jednocześnie potrzeby zachowania bioróżnorodności na całym rozpatrywanym obszarze.

6.2. Krajowa sieć ekologiczna ECONET-POLSKA

Krajowa sieć ekologiczna ECONET-POLSKA (ECONET-PL) jest wielkoprzestrzennym systemem obszarów węzłowych najlepiej zachowanych pod względem przyrodniczym i reprezentatywnych dla różnych regionów przyrodniczych kraju, wzajemnie ze sobą powiązanych korytarzami ekologicznymi, które zapewniają ciągłość więzi przyrodniczych w obrębie tego systemu.

Obszary chronione w Polsce stanowiły podstawową determinantę kształtowania sieci ECONET-PL.

Z założenia sieć tworzy system ciągły, o strukturze wyznaczonej przez obszary węzłowe i korytarze ekologiczne rangi międzynarodowej i krajowej, które stanowią o specyfice przyrody. Wyróżniono 7 korytarzy międzynarodowych, które łączą tereny położone na przeciwległych granicach kraju. Pozostałe korytarze nazwane korytarzami krajowymi łączą obszary położone wewnątrz z korytarzami głównymi oraz zapewniają wariantowość dróg migracji.

Strukturę krajową sieci tworzą obszary węzłów, składające się z biocentrów i ich otulin oraz korytarze ekologiczne. Obszary wyróżniające się bogactwem ekosystemów wyodrębnione zostały jako obszary węzłowe. Zadaniem tak wyznaczonej sieci jest ochrona łączności ekologicznej w makroskali, a uszczegółowienie i uzupełnienie sieci powinno zostać wykonane na poziomie regionalnym (wojewódzkim)

Na terenie miasta Sierpca nie wyróżnia się obszarów o znaczeniu międzynarodowym ani krajowym. Korytarzami ekologicznymi w systemie ponadlokalnych powiązań przyrodniczych są: dolina rzeki Sierpienicy i fragment doliny rzeki Skrwy Prawej. Stanowią część korytarza północno-centralnego w sieci krajowej ECONET-PL.

Sieć ECONET-PL nie ma w Polsce umocowania prawnego. Program ochrony dolin rzecznych nie został zrealizowany. Pomimo to, sieć została uwzględniona w strategii zagospodarowania przestrzennego kraju.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego uwzględniono koncepcję korytarzy ekologicznych. W analizie uwzględniono krajową sieć ekologiczną ECONET-PL, zwracając szczególną uwagę na znaczenie dolin rzecznych w utrzymaniu ciągłości powiązań przyrodniczych.

6.3. Funkcje i struktura korytarzy ekologicznych

Podstawowe struktury przestrzenne stanowiące korytarze ekologiczne:

- doliny rzeczne wraz z ich zboczami i bezpośrednim otoczeniem (zwłaszcza leśnym),
- pasy i sąsiadujące blisko kępy leśne,
- zadrzewienia, zakrzaczenia i miedze śródpolne,
- użytki zielone (zwłaszcza w mozaikowym krajobrazie polno-leśnym),
- ciągi terenów podmokłych (torfowiskowo-bagiennych),

- urządzone lub naturalne - utrzymywane przez człowieka tereny zielone,
- strefy brzegowe zbiorników wodnych.

Korytarze ekologiczne przyjmują zazwyczaj postać form liniowych, rozciągających się wzdłuż dolin rzek lub szerszych pasm o znacznie mniejszej intensywności użytkowania ziemi niż tereny otaczające.

W zależności od dominującego typu siedliska tworzącego korytarz ekologiczny wyróżnić można korytarze wodne i siedlisk hydrogenicznych, korytarze o przewadze siedlisk kserotermicznych, korytarze zdominowane przez siedliska leśne oraz korytarze ekosystemów górskich lub nadmorskich.

Obszary hydrogeniczne, wododziałowe, źródłiskowe, zadrzewienia śródpolne itp. pełnią istotne funkcje fizjotaktyczne, polegające na stabilizacji małego obiegu wody i biogenów, kumulowaniu materii organicznej, kształtowaniu warunków mikroklimatycznych czy tworzeniu warunków sprzyjających bogactwu nisz ekologicznych w krajobrazie.

Warunkiem istnienia korytarza ekologicznego jest jego nieprzerwanie - trwałą, nieprzekraczalną barierą infrastrukturalną.

Korytarz wędrówkowy (migracyjny) – to przestrzeń służąca przemieszczaniu się zwierząt, roślin i grzybów, obejmująca zróżnicowane siedliska i typy ekosystemów (lądowych i wodnych) na powierzchni ziemi - tworzone przez szatę roślinną, powietrze, wody śródlądowe i morskie. Wyróżnia się je z punktu widzenia poszczególnych migrujących gatunków. Z tego względu różnią się też swym charakterem i ciągłością.

zupełnie różny charakter posiadają korytarze wędrówkowe zwierząt lądowych – dużych i małych ssaków, herpetofauny, ryb, ptaków lub lepidopterofauny. W zależności od rozpatrywanej skali przestrzennej korytarze wędrówkowe mogą obejmować pojedyncze ekosystemy wyspowe, typowe korytarze ekologiczne oraz płaty ekologiczne przez które następuje wędrówka gatunków.

Szczególny charakter posiadają korytarze (przestrzenie) wędrówkowe ptaków, które nie wymagają ochrony przestrzennie ciągłych struktur ekologicznych, ale wyspowo rozłożonych ekosystemów ostoi wędrówkowych.

6.4. Rzeki jako korytarz ekologiczny

Najważniejsze korytarze ekologiczne tworzą doliny rzeczne wraz z rzekami. Rzeki stanowią swoisty szlak komunikacyjny dla roślin i zwierząt. Rzeki, jako korytarz ekologiczny, nie tylko gwarantuje gatunkom roślin i zwierząt warunki do przemieszczania się, ale także daje możliwość schronienia, rozmnażania się i dostępu do pożywienia.

Rzeki, jako korytarze ekologiczne pełnią podstawową funkcję w utrzymaniu bioróżnorodności. Ich istnienie zapobiega szybkiemu wymieraniu wielu gatunków flory i fauny. Pozbawienie doliny rzecznej korytarza ekologicznego oznacza drastyczny spadek różnorodności biologicznej.

Funkcja rzeki jako korytarza ekologicznego ściśle związana jest z utrzymaniem ciągłości rzeki. W dużym uproszczeniu można powiedzieć, że ekologiczna ciągłość rzek i ich dolin to warunki dla swobodnego i bezpiecznego przemieszczania się organizmów wodnych w górę i w dół rzeki. Przerwanie ciągłości cieku zaburza procesy życiowe niektórych organizmów wodnych.

6.5. Znaczenie korytarzy ekologicznych w ochronie siedlisk przyrodniczych

Funkcjonowanie systemów przyrodniczych jakim są ekosystem i krajobraz wymaga istnienia kanałów łączności między poszczególnymi składnikami systemu i między systemem a otoczeniem. W odniesieniu do siedlisk, korytarze pełnią wszystkie ww. funkcje: łącznika, siedliska, filtru, bariery, źródła i ujścia.

Znaczenie i funkcje korytarzy są komplementarne. Przestrzeń korytarzy służy m.in. jako :

- przestrzeń życia i migracji gatunków;
(każdy korytarz ekologiczny umożliwia migrację gatunków, ale nie każda migracja potrzebuje korytarza ekologicznego, bowiem przestrzeń migracyjna nie musi być korytarzem),
- podstawa zachowania różnorodności biologicznej;
- element osłony przeciwoerozyjnej gruntów;
- ekoton ograniczający rozprzestrzenianie zanieczyszczeń
(zwłaszcza z terenów użytków rolnych – eliminujący związki chemiczne i organiczne),
- element bezpieczeństwa w organizacji warunków ruchu drogowego;
- przestrzeń „transmisji” energii i materii w środowisku;
- element ochrony przeciwpowodziowej i retencji materii (nie tylko wody);
- walor krajobrazowy – podnoszący atrakcyjność przestrzeni;
- element organizujący przestrzeń życia człowieka (przedmiot projektowania).

7. Ustalenia projektu zmiany planu dotyczące możliwości zachowania funkcji korytarza ekologicznego, jaką pełni w środowisku przyrodniczym dolina rzeki Sierpienicy.

(zakres szczegółowej prognozy oddziaływania na środowisko)

1. Korytarz ekologiczny – jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów w rozumieniu definicji, zawartej w art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.).

2. Istniejące zagrożenia dla środowiska naturalnego i korytarza ekologicznego doliny rzeki Sierpienicy na obszarze miasta Sierpca oraz w granicach obszarów objętych zmianą miejscowego planu

1) W zagospodarowaniu dolin rzecznych występują dwa, trudne do pogodzenia cele:

- a) ochrona rzek i ich dolin oraz związanych z nimi ekosystemów oraz korytarzy ekologicznych,
- b) zaspokajanie potrzeb związanych z wykorzystaniem zasobów wodnych i zagospodarowaniem dolin oraz konieczność ochrony przed zagrożeniem powodziowym;

Trudność w osiągnięciu tych równorzędnych celów polega na tym, że rozwój społeczny i ekonomiczny, w tym również rozwój osadnictwa na terenach zalewowych, wymuszający techniczną ochronę przeciwpowodziową oraz kanalizowanie rzek może stać się zagrożeniem dla ilościowych i jakościowych zasobów wodnych, naturalnych ekosystemów związanych z wodami płynącymi i dolinami rzecznyymi.

2) Zagrożenia występujące na obszarach

- zanieczyszczenie ujściowego odcinka Sierpienicy przez ścieki komunalne i przemysłowe z Sierpca (rzeka w punkcie poniżej Sierpca prowadzi wody zaliczone do V klasy ze względu na wskaźniki tlenowe, biogenne i mikrobiologiczne,
- systematyczne obniżanie się zwierciadła wód powierzchniowych i podziemnych, w tym zwierciadła wód rzeki Sierpienicy w szczególności w okresach posusznych,
- degradacja wód gruntowych oraz niska retencja wodna,
- niewielkie zasoby wodne zlewni rzeki Sierpienicy,
- opad i odpływ są niższe niż w innych podobnego typu zlewniach Mazowsza, natomiast parowanie jest znacznie wyższe,
- niski poziom retencji powierzchniowej i poziomu wilgoci gleb,
- dolina rzeki posiada mniej korzystne nasłonecznienie i warunki termiczne, często zalegają mgły,
- zaprzestanie wykaszania większości łąk w wyniku czego na terenach nadrzecznych, w wyniku sukcesji wtórnej, dominuje roślinność krzewiasta i drzewiasta, proces ten prowadzi do zatarcia mozaikowej struktury krajobrazu,
- fragmentacja krajobrazu polegająca na podzieleniu płatów przyrodniczych barierami ekologicznymi w wyniku rozwoju osadniczego i urbanizacji obszarów,
- występowanie obszarów szczególnego zagrożenia powodzią wzdłuż całego odcinka biegu rzeki na wysokości miasta,
- występowanie licznych rowów odwadniających oraz kanałów odprowadzających wody opadowe i wody z oczyszczalni,
- wzrastający poziom antropogenizacji środowiska związany z powiększaniem terenów zurbanizowanych, przemysłowych i rozwojem systemów komunikacyjnych,
- naturalne formy krajobrazowe zdegradowane obecnością elementów infrastruktury technicznej i przemysłu, (zjawisko typowe dla zantropogenizowanych obszarów miast o wielowiekowej historii i wielowarstwowych procesach rozwoju osadniczego),
- nadmierne obciążeniem obszarów śródmiejskich i staromiejskich ruchem tranzytowym.

3) Źródła zagrożeń dla korytarzy ekologicznych

- zbytne zwężenie korytarza ekologicznego,
- przecięcie barierami antropogenicznymi utrudniającymi przemieszczanie się organizmów,
- bezpośrednie niszczenie zasobów przyrody w wyniku działalności inwestycyjnej,
- zmiany struktury bilansu wodnego (zwiększenie spływu powierzchniowego kosztem podziemnego, ograniczenie naturalnej retencji),

- zmiany reżimu wodnego siedlisk w wyniku melioracji osuszających i regulacji rzek,
- zmiany trofii siedlisk w wyniku swobodnej migracji biogenów w zlewni,
- skażenie środowiska przyrodniczego i wprowadzanie do łańcuchów troficznych zanieczyszczeń.

4) Fragmentacja i izolacja środowisk

Badania radiotelemetryczne wykazują, że największym zagrożeniem dla trwałości populacji wielu gatunków jest fragmentacja środowiska. Również coraz liczniej prowadzone badania genetyczne pokazały, że fragmentacja i izolacja środowisk wywiera wpływ na liczebność organizmów oraz na różnorodność genetyczną populacji roślin i zwierząt. Fragmentacja środowiska przyczynia się do obniżenia całkowitej liczebności populacji, spadku zmienności genetycznej i obniżenia możliwości przystosowawczych danej populacji, a w konsekwencji do spadku bioróżnorodności.

Wzrasta stopień antropopresji. Przejawia się on w postępującej urbanizacji, wzrastającej gęstości sieci infrastruktury oraz w innych formach oddziaływania człowieka na środowiska. Prowadzi to nie tylko do zmniejszenia powierzchni obszarów cennych (leśnych, torfowych, bagiennych), ale również do fragmentacji środowiska.

3. Elementy rozwiązań planistycznych przyjęte w projekcie zmiany planu, mające na celu utrzymanie funkcji i roli korytarza ekologicznego doliny rzeki Sierpienicy:

- analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym i użytkowaniu terenów w stosunku do ustaleń obowiązującego planu miejscowego,
- uwzględnienie wytycznych wynikających z polityki rozwoju gospodarczego miasta,
- uwzględnienie ustaleń Studium UiKZP miasta Sierpc,
- ocena wartości, stanu zainwestowania oraz stanu własności terenów na obszarze zmiany planu - jako podstawa do przeprowadzenia delimitacji i ustalenia nowego przeznaczenia terenów;
- ochrona ciągłości dolin rzecznych i linii brzegowej wód,
- ochrona brzegów rzek przed zabudową i niszczeniem szaty roślinnej,
- kształtowania pasmowych struktur przyrodniczych w postaci terenów zieleni skarpowej i zieleni urządzonej,
- ustalenie granic, funkcji oraz form użytkowania terenów zieleni chronionej,
- ustalenie zasad ochrony, restytucji i intensyfikacji struktur zieleni,
- ustalenie wskaźników powierzchni biologicznie czynnych wymaganych na terenach zurbanizowanych i przemysłowo-usługowych,
- ograniczenie zabudowy na terenach nadbrzeżnych doliny Sierpienicy,
- zapobieganie rozpraszaniu zabudowy na terenach funkcjonalnych oraz niedopuszczanie do zlewania się struktur osadniczych,
- wyznaczenie stref ochronnych,
- ustalenie zasad zagospodarowania terenów objętych granicami szczególnego zagrożenia powodzią,
- wykluczenie możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych,
- zakaz składowania odpadów komunalnych, przemysłowych i energetycznych, lokalizacji wylewisk gnojownicy i nieczystości oraz grzebowisk zwierząt,
- wybór najmniej konfliktowych lokalizacji inwestycji infrastrukturalnych,
- ustalenie zasady prowadzenia sieci uzbrojenia w liniach rozgraniczających dróg.

a) cele:

- zachowanie ciągłości systemu przyrodniczego w postaci ochrony korytarza ekologicznego doliny rzeki pełniącego również funkcję przewietrzającą,
- zachowanie i kształtowanie drożności ekologiczno-przestrzennej,
- ochrona pasów terenów nadrzecznych przed intensywnym zagospodarowaniem,
- odtworzenie odpowiednich gatunkowo struktur zieleni,
- ochrona walorów przyrodniczych i funkcjonalnych rzeki Sierpienicy poprzez realizację odrębnych programów rewitalizacji i rewitalizacji.

b) kierunki działań:

- prowadzenie czynnych zbiegów ochronnych, zwiększenie zadrzewień i konsolidacji form zieleni naturalnej, z uwzględnieniem mozaikowości i różnorodności siedlisk,
- wzbogacenie terenów roślinnością charakterystyczną dla fitocenozy krajobrazu,
- w czasie prowadzenia robót polegających na regulacji wód lub budowie wałów przeciwpowodziowych obowiązek ochrony terenów i skupisk roślinności o szczególnych wartościach przyrodniczych, krajobrazowych, ekologicznych, terenów masowych lęgów ptactwa, skupisk gatunków chronionych oraz tarlisk, zimowisk, przepławek i miejsc masowej migracji ryb oraz innych organizmów wodnych,
- w planach budowy i modernizacji ciągów komunikacyjnych obowiązek kształtowania obejść ekologicznych, poprzez umieszczanie tzw. biologicznej zabudowy dróg,
- poszerzanie i wykonywanie przepustów w przecinających korytarze nasypach drogowych,
- uwzględnianie szlaków migracyjnych zwierząt, głównie ryb, przy lokalizacji urządzeń wodnych,
- ochrona gatunków okresowo migrujących przez ograniczenia ruchu pojazdów w miejscach bezpośredniego i znaczącego zagrożenia dla okresowo migrujących gatunków zwierząt, a tym samym dla użytkowników dróg,
- ograniczanie procesów obniżania poziomu wód gruntowych,
- likwidacja dzikich wysypisk śmieci,
- monitorowanie skutków środowiskowych budowy i eksploatacji dróg na różnorodność biologiczną,
- wprowadzenie monitoringu korytarzy ekologicznych.

c) przyjęte rozwiązania planistyczne pozwolą ograniczyć skutki urbanizacji i uprzemysłowienia obszarów poprzez zachowanie zasady zrównoważonego rozwoju. Realizacja ustaleń planu pozwoli zagwarantować, iż:

- nie powstaną bariery dzielące korytarz i ciąg ekologiczny,
- ocalone zostaną istniejące, zinwentaryzowane siedliska fauny i flory,
- powstrzymana zostanie dalsza degradacja krajobrazu, postępująca poprzez niekontrolowany rozwój zabudowy i bezplanowe zagospodarowywanie terenów;
- nie ulegnie znaczącej zmianie ogólny bilans powierzchni biologicznie czynnych,
- zostanie poprawiony stan techniczny istniejących dróg,
- w perspektywie powstanie układ obwodnicowy, który pozwoli na wyprowadzenie ruchu transportowego z centrum miasta,
- docelowo powstaną kompletne systemy infrastruktury technicznej,
- zlikwidowane zostaną linie napowietrzne SN.

8. Podsumowanie

Ocena wpływu działalności człowieka na różnorodność przyrodniczą może być schematyczna, ponieważ istnieje wiele przykładów świadczących o tym, że umiarkowane przekształcenie przestrzeni sprzyja zachowaniu, a nawet zwiększeniu różnorodności biologicznej w stosunku do układów nieprzekształconych.

Termin „korytarz ekologiczny” stosowany jest szeroko, w ochronie przyrody, ekologii krajobrazu, planowaniu przestrzennym i urbanistyce. Główna rola, jaką przypisuje się korytarzom ekologicznym, to umożliwianie przemieszczania się organizmów między płatami siedlisk.

W rozważaniach dotyczących oddziaływania inwestycji na gatunki roślin i zwierząt, siedliska przyrodnicze i obszar doliny rzecznej, należy uwzględnić inne niż przewodnik (łącznik) funkcje korytarzy ekologicznych: siedlisko, filtr, barierę, źródło i ujście. Specyfika i zróżnicowanie biologii, form i kanałów dyspersji gatunków „naturowych” powoduje, że korytarze korzystne dla zapewnienia właściwych warunków ochrony są różne pod względem wielkości i struktury. Mogą się one nakładać, krzyżować, a pod względem potrzeb poszczególnych gatunków także wykluczać.

Wpływ działalności człowieka na korytarze ekologiczne jest wieloaspektowy. Realizacja funkcji może być modyfikowana poprzez zmianę formy, intensywności i struktury przestrzennej użytkowania, zmianę rzeźby terenu, stosunków wodnych, mikroklimatu. Znaczące oddziaływanie może nastąpić w efekcie wprowadzania do krajobrazu nowych struktur, które najczęściej tworzą bariery lub filtry w istniejących korytarzach i stają się nowymi.

Konieczność ochrony dolin rzecznych i związanych z nimi ekosystemów wynika z aktów prawnych dotyczących ochrony dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego rozumianej jako cel środowiskowy. Natomiast ochrona przeciwpowodziowa wynika głównie z Ramowej Dyrektywy Wodnej i ustawy Prawo wodne, przy czym zagospodarowanie przestrzenne dolin rzecznych podporządkowane jest regulacjom zawartym w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

VIII. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest dokumentem planistycznym ustalającym zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego oraz zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele wraz z ustaleniem zasad ich zagospodarowania i zabudowy, a także ustalającym warunki ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji.

W przypadku braku realizacji ustaleń zawartych w planie miejscowym istnieje potencjalne ryzyko pogłębienia niekorzystnych zmian w środowisku przyrodniczym i mieszkaniowym, w granicach obszarów Jednostek planistycznych i w najbliższym otoczeniu oraz wystąpienia nowych zjawisk, takich jak:

- realizacja inwestycji ukierunkowanych wyłącznie na osiągnięcie celów własnych, realizowanych na podstawie wydawanych decyzji lokalizacyjnych,
- niekontrolowany rozwój zabudowy produkcyjnej i produkcyjno-usługowej oraz towarzyszącej jej infrastruktury technicznej,
- marginalizacja problematyki ochrony środowiska przyrodniczego i postępująca degradacja struktur przyrodniczych, w szczególności na terenach inwestycji gospodarczych i mieszkaniowych,
- brak ochrony walorów przyrodniczych, krajobrazowych, bioróżnorodności, a w konsekwencji degradacja krajobrazu przyrodniczego i kulturowego,
- zawężenie korytarzy migracyjnych, prowadzące w efekcie do zaburzenia ciągłości korytarza ekologicznego doliny rzeki Sierpienicy,
- ryzyko realizacji inwestycji na terenach szczególnego zagrożenia powodzią, w sposób niezgodny z obowiązującymi regulacjami prawnymi,
- brak koordynacji i koherencji w zagospodarowywaniu przestrzennym terenów,
- postępująca degradacja terenów zabudowy śródmiejskiej,
- utrzymanie istniejącego, niewydolnego układu komunikacyjnego,
- wzrost emisji zanieczyszczeń i pogorszenie jakości powietrza,
- pogorszenie klimatu akustycznego poprzez m.in. utrzymanie wysokiego natężenia hałasu generowanego przez wzmożony ruch tranzytowy (w wyniku zaniechania realizacji inwestycji związanych z modernizacją dróg);
- potencjalny wzrost zanieczyszczeń wód powierzchniowych, podziemnych i powierzchni terenu,
- ograniczenie presji i świadomości społecznej dotyczącej jakości środowiska przyrodniczego i mieszkaniowego oraz potrzeby ochrony wartości przyrodniczych i kulturowych.

IX. INFORMACJE O POSTĘPOWANIU W ZAKRESIE TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

(art.55 ust.3 pkt.4 u.u.i.ś.)

Realizacja ustaleń projektu zmiany miejscowego planu nie spowoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko ze względu na położenie obszarów (Jednostek planistycznych) w znacznej odległości od granic państwa.

Projekt zmiany planu nie zawiera rozstrzygnięć i nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Zatem postępowania w tym zakresie nie przeprowadzano.

X. UZASADNIENIE WYBORU PRZYJĘTEGO DOKUMENTU W ODNIESIENIU DO ROZPATRYWANYCH ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

(art.55 ust.3 u.u.i.ś.)

W trakcie prac nad projektem zmiany miejscowego planu rozważane były warianty rozwiązań planistycznych, w których analizowano zakres i skutki przekształceń funkcjonalno-użytkowych oraz możliwości rozwiązań w zakresie układu komunikacji lokalnej i tranzytowej.

Na podstawie wniosków złożonych przez zainteresowane podmioty oraz prowadzonych konsultacji ustalono granice terenów przeznaczonych dla rozwoju zakładów produkcyjnych i produkcyjno-usługowych w relacji do granic terenów zabudowy jednorodzinnej oraz terenów zieleni, biorąc pod uwagę zmiany stosunków prawno-własnościowych gruntów i planowane wykupy terenów.

Istotne znaczenie dla ustaleń zmiany planu miały ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów odrębnych, w tym dotyczące obszarów zagrożenia powodzią, zwłaszcza w granicach Jednostek planistycznych 1 i 4.

Znaczenie dla przyjętych rozwiązań w granicach Jednostki planistycznej 4, mają decyzje Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, w których zwolnił część działek gruntów od obowiązujących na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zakazów, w tym od zakazu wnoszenia obiektów budowlanych oraz zakazu zmiany ukształtowania terenu.

Analizom planistycznym poddano efektywność i przydatność terenów dla realizacji przedsięwzięć, możliwości rozbudowy systemu infrastruktury technicznej i komunikacyjnej oraz cele społeczne możliwe do osiągnięcia w wyniku realizacji polityki rozwoju gospodarczego miasta Sierpca.

Na podstawie oceny prac i wariantów roboczych podjęta została decyzja o wyborze ostatecznych, najkorzystniejszych i możliwych do realizacji rozwiązań, definiujących kierunki polityki rozwoju przestrzennego miasta oraz uwzględniających oczekiwania zainteresowanych stron.

Rozwiązań alternatywnych nie przedstawiono również ze względu na brak obszarów Natura 2000 w granicach Jednostek planistycznych i w najbliższym otoczeniu.

XI. MONITORING REALIZACJI POSTANOWIEŃ DOKUMENTU

Propozycje dotyczące metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu

(art.55 ust.3 pkt.5 u.u.i.ś.)

Przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie regulują metod analizy ustaleń zmiany miejscowego planu. Narzędziem mogącym pomóc w analizie skutków realizacji i postanowień dokumentu jest ocena aktualności planu przeprowadzana przez Burmistrza Miasta Sierpc, co najmniej raz na 4 lata.

System monitoringu i oceny rozwoju miasta służyć ma obserwacji zmian zachodzących w sferze przestrzennej i społeczno-gospodarczej. Monitorowanie zmian i tworzących się trendów w jakości życia odbywać się będzie głównie poprzez badanie rezultatów osiąganych w przestrzeni poprzez realizację konkretnych inwestycji i monitorowanie ich oddziaływań.

W celu ograniczenia potencjalnego, negatywnego wpływu ustaleń projektu zmiany planu na środowisko wskazana jest realizacja następujących działań:

- prowadzenie monitoringu zmian jakości poszczególnych komponentów środowiska naturalnego (wody, gleby, powietrze i klimat akustyczny, zwłaszcza wzdłuż dróg tranzytowych);
- prowadzenie monitoringu systemów unieszkodliwiania ścieków,
- ciągła kontrola systemu gospodarki odpadami;
- systematyczna analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym oraz bieżące aktualizowanie dokumentacji geodezyjnej,
- wprowadzenie monitoringu obszarów krajobrazowych w dolinie rzeki Sierpienicy między innymi dla oceny stanu siedlisk, szaty roślinnej i fauny oraz skuteczności prowadzonych zabiegów ochronnych (zadanie służb Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, we współdziałaniu z władzami samorządowymi);
- wykonanie szczegółowej inwentaryzacji przyrodniczej w zakresie występujących gatunków flory i fauny, w szczególności na obszarach przyrodniczych doliny rzeki Sierpienicy,
- prowadzenie monitoringu zmian w strukturze użytkowania gruntów,
- wprowadzenie monitoringu obszarów i obiektów dziedzictwa kulturowego, w ramach okresowych aktualizacji programu opieki nad zabytkami (zadania własne samorządu i służb Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków);

Kontrolę i monitoring winny być prowadzone w ramach przepisów prawa powszechnie obowiązującego oraz prawa lokalnego. Punktem wyjścia do monitorowania zmian na skutek realizacji ustaleń dokumentu jest baza danych GIS. Obejmuje ona wszechstronne informacje z zakresu środowiska przyrodniczego i antropogenicznego.

Zawiera wszystkie informacje przestrzenne wymagane w u.u.i.ś. oraz u.p.z.p.

System GIS daje m.in. możliwość:

- prowadzenia rejestrów wraz z przestrzennym rozmieszczeniem obiektów do niego wpisanych,
- przeprowadzenia analizy zgodności wydanych pozwoleń budowlanych z miejscowym planem,
- przeprowadzenia oceny zagrożenia dla form ochrony przyrody i najcenniejszych siedlisk przyrodniczych, w tym urządzonych terenów zieleni na skutek planowanych inwestycji.

Dzięki wykorzystaniu systemu informacyjnego GIS do monitorowania zmian w zagospodarowaniu przestrzennym analiza częstotliwości zmian możliwa będzie na bieżąco wraz z ich rejestrowaniem. W sytuacji wystąpienia niekorzystnych zjawisk możliwe będzie podjęcie stosownych działań planistycznych.

Ponadto, w zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska odpowiedzialne są jednostki i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, starostwa powiatowe, urzędy wojewódzkie, a w zakresie ochrony przyrody Lasy Państwowe, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska oraz jednostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska, np. IMGW, RZGW i inne.

Zgodnie z art. 10 Dyrektywy 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w celu uniknięcia powielania monitoringu raporty o stanie i jakości poszczególnych elementów środowiska powinny być przekazywane do Urzędu Miasta Sierpc. Ogólny stan środowiska jest monitorowany w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane są corocznie w raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji.

XII. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Rozwiązania przyjęte w projekcie zmiany miejscowego planu są zgodne z ustaleniami prognozy oddziaływania na środowisko, obejmującej zakres informacji określony w art. 51 u.u.i.ś. oraz uwzględniają wymagania zawarte w opiniach właściwych organów, o których mowa w art. 57 i 58 u.u.i.ś.

Zgodnie z art. 11 u.p.z.p. oraz art. 52 u.u.i.ś. dokument uwzględnia ustalenia wynikające z opracowań planistycznych i programów o znaczeniu lokalnym, regionalnym i krajowym.

Obszary objęte projektem zmiany planu obejmują w przeważającej części tereny przeobrażone antropogenicznie, zurbanizowane lub uprzemysłowione. Zmiany i przekształcenia poszczególnych elementów środowiska następowały w procesach przemian osadniczych i industrialnych, często w sposób niekontrolowany i bezplanowy.

Projekt zmiany miejscowego planu ustala zasady kształtowania ładu przestrzennego, zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz zasady ich zagospodarowania i zabudowy.

Projekt określa granice rozwoju układu urbanistycznego oraz ustala zasady ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Wzrost inwestycji, w szczególności związany z rozwojem zakładów produkcyjnych i produkcyjno-usługowych w granicach Jednostki planistycznej 4 spowoduje zwiększenie intensywności użytkowania terenów, wzrost natężenia ruchu komunikacyjnego, a także zmiany topoklimatu. Pogłębione zostaną cechy klimatu industrialnego. W ograniczonym stopniu zmianie ulegną warunki środowiska mieszkaniowego. Wpływ ten jednak będzie ograniczony i nie zmieni w istotnej skali warunków panujących na już przeobrażonym antropogenicznie obszarze. Wyznaczone zostały tereny zieleni buforowej, oddzielającej zakłady produkcyjno-usługowe od rzeki Sierpicy oraz strefa ochronna od terenów zabudowy jednorodzinnej mieszkaniowo-usługowej.

Ustalenia projektu zmiany planu w zakresie ochrony i kształtowania środowiska opierają się na delimitacji struktur przyrodniczych oraz określeniu ich funkcji i zasad ochrony. Nie ulegną istotnym zmianom warunki środowiskowe panujące w granicach pozostałych Jednostek planistycznych.

Ustalono docelowe rozwiązania układu komunikacyjnego, obejmujące tereny przygotowane dla perspektywicznej, etapowej realizacji inwestycji, w tym m.in. budowy obwodnicy zachodniej miasta oraz dróg dojazdowych. Elementy systemu komunikacji wyznaczone do realizacji pierwszoplanowej to system dróg rowerowych, co wynika zarówno z ograniczeń powodziowych jak i z możliwości inwestycyjnych miasta.

W strategii rozwoju przestrzennego uwzględnione zostały bariery ograniczające możliwości inwestycyjne, w szczególności obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Ustalono warunki i wskazano możliwości realizacji inwestycji na tych obszarach.

Ustalenia projektu zmiany miejscowego planu są prawidłowe z punktu widzenia zasad kształtowania ładu przestrzennego i odpowiadają uwarunkowaniom ekofizjograficznym. Zabezpieczają, pomimo priorytetowych założeń

rozwoju gospodarczego miasta, standardy środowiskowe określone w przepisach odrębnych.

Celem przyjętych ustaleń jest również utrzymanie i ochrona istniejących zasobów zieleni ściśle związanej z doliną rzeki Sierpienicy oraz utrzymanie funkcji rzeki jako korytarza ekologicznego.

Tzw. ekologiczna ciągłość przestrzeni doliny rzecznej, nawet w układzie przewężonym, to warunek dla przemieszczania się fauny i flory.

Bioróżnorodność obszarów może zostać utrzymana lub odtworzona poprzez ochronę i restytucję zdegradowanej fitocenozy oraz zapewnienie warunków dla naturalnego rozwoju. Przyjęte ustalenia w zakresie ochrony wartości przyrodniczych zapobiegają dalszej degradacji środowiska i postępującej dewaloryzacji terenów.

Nie przewiduje się znacząco negatywnych oddziaływań ustaleń projektu na istniejące obecnie zasoby środowiska przyrodniczego oraz wystąpienia zagrożeń dla zdrowia i życia mieszkańców.

Rozwiązania są zgodne z przepisami prawa ochrony środowiska oraz ochrony dziedzictwa kulturowego.

Nie ma możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na obszary Natura 2000. Nie przewiduje się znacząco negatywnych oddziaływań ustaleń zmiany planu na istniejące formy prawne ochrony przyrody.

Ocenia się, że poza zasięgiem bezpośredniej uciążliwości dróg standardy jakości środowiska będą mieściły się w granicach dopuszczalnych norm.

W bezpośrednim otoczeniu tras komunikacyjnych nie postuluje się ograniczania zagrożeń dla środowiska i zdrowia ludzi środkami przestrzennymi, degradującymi walory krajobrazowe, bowiem takie możliwości daje stosowanie odpowiednich rozwiązań technicznych w obiektach budowlanych oraz kształtowanie odpowiednich struktur zieleni towarzyszącej, o funkcji izolacyjnej.

Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań ustaleń na istniejące formy ochrony środowiska kulturowego.

Projekt zmiany miejscowego planu uwzględnia obowiązujące przepisy odrębne dotyczące ochrony stanowisk archeologicznych oraz ochrony konserwatorskiej krajobrazu.

XII. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpienicy, w granicach administracyjnych miasta Sierpca, zatwierdzonego Uchwałą Nr 396/XLVII/2010 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 10 listopada 2010 r.

Obszary objęte projektem zmiany miejscowego planu stanowią wydzielone granicami jednostki planistyczne:

- 1) **Jednostka planistyczna 1** –obszar określony w załączniku nr I do Uchwały Nr 228/XXXII/2012 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 23 października 2012 r., obejmujący tereny położone poniżej przebiegu ulic: Słowackiego (od wschodu), Żwirki i Wigury (od północy) oraz powyżej wylotów ulic Konopnickiej i Św. Wawrzyńca od zachodu, a podnóżem skarpy doliny od strony południowej;
- 2) **Jednostka planistyczna 2** – obszar określony w załączniku nr I do Uchwały Nr 229/XXXII/2012 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 23 października 2012 r., obejmujący tereny położone w obrębie ul. ul. Narutowicza i Bojanowskiej;
- 3) **Jednostka planistyczna 3** – obszar określony w załączniku nr I do Uchwały Nr 259/XXXVI/2012 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 28 grudnia 2012 r., obejmujący tereny położone w obrębie ul. Mickiewicza;

- 4) **Jednostka planistyczna 4** – obszar określony w załączniku nr I do Uchwały Nr 276/XXXVIII/2013 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 27 lutego 2013 r., obejmujący tereny wyznaczone przebiegiem ulic: Żeromskiego, Wojska Polskiego, wzdłuż rzeki Sierpienicy, projektowaną obwodnicą zachodnią oraz ulicą Bojanowską;

Opracowanie jest realizacją obowiązku wynikającego z przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 51 ust. 1 u.u.i.ś. organ opracowujący projekt zmiany miejscowego planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 53 u.u.i.ś. zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie, został uzgodniony z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Sierpcu oraz Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie:

- zakres prognozy oddziaływania na środowisko zgodny z art. 51 ust. 2 ustawy ooś,
- stopień szczegółowości - w prognozie należy odnieść się do możliwości zachowania funkcji korytarza ekologicznego (w myśl definicji, zawartej w art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.), jaką pełni w środowisku przyrodniczym dolina rzeki Sierpienicy.

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu zmiany miejscowego planu uwzględnia wymagania określone w art. 51 ust. 2 u.u.i.ś. oraz art. 52 ust. 1 i 2 u.u.i.ś.

Opracowanie składa się z tekstu oraz rysunku prognozy, wkreślonego na rysunki zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wykonanych osobno dla każdej z Jednostek planistycznych.

Mając na uwadze wymagania proceduralne i prawne, w prognozie oddziaływania na środowisko zamieszczono:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami;
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;
- charakterystykę środowiska, w szczególności obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpienicy;
- uwarunkowania środowiska przyrodniczego oraz uwarunkowania ekofizjograficzne do zagospodarowania przestrzennego;
- charakterystykę ustaleń projektu zmiany miejscowego planu,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu;
- informacje o potencjalnych zmianach stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu;
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu - informacje dotyczące rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub we współczesnej wiedzy;
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko;
- ustalenia dotyczące możliwości zachowania funkcji korytarza ekologicznego, jaką pełni w środowisku przyrodniczym dolina rzeki Sierpienicy;
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;

Prognoza oddziaływania na środowisko obejmuje tereny położone w granicach projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz bezpośrednie otoczenie, w zakresie potencjalnych wzajemnych wpływów.

Określa skutki ustaleń dla elementów środowiska: powietrza, klimatu, powierzchni ziemi, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, ludzi, świata zwierzęcego i roślinnego oraz krajobrazu, w związku z potencjalną możliwością wystąpienia emisji zanieczyszczeń do atmosfery, hałasu, wytwarzaniem odpadów na obszarze objętym zmianą studium oraz na terenach pozostających w zasięgu bezpośredniego oddziaływania.

Zakres zmian w zagospodarowaniu przestrzennym w stosunku do obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz struktura przestrzenna układu urbanistycznego w granicach Jednostek planistycznych:

1) **Jednostka planistyczna 1:**

Obszar objęty granicami zmiany planu położony jest w całości w granicach zasięgu wód powodziowych Q1% i zalicza się do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią (ZZ).

W związku z naturalnymi ograniczeniami w możliwościach zabudowy i zagospodarowania terenów, w projekcie wprowadzono zmiany w strukturze przestrzennej układu urbanistycznego, polegające na przeznaczeniu terenów otwartych na tereny zieleni urządzonej oraz ograniczeniu rozbudowy lokalnego układu komunikacyjnego.

Strukturę przestrzenną układu urbanistycznego tworzą:

- tereny otwarte z zielenią naturalną, obejmującą niską roślinność nadrzeczną, niewielkie, płatowe zadrzewienia łęgu olszowo-jesionowego; dominuje zieleń łąkowa, synantropijna;
- meandrujące koryto rzeki Sierpienicy oraz obszar starorzecza otoczony drzewami,
- tereny dróg lokalnych, dojazdowych i pieszo-jezdných,
- obrzeża ekstensywnej zabudowy śródmiejskiej, mieszkaniowej.

2) Jednostka planistyczna 2:

W projekcie nie wprowadzono istotnych zmian w strukturze przestrzennej układu urbanistycznego.

Zmiana miejscowego planu obejmuje aktualizację granic i ustaleń dotyczących terenów funkcjonalnych oraz korekty rozwiązań elementów komunikacji obsługującej tereny zabudowy jednorodzinnej.

Strukturę przestrzenną układu urbanistycznego tworzą:

- tereny zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej jednorodzinnej,
- tereny drogi zbiorczej prowadzącej do Muzeum Wsi Mazowieckiej,
- fitocenoza: dominuje zieleń niska, synantropijna, porastająca działki gruntu, nieliczne drzewa na poboczach ulicy i działkach zabudowanych;

3) Jednostka planistyczna 3:

W projekcie nie wprowadzono istotnych zmian w strukturze przestrzennej układu urbanistycznego.

Zmiana miejscowego planu obejmuje aktualizację granic i ustaleń dotyczących terenów funkcjonalnych oraz korekty rozwiązań elementów komunikacji obsługującej tereny zabudowy jednorodzinnej.

W północno-wschodniej części obszaru występują rejon zagrożone osuwaniem się mas ziemnych oraz tereny o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich i hydrogeologicznych. W granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią położony jest jedynie fragment terenów zieleni nadrzeczej.

Strukturę przestrzenną układu urbanistycznego tworzą:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- tereny dróg i ulic lokalnych, dojazdowych oraz pieszo-jezdných,
- tereny obiektów infrastruktury kanalizacyjnej,
- tereny otwarte z zielenią naturalną w północno-wschodniej części obszaru, obejmującą roślinność nadrzeczną, niewielkie, płatowe zadrzewienia łęgu olszowo-jesionowego, roślinność łąkową, synantropijną oraz skarpy.

4) Jednostka planistyczna 4:

Zmiana ustaleń miejscowego planu obejmuje:

- a) powiększenie obszarów wskazanych dla strategicznego rozwoju gospodarczego i lokalizacji nowych inwestycji, obejmujących tereny zabudowy produkcyjnej, składowej i magazynowej, oznaczonych na rysunku symbolem P, poprzez zmianę i dookreślenie dotychczas obowiązujących ustaleń;
- b) powiększenie obszarów wskazanych dla progresywnego rozwoju gospodarczego i lokalizacji nowych inwestycji, obejmujących tereny zabudowy produkcyjno-usługowej, przeznaczone dotychczas na tereny usług, zadrzewień i zalesień, oznaczone na rysunku symbolem P/U;
- c) wyznaczenie obszarów dla lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, w obrębie granic terenów obiektów produkcyjnych, składów i magazynów (P) oraz terenów produkcyjno-usługowych (P/U);
- d) odstąpienie od lokalizacji usług turystycznych i funkcji rekreacyjno-wypoczynkowych pomiędzy obszarami wskazanymi dla rozwoju gospodarczego, a terenami infrastruktury komunalnej i przeznaczenie tych terenów na tereny zadrzewień i zakrzewień o funkcji izolacyjnej, oznaczone symbolem Z;
- e) aktualizację granic terenów zabudowy jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej, oznaczonych symbolem MN/U;

- f) aktualizację granic obszarów szczególnego zagrożenia powodzią (ZZ) wyznaczonych przez granice zasięgu wielkiej wody o prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi raz na 100 lat - tzw. woda „stuletnia”, oznaczone na rysunku symbolem Q1%, zgodnie z ustaleniami „Studium dla potrzeb ochrony przeciwpowodziowej ETAP I - rzeka Sierpienica” sporządzonym przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie;
- g) określenie granic terenów wyłączonych z obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, na mocy decyzji Dyrektora RZGW, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- h) ustalenia dotyczące realizacji przedsięwzięć, które mogą umożliwić wyłączenie terenów położonych w granicach wód wezbraniowych Q1% z obszarów zagrożenia powodzią [ZZ];
- i) etapowanie modernizacji i rozbudowy układu komunikacyjnego obszaru, poprzez oznaczenie perspektywicznych inwestycji drogowych (informacje do planu);
- j) rozbudowę lokalnego, obsługującego układu komunikacji poprzez budowę nowych dróg rowerowych, wewnętrznych, dostępnych publicznie, w tym dróg rowerowych wyznaczonych w liniach rozgraniczających normatywnych dla dróg publicznych, przewidzianych perspektywnie do realizacji;

Strukturę przestrzenną układu urbanistycznego tworzą:

- tereny przemysłowe zakładów produkcji mleczarskiej OSM Sierpc,
- tereny usługowo-produkcyjne,
- tereny zabudowy śródmiejskiej o charakterze pierzejowym i oficynowym,
- tereny zabudowy jednorodzinnej mieszkaniowo-usługowej,
- tereny zieleni izolacyjnej w obowiązującej strefie ochronnej od oczyszczalni ścieków komunalnych,
- tereny pasmowej zieleni nadrzecznej i skarp formujących koryto rzeki Sierpienicy

Przeprowadzono ocenę oddziaływania na środowisko projektu zmiany miejscowego planu oraz przeanalizowano przewidywane skutki ustaleń dla środowiska, w tym:

- 1) wpływ ustaleń na rzeźbę terenu, glebę i powierzchnię ziemi
- 2) wpływ ustaleń na środowisko wodne
- 3) wpływ ustaleń na zanieczyszczenie gleby i ziemi
- 4) wpływ ustaleń na szatę roślinną, faunę i krajobraz
- 5) wpływ ustaleń na topoklimat oraz na warunki wymiany powietrza
- 6) wpływ ustaleń na obszary i obiekty chronione odrębnym statusem prawnym
- 7) wpływ ustaleń na funkcjonowanie systemu przyrodniczego w granicach zmiany studium
- 8) skutki ustaleń dla jakości środowiska

Planowane rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne w zakresie zagospodarowania obszarów w granicach Jednostek planistycznych są zgodne z kierunkami polityki rozwoju przestrzennego miasta, z wyznaczonymi celami rozwoju gospodarczego i społecznego określonymi w programie rozwoju lokalnego Sierpca oraz odpowiadają zasadom ustalonym w odrębnych, ponadlokalnych opracowaniach planistycznych.

Projekt uwzględnia walory, możliwości i ograniczenia obszarów zmiany miejscowego planu.

Ustalono zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele wraz z ustaleniem zasad ich zagospodarowania i zabudowy, a także ustala warunki ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji,

W wyniku realizacji ustalonych zasad kształtowania ładu przestrzennego i zagospodarowania terenów zahamowany zostanie proces niekontrolowanej ekspansji i degradacji struktur przyrodniczych. W tym względzie ustalenia w zakresie ochrony środowiska należy ocenić za właściwe. Gwarantują utrzymanie standardów środowiskowych, określonych w obowiązujących przepisach odrębnych.

Lokalne warunki ekofizjograficzne nie kolidują z planowaną dyslokacją funkcji i zagospodarowaniem terenów, a przyjęte rozwiązania w zakresie ochrony wartości przyrodniczych zapobiegają dalszej degradacji środowiska i postępującej dewaloryzacji terenów otwartych w wyniku zanikania struktur przyrodniczych, charakterystycznych dla obszarów krajobrazów fitogenicznych w dolinie rzeki Sierpienicy.

Przewidywane oddziaływanie na środowisko będzie proporcjonalne do skali intensywności zabudowy, gęstości zaludnienia, związanych z tym ilości odprowadzanych ścieków, wytwarzanych odpadów, emisji zanieczyszczeń, etc., a także do natężenia ruchu komunikacyjnego, lokalnego i tranzytowego. Ochronę przed uciążliwościami zapewniają obowiązujące przepisy odrębne.

Nie przewiduje się lokalizacji obiektów oddziałujących znacząco na środowisko. Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań planowanych inwestycji na istniejące zasoby środowiska przyrodniczego.

W projekcie zmiany planu określono zasady delimitacji, ochrony i kształtowania struktur zieleni.

Głównym walorem i zasobem lokalnego środowiska przyrodniczego jest fitocenoza obszarów krajobrazowych doliny Sierpienicy. Rozwiązania planistyczne zapewniają jej właściwą ochronę. Ochroną zostaną objęte również pozostałe wartościowe elementy przyrody żywej oraz wartościowa zieleń towarzysząca zabudowie obszarów.

Bioróżnorodność terenów nadrzecznych może zostać odtworzona, a następnie utrzymana poprzez ochronę i restytucję fitocenozy, właściwie i planowo prowadzone prace pielęgnacyjne, prawidłowy dobór gatunków drzew i krzewów na terenach wskazanych do zadrzewień, odpowiedni dobór szaty pokryciowej na skarpach formujących koryto rzeki oraz prawidłowy dobór roślinności towarzyszącej ciągom komunikacyjnym.

W projekcie przyjęto rozwiązania planistyczne mające na celu utrzymanie funkcji i roli korytarza ekologicznego doliny rzeki Sierpienicy na obszarach objętych granicami zmiany miejscowego planu.

Ustalono zostały kierunki działań oraz wytyczone cele, w tym:

- zachowanie ciągłości systemu przyrodniczego w postaci ochrony korytarza ekologicznego doliny rzeki pełniącego również funkcję przewietrzającą
- zachowanie i kształtowanie drożności ekologiczno-przestrzennej,
- ochrona pasów terenów nadrzecznych przed intensywnym zagospodarowaniem,
- odtworzenie odpowiednich gatunkowo struktur zieleni,
- ochrona walorów przyrodniczych i funkcjonalnych rzeki poprzez realizację programów ochrony, rewitalizacji i rewitalizacji Sierpienicy.

Na obszarze objętym granicami zmiany planu nie występują zinwentaryzowane siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt wymagające ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 lub podlegające ochronie, na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie.

Tereny nie są częścią obszarów specjalnej ochrony ptaków. Środowisko lokalne nie ma związków funkcjonalnych z ww. obszarami i nie przewiduje się możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na obszary objęte formami ochrony prawnej.

Rozwiązania zawarte w projekcie nie wprowadzają uciążliwości ani nie stwarzają zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi.

Ustalenia projektu zmiany planu służą wprowadzaniu i utrzymaniu standardów jakości środowiska określonych w obowiązujących przepisach prawa w zakresie ochrony środowiska i ochrony dziedzictwa kulturowego.

Ustalenia nie stwarzają zagrożeń dla środowiska kulturowego obszaru.

Realizacja ustaleń projektu zmiany planu nie spowoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko ze względu na położenie obszaru w znacznej odległości od granic państwa.

W trakcie prac nad projektem zmiany miejscowego planu rozważane były warianty rozwiązań planistycznych, w których analizowano zakres i skutki przekształceń funkcjonalno-użytkowych oraz możliwości rozwiązań w zakresie układu komunikacji lokalnej i tranzytowej.

Na podstawie wniosków złożonych przez zainteresowane podmioty oraz prowadzonych konsultacji ustalono granice terenów przeznaczonych dla rozwoju zakładów produkcyjnych i produkcyjno-usługowych w relacji do granic terenów zabudowy jednorodzinnej oraz terenów zieleni, biorąc pod uwagę zmiany stosunków prawnowłasnościowych gruntów i planowane wykupy terenów. Istotne znaczenie dla ustaleń zmiany planu miały ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów odrębnych, w tym dotyczące obszarów zagrożenia powodzią, zwłaszcza w granicach Jednostek planistycznych 1 i 4.

Znaczenie dla przyjętych rozwiązań w granicach Jednostki planistycznej 4, mają decyzje Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, w których zwolnił część działek gruntów od obowiązujących na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zakazów, w tym od zakazu wnoszenia obiektów budowlanych oraz zakazu zmiany ukształtowania terenu.

Analizom planistycznym poddano efektywność i przydatność terenów dla realizacji przedsięwzięć, możliwości rozbudowy systemu infrastruktury technicznej i komunikacyjnej oraz cele społeczne możliwe do osiągnięcia w wyniku realizacji polityki rozwoju gospodarczego miasta Sierpca.

Na podstawie oceny prac i wariantów roboczych podjęta została decyzja o wyborze ostatecznych, najkorzystniejszych i możliwych do realizacji rozwiązań, definiujących kierunki polityki rozwoju przestrzennego miasta oraz uwzględniających oczekiwania zainteresowanych stron. Rozwiązań alternatywnych nie przedstawiono również ze względu na brak obszarów Natura 2000 w granicach Jednostek planistycznych i w najbliższym otoczeniu.

Przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie regulują metod analizy ustaleń zmiany miejscowego planu. Narzędziem mogącym pomóc w analizie skutków realizacji i postanowień dokumentu jest ocena aktualności planu przeprowadzana przez Burmistrza Miasta Sierpc, co najmniej raz na 4 lata.

System monitoringu i oceny rozwoju miasta służyć ma obserwacji zmian zachodzących w sferze przestrzennej i społeczno-gospodarczej. Monitorowanie zmian i tworzących się trendów w jakości życia odbywać się będzie głównie poprzez badanie rezultatów osiąganych w przestrzeni poprzez realizację konkretnych inwestycji i monitorowanie ich oddziaływań. Kontrole i monitoring winny być prowadzone w ramach przepisów prawa powszechnie obowiązującego oraz prawa lokalnego. Punktem wyjścia do monitorowania zmian na skutek realizacji ustaleń dokumentu jest baza danych GIS. Obejmuje ona wszechstronne informacje z zakresu środowiska przyrodniczego i antropogenicznego. Zawiera wszystkie informacje przestrzenne wymagane w u.u.i.ś. oraz u.p.z.p.

Rozwiązania przyjęte w projekcie zmiany miejscowego planu są zgodne z ustaleniami prognozy oddziaływania na środowisko, obejmującej zakres informacji określony w art. 51 u.u.i.ś. oraz uwzględniają wymagania zawarte w opiniach właściwych organów, o których mowa w art. 57 i 58 u.u.i.ś.

Zgodnie z art. 11 u.p.z.p. oraz art. 52 u.u.i.ś. dokument uwzględnia ustalenia wynikające z opracowań planistycznych i programów o znaczeniu lokalnym, regionalnym i krajowym.